ئەنۋەر ناشتۇمۇر

كىملىكسىنى سورىما

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ISBN 7-228-06021-0
I·2239(民文)定价:8.00元

ISBN 7-228-06021-0

15
1267
12

ئەنۋەر تاشتۆمۇر

كىملىكسىز سۈرەت

(نەسرلەر)

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

别问我是谁:维吾尔文/安尼瓦尔·塔西铁木尔著.
乌鲁木齐:新疆人民出版社,2000.9
ISBN 7-228-06021-0

Ⅰ.别… Ⅱ.安… Ⅲ.散文-作品集-中国-当代-维吾尔语(中国少数民族语言)Ⅳ.I267

中国版本图书馆CIP数据核字(2000)第69857号

责任编辑 :阿迪里·阿不都萨拉木
封面设计 :艾克拜尔·萨力

别问我是谁

安尼瓦尔·塔西铁木尔著

新疆人民出版社出版
(乌鲁木齐市解放南路348号 邮政编码:830001)
新疆新华书店发行
新疆《工人时报》印刷厂印刷
787×1092毫米 32开本 5.375印张 1插页
2000年10月第1版 2000年10月第1次印刷
印数:1—5000

ISBN7-228-06021-0/I·267 定价:8.00元

مەسئۇل مۇھەررىرى: ئادىل ئابدۇسالام
مۇقاۋىسىنى لايىھىلىگۈچى: ئەكبەر سالىھ

كىملىكىمنى سورىما

ئاپتورى: ئەنۋەر تاشتۆمۇر

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى 348 №)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
شىنجاڭ ئىشچىلار ۋاقىت گېزىتى باسما زاۋۇتىدا بېسىلدى
فورماتى: 1092×797 ملليمېتىر، 1/32
باسما تاۋىقى: 5.375 قىستۇرما ۋاراقى: 1
2000 - يىل 10 - ئاي 1 - نەشرى
2000 - يىل 10 - ئاي 1 - بېسىلىشى
تىراژى: 1—5000
ISBN7—228—06021—0/I.267
باھاسى: 8.00 يۈەن

مۇھەررىردىن

«كىملىكىمنى سورىما» —— ئاجايىپ قىزغىن، مول ئىجادىي مېھنەتلىرى بىلەن زور بىر تۈركۈم ياش كىتابخانلارنى ئۆزىگە جەلپ قىلىپ، دەۋرداشلارغا ھاياتنىڭ ئەسلى رۇخسارىنى ئايان قىلىۋاتقان ھەمدە يېڭىچە جۇشقۇن ھايات ئۇمىدى بەخش ئېتىپ كېلىۋاتقان تالانتلىق ياش يازغۇچى ئەنۋەر تاشتۆمۈرنىڭ ئىككىنچى نەسرىلەر توپلىمى بولۇپ، 1997 ـ يىلىدىن 1999 ـ يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتا يېزىلغان ئەڭ يېڭى نادىر نەسرىلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ.

«كىملىكىمنى سورىما» ناملىق بۇ كىتابتىكى ئەسەرلەر ئاپتورنىڭ يېڭى ئەسىر ئالدىدىكى قاينىق، تەخىرسىز تۇيغۇسىنى يېپ ئۇچى قىلغان ھالدا ھاياتنىڭ ھەممە تەرەپلىرىگە يېيىلىپ، ئىنسان ۋە ئۇنىڭ ئەڭ ئاساسىي قىممىتىگە، بۇ قىممەتنىڭ ئۆزگىچە، خاس، پارلاق نۇرىغا تۇتىشىدۇ. تىلىدىكى مەنەئىي ئۇيناقلىق ۋە رەڭدارلىقتا ھاياتنىڭ تۇرلۇك - تۇمەن سۇرەتلىرى، بۇ سۇرەتلەردە ئادەمنىڭ ماھىيەتلىك چىنلىقى ئايان بولۇپ، بىزنى ئۆزىمىزگە

يېڭىباشتىن نەزەر سېلىشقا، دۇنياغا كىرىشنىڭ، دۇنيادا يۈرۈشنىڭ ۋە ئۇنىڭدىن ھالقىش داۋامىدىكى پەرۋازنىڭ ئۇلۇغۋار سېھرىي كۈچىنى بايقاشقا دالالەت قىلىدۇ.

«كىملىكىمنى سورىما، سەن چىققان سەھەردىن كېلىمەن!» — مەزكۇر كىتابتا نۇقتا قىلىنغان لىرىكا ۋە پەلسەپىۋى ئاڭنىڭ مەنبەسى بولغانلىقى ئۈچۈن، ئاپتور كېلىش- چىقىشى ئوخشاشلا يارقىن سەھەرنى ماكان قىلغان يوچۇن بىر ئادەمنىڭ ھاياتىنىكى، شۇنداقلا زامانىدىكى ئۇچ خىل — ئەخلاقىي، ۋىجدانىي، ئەقلىي بۇرچىنى دەڭسەپ ئۆتۈپ، ئۇنى يەنىلا ئۆزى چىققان سەھەرنىڭ ئاپئاق كەڭلىكىگە قويۇپ بېرىدۇ. بىز بىر كىتابخان سۈپىتىدە ئاڭا ئەگىشىمىز ۋە سىمۋوللار پەيدا قىلغان ھەر بىر ئۇمىدۋار نۇرانە ئىمكانىغا ئىچكىرىلەيمىز. ئېھتىمال شۇ يوسۇندا ئالغا كېتىۋېتىپ ئۆزىمىزگە يولۇقمىز، ئۆزىمىزگە ۋە كۆز ئالدىمىزدا چەكسىز قۇچاق ئېچىپ نۇرلىنىپ تۇرغان بىپايان دۇنياغا قاراپ ھەيران بولىمىز. «سەھەردىكى ئادەم» شۇندىن ئېتىبارەن بىز بىلەن بىر پۈتۈن گەۋدىگە ئايلىنىپ كېتىدۇ. بۇ تەرەپلەر كىتابتىكى ھەر بىر ئەسەردە ئۆز ئىپادىسىنى تېپىپ ئۆزگىچە بەدىئىي مۇۋەپپەقىيەتكە ئېرىشكەن.

مۇندەرىجە

ئاپتوردىن 1
كىملىكىمنى سورىما 9
كۆتۈش 11
سۆيگۈ ئۆيى 13
سۈكۈت پەرۋازى 21
ئىللىق مۇڭ 32
تەنھالىق سەھراسى 37
ئوت 39
كۆڭۈل قۇشۇم 45
قىسمەت ۋە يارالمىش 50
يىراقتىكى چاقىرىق 58
سۆيگۈ ھارپىسى 62
يىراق بىر جايدا 67
ئۆتۈنۈش 71
تەنھا بۇقا 75
سوۋغا 78
كەچ لىرىكىسى 81

ئۇچرىشىش ئەسنالىرى 84
كۆلكىلەر تىلسىمى 88
قايتىش 93
كۆنلەر 100
ئايرىلىش 103
كاۋاپ 109
بەخت زۇننارى 112
روھ تاشقىنى 116
ئوت ئىچىدىكى لەۋ 120
پاجىئە 123
روھ سەپىرى 127
بوشلۇق ۋە ئىمكان 131
تاۋاپ تۇغى 134
سەن يەنىلا ئاۋۋالقى بالا 138
ئوچۇق ئىشىك 144
پەرزەنت ئىشقىدىكى مونولوگلار 147
ئاخىرقى كەلىمە 161

ئاپتوردىن

بىز نېمىنى ھىس قىلىپ، نېمىنى ئىدراك قىلىپ ياشاۋاتقان بولساق، شۇ نەرسىدە ھاياتىمىز تەلپۈنىۋاتقان شېرىنلىك ياكى ھەقىقەت نۇرىنىڭ بارلىقىنى جەزىملەشتۈرىشىمىز ۋە ئاڭا جۇرئەت قىلىشىمىز كېرەك!

قەلبىمدە سائادەت يالقۇنى سېزىلگەندە، تەبىئىيلىكنىڭ سېھرىگە، ئەسلى چىنلىقىنىڭ ئۇلۇغۋار قۇربىگە شەيدا بولۇشقا، بارچىگە ئۇچقۇن بولۇپ چېچىلىپ سەھەرنىڭ مىسلى نۇرلۇق رەڭگى - رۇخسارىنى ئايان قىلىش ئىستىكىدە كۆيۈشكە باشلىغانىدىم. تالاي مۇساپىلەردىن كېيىن، بىز مۇقەررەر يوسۇندا سەھەرنىڭ نۇر يامغۇرى ھەر بىر ياپرىقىدىن تامچىلاپ تۇرغان ھاياتلىق دەرىخى ئاستىدا جەم بولۇپ، قەلبىي ئېكىنزارىغا چېچىلغان خاسىيەتلىك ئۇرۇقلارنىڭ قىيامىغا يەتكەن رەڭدار مېۋىلىرى بىلەن تەنتەنىلىك بەزمە قۇرغان بولاتتۇق. ئەپسۇس، مېنىڭ چۈشلىرىم ئارىدىكى يورۇق كۈندۈزنىڭ ئېتەكلىرىدە بىمەھەل روي بەردى. شۇ ۋەجىدىن، مەن كۈنلىرىمنى كېچىگە ئوخ-

شىتىپ تاشلىرىمغا زارىقىش مەۋقەسىدە كۆيلەر سا-
ماسى تۇزۇشكە كىرىشتىم.

زارىقىش، كۆتۈشىنىڭ بىر خىل، تەكرار، تىمتاس ئەللەي ئېتىشلىرىنى خالىمايتتى. ئۇ خۇد-
دى ئېقىنلار باغرىدىن تىك كۆتۈرۈلۈپ سانسىز ئاق تامچىلارنى چاچراتقۇچى ئۇچار دولقۇنلارغا ئوخشاش روھنىڭ جىمجىت ئېقىنلىرىدا دەھشەت سېلىپ، لىرىكا بىلەن ھېكمەتنىڭ ئاجايىپ، كۆتۈلمىگەن، تاسادىپى نۇر چېقىنلىرىنى پەيدا قىلاتتى. زارى-
قىش، شۇ ھاللاردا مېنىڭ ئىچكى ھاياتلىق تىنى-
قىمغا ئايلانغاندا، روھىمنىڭ جۇلاسى ئۇ پەيدا قىل-
غان شىددەت ۋە نۇر چېقىنى ئىلكىدە ئىنسانىي ئۇلۇغۋارلىقنىڭ پارلاق چەكسىزلىكىگە تۇتاشقاند-
دى.

كۆنلەرنىڭ تەكرارلىقىدا گويا بىر تەلۋە مەج-
نۇن ئىدىم. سەھەر ئالدىدىن ئۆتۈپ كەتكەن ئادەم-
لەرنىڭ كۆلكىسىنى چۈشەنگىلى بولمايتتى. ۋاقىت قويۇندىن يوللانغان سوۋغىلارنىڭ ئىچى قۇرۇق بو-
لۇپ، ئۇندا ھېچقانداق بىر نەرسىنىڭ ئىزناسى كۆ-
رۈنمەيتتى. ئەمەلىيەتتە سوۋغا مەۋجۇد ئەمەس ئى-
دى، پەقەت كۆنلەردىن كۆنلەرگە، ۋۇجۇدتىن ۋۇ-
جۇدقا ئۇلىشىش رىسقى ئۈچۈنلا ئۇنى سوۋغا دەپ ئاتاش بىر خىل ئادەت، بىر خىل تەسەللى، توغرد-

راقى بىر خىل بەرباتلىق ئىدى. ئازاب قاينىاپ تاش-
قان ھاڭلار بۇ روزىخار، بۇ مەئىشەت سىرتىدا ئالڭ
بىلەن بولغان مەنپەئەتدار مۇناسىۋەتنى ئۈزۈۋەتكەن-
دى.

ھاياتلىق، تەكرارلىق ئىچىدە كونىراپ، يېڭە-
لىق تۇيغۇسىدىن كۆزە تولىراق رەڭگى - رۇخسارە-
غا كىرىم - ئەڭلىك ئىزدەيتتى. تەبىئەتنىڭ تەڭ-
داش، مەنىداش ۋە سىرداش جۈلاسى تەبىئەتنى ئىدە-
راك قىلغۇچى ئاڭنىڭ سىرتىدا ئاللىبورۇن قوپقۇ-
رۇق بىر جەزىرىگە ئايلىنىپ، ئاردا ئوخشاشلا بىر
خىل سېزىم ھەم تۇيغۇ پەيدا بولغانىدى. پەرقسىز-
لىك، ماھىيەتتە مەنىسىزلىك، ھاياتتىكى ئەشۇ بە-
مەھەل چۈشلەرنىڭ ئەسلى سەۋەبكارى ئىدى.

نەدىندۇر سۈزۈك بۇلاق سۈيىنىڭ شوخ شىلە-
دىرلىغان ئاۋازى كېلەتتى. جەزىرە شۇ قەدەر قۇر-
غاق، شۇ قەدەر پايانسىز، شۇ قەدەر مەنىسىز ئە-
دى. كىم بىلسۇن، شىلدىرلىغان ئۇ ئاۋازلار جەزە-
رىدىن خېلى بورۇنلا ئۆچۈپ بولغان، جەزىرىنىڭ
چاڭقاق يۈرىكىدە بىر خىل ئۈزۈلمەس پىنھانە كۈيگە
ئايلانغانىدى. ئېھتىمال، قۇلىقىمىزغا ئاڭلىنىپ
قالغىنى يەنىلا بىر چۈش، چاڭقاقلىق كۈيىنىڭ ئا-
جىز شۇڭرلىشى ياكى روھ تاشقىنىنىڭ سۈرىبەتلىك
ساداسى بولۇشى مۇمكىن ئىدى.

چۈش چېچەكلىرى ئارىسىدىن يالقۇنجاپ قارد-
غىنىمدا، مېنى ئۆز قۇچىقىدا سوغۇق پەپلەپ تۇر-
غان بۇ شەھەر يىرگىنىشلىك بىر تۈل ئايالنىڭ
سۈرىتىدە ئايان بولماقتا ئىدى. مەن ياشاۋاتقان شە-
ھەر شۇمۇ، دەيتىم ئۆزۈمگە كۈچلۈك سىلكىنىپ.
ئەسەبىيلەشمەكتە، ئاڭ سىرتىدا تەنھا تۇرغان ئازاب
ھاڭلىرىغا شىددەت بىلەن ئىچكىرىلەپ كىرمەكتە
ئىدىم.

باللىقنىڭ جەننىتى يېقىن ئاردا يارقىن جە-
مىرلايتتى. باللىقنىڭ قەلبىدىن ئېقىپ كەلگەن
سۈپسۈزۈك تۈيغۇلار بىلەن ئىپتىخارلىنىپ كېتىۋې-
تىپ، ئەركىنلىك ۋە ئىرادىنىڭ ئاجايىپ سىرلىق
كۆك ئۈچقۇنلىرىنى ئىدراك قىلاتتىم. ئادەملەر بە-
لەن بولغان ئارىلىقىم كېڭەيگەنسېرى، روھىمدا
مۆجىزىلەر تاشقىن ھاسىل قىلماقتا ئىدى.

نېمىسىنى سورايسەن ئەي يولۇچى، دەپلا ئۆ-
تۈپ كېتەتتىم دوستلارغا. سەلتەنەتلىك نوتۇق دۇر-
لىرى قەلبىم بىلەن دۇنيانىڭ ئارىسىدىكى كىچىك-
كىنە نۇر ئارىلىغا چېچىلاتتى. مەن ئۇ يەردە ھەمە-
شە كىچىك باللار بىلەن ناھايىتى شاد - خورام
ئويناپ كۈلەتتىم. ئۇلارنىڭ غۇبارسىز پاك كۆزلە-
رىدە ئەزەلدىن شۇنىڭغا — تەنھا نۇر ئارىلىدىكى
ھەسەن - ھۈسەنگە ئوخشاش نۇر قىيامى بار ئىدى.

تەنھالىق، بۇ دۇنيانىڭ ماڭا بەخش ئەتكەن ئەڭ مۇقەددەس ئىلتىپاتى ئىدى. مەن ئۇنىڭ بىلەن بارچىنىڭ ئىچى ۋە سىرتىدا ناھايىتى ئەركىن، ناھايىتى بەھوزۇر پەرۋاز قىلىپ يۈرەتتىم. كۆز ئالدىمدا ھەمىشە بىر مۇكەممەللىك كىشىلىكنىڭ خاس پادىشاھلىقى سۈپىتىدە ئايان بولاتتى. ئۇنىڭدا ئادەم بىلەن دۇنيا بىر پۈتۈن گەۋدىگە ئايلانغان، ئادەم بىلەن دۇنيا يەنە تەڭداش مۇناسىۋەتتە رەڭ ھەم نۇر تالاشقانىدى. بۇ چىنلىقتا روي بەرگۈچى خىسلەتلەر، مۆجىزىلىك كارامەتلەر پەقەت تەنھالىقنىڭ، تەنھالىقلا ئىلكىدە تۇتۇپ تۇرالايدىغان خاس پادىشاھلىقنىڭ ھوقۇقىغا، ئەركىگە ۋە ئىرادىسىگە مەنسۇپ ئىدى. قاچانكى، ئادەم ئۆزىنى ئەركىن، مۇستەقىل ۋە ھۆر ھالدىكى بىر پۈتۈنلۈك ماھىيەتىدە تۇرىدە مەۋج ئۇرۇپ تۇرغان ئەنە شۇ چەكسىز كەڭ ئىمكاندىن كۆرەلمىسىلا.

تەنھا ئىدىم، ئېغىر كېچە ھۆكۈم سۈرەتتى. ئۇيقۇدىكى كۆزلەرنىڭ ئۆزۈن قارا كىرپىكلىرىگە گاھ ياش بولۇپ، گاھ شەنبەم بولۇپ، گاھ نۇر بولۇپ تامچىلايتتىم. پىغانىم شادلىققا دۇچ كېلىپ قەلبىمنى قېرىماس ئۇمىدلەرنىڭ ئوتلۇق كۈيى چۈلغىغان دەملەردە، سوغۇق، ئەمما يەنىلا مېھرىلىك تۇيۇلىدىغان ئەشۇ كۆزلەرگە ئېڭىشىپ سۆيەتلىك

تىم. مۇھەببەت ئەقلىمنى لال ئېتەتتى، شېرىن ھېسلار قورشاۋىدا تىترىگەن ۋۇجۇدۇم مۇھەببەت ۋە ئۇنىڭ سېھرى كۈچىدە چەكسىز زورىيىپ، تەنھا-لىقنىڭ ھايات بىلەن ئۆلۈم ئارىلىقىدىكى ھەقىقىي سىرىنى ئاشكارا قىلاتتى. كۆز ئالدىمدىن قىقاس - چوقانلارغا تولۇپ تاشقان قاياناق جەڭگاھ، ئېقىن بويىدا ئىستىقامەتكە ئولتۇرغان ئۇلۇغۋار بىر سە-ماھ، قۇياش ئىشكىنى قىيا ئاچقان دەسلەپكى سە-ھەر مەنزىرىسى بىر - بىرلەپ ئۆتۈشكە باشلايتتى. ئۆزۈم ھەققىدە ئويلاشقا ۋاقتىممۇ يوق ئىدى، ئەشۇ ئۇلۇغۋار مەنزىرىلەرنىڭ ئىچىدە قىپقىزىل قانغا ئاي-لىنىپ، شۇ قەدەر ئىللىق ھەم شۇ قەدەر پىنھان بىر ئۇيغۇنلۇق ئىچىگە ئاستا - ئاستا ئېقىپ كىر-مەكتە ئىدىم. پەقەت سەھەرلا دەيتتىم، سەھەردىكى ئادەملەر بۇ ۋەقەلەرنى ئەسلەشكە قادىر بولمىسىمۇ.

ياش ئىدىم، مەڭگۈلۈك 18 ياشنىڭ ئېپتىخارى بىلەن مەڭگۈلۈك تۇيغۇلارغا شېرىك ئىدىم. ياشلىق-نىڭ، ھوقۇق ئىرادىسىدە خاس پادىشاھلىق تىكلە-گەن ئەركىن ياشلىقنىڭ ئاجايىپ كەڭ، ئاجايىپ رەڭدار بەھرلىرى قەلبىمنى، قەلبىمدىكى مەڭگۈ-لۈك تۇيغۇلارنى دولقۇنلىتىپ، مېنى كۆنۈككەن ئا-دەتتىن تاشقىرى تۇرىدىغان ئەسلى ھاياتنىڭ چىنلە-قىغا باشلاپ كېتەتتى. مەن شۇ يوسۇندا ماكان ۋە

زامان ئىچىدىكى كىچىككىنە ھالىتىمدىن، ئەترا-
پىمدىكى مۇزدەك قاتقان ھاياجانسىز ئادەملەردىن،
شۇنداقلا ئىس ۋە چاڭ - توزان لەيلەپلا تۇرىدىغان
بىر پۈتۈن بۇرۇقتۇم ھاياتلىق مۇھىتىمدىن ھالقىپ
ئۆتۈپ، ئەسلى ھاياتنىڭ چىن ھەم جەننەتسىمان
گۈزەل ئالىمىگە بېرىپ قالاتتىم. شۇ چاغدىلا ئادەم-
لىكىمدىن ئىپتىخار ھىس قىلىپ، ئۇ يەردە بىر
ئۆمۈر ئاشىقى مەجنۇن سۈپەت جاھان كېزىپ يۈ-
رۈشنى جان - دىلىمدىن خالاپ قالاتتىم. چۈنكى
مېنىڭ ئۇ دائىملىق مەنزىلگاھىمدا غالجىر ئىت،
بۇلغانغان سۇ، بەچچىغەر، چايان، يالماۋۇزنىڭ
ئوت - تۈتەكلىرى، ئازابلىق ئىگىراشلار، قان پۇراپ
تۇرغان مەككار كۆلكىلەر ۋە باشقا جان يىلىكىنى
شورىغۇچى پىنھان قۇرتلار يوق ئىدى. قۇياشنىڭ
كۆلۈشى، گۈللەرنىڭ تەبەسسۇم قىلىشى شۇ قەدەر
ئوماق ئىدىكى، ئۇلارنىڭ مېھرىدە ئادەم گويا نۇرغا
ئايلىنىپ ئاڭا سىڭىپلا كېتەتتى ھەمدە تۈمەن خىل
خۇشپۇراق گۈللەر مىسالى پورەكلەپ ئېچىلىپ كې-
تەتتى. ئەپسۇس، مەن قايتىشىم كېرەك ئىدى،
مەن تۇغۇلغان دۇنيا ۋە ئۇنىڭ ئاپئاق سەھىرى مېنى
كۈتۈپ تۇرغان بولاتتى. ئەلۋەتتە، مەن ئۇ يەردىن
ھېچقاچان قۇرۇق قول قايتمايتتىم...

«كىملىكىمنى سورىما» — ئىجادىيەت پىلانىم-

دىكى ئۇچىنچى كىتاب سۈپىتىدە پىنھان كۆڭۈل ئۆيلىرىگە تەقدىم ئېتىلدى. ئۇنىڭ دۇنياغا كېلىشىدە ھەر سەھەرنىڭ ئاپئاق كەڭلىكى ۋە بۇ كەڭلىكنىڭ چاقنىقى، چاقىرىقىدا روي بەرگۈچى گۈزەل سۆيگۈ ھېكايىلىرى دولقۇنلاپ تۇرىدۇ. ناۋادا، ئىخلاس ماڭا ۋە مېنىڭ «كىملىكىم» گە بېرىلسە، ئۇ ھالدا مەن ھەممىگە ئايلىنىمەن، بىز بىرلىكتە پارچىلانغان ئالەمنى بىر - بىرىگە تۇتاشتۇرۇپ بارالايمىز.

نەسر دۇنياسىدا چەكلىمە ئاز بولسىمۇ، ئۇنىڭدا دولقۇنلاپ تۇرىدىغان لىرىكىنىڭ سېھرى كۈچىگە ئەقلىي ئۇقۇملارنى زورمۇزور ئارىلاشتۇرۇپ مەنتىقە روشەنلىكى ئىزدەش ئارتۇقچە بىر ئىش بولغاچقا، بىز نەسرلىرىمىزدە ئوتتۇرىغا قىزغىن تۇيغۇمىزنىڭ ھەممىدىن كېيىنمۇ ھەم ھالقىپ ئۆتەلەيدىغان ئەركىن، مۇستەقىل رېتىمىغا ھۆرمەت قىلدۇق. ئەلۋەتتە، ھەر بىر لىرىكا ئۆز چوڭقۇرىدا ئەقلىيلىك بىلەن پەلسەپىۋى ئاڭنى مەنبە قىلدى. بۇ، يەنىلا قەدىرلىك ئوقۇرمەنلىرىمنىڭ نەسرلىرىمنىڭ قات - قېتىغا ۋە ئىچكى تومۇرىغا كىرىش - كىرەلمەسلىكىگە باغلىق، دەپ قارايمەن.

كىملىكىمنى سورىما

كىملىكىمنى سورىما، سەن چىققان سەھەردىن كېلىمەن!

كۆن بويى، ئاپئاق نۇر بالىسى بولۇپ ئىمكان-لار ئارا شىددەتلىك ئاقىمەن، دالىلارنىڭ زوقمەن كۆلۈمسىرەشلىرىدە پىنھان ئىزلىرىم قالىدۇ.

قەلب جاكارلىرىم خاسىيەتلەر گۈلزارىنى مە-يىن دولقۇنلىتىدۇ. ئۆز ۋايىدا شەرىن ئاققان ناخ-شىلاردىن قۇدرەت بولۇپ تېشىپ چىقىپ، شەكىل-لەر ئەۋجىدە نۇر چاقىمەن.

كىملىكىمنى سورىما، سەن چىققان سەھەردىن كېلىمەن!

كۆن بويى، ئاتلىق چەۋەنداز بولۇپ تىمتاس ئىشكىلەر ئالدىدىن دۈپۈرلەپ ئۆتۈپ كېتىمەن. ھودۇققان ۋاقىتلارنىڭ خۇپىيانە يانچۇقلىرىدىن ئە-تىنىڭ مەخپى خېتى چۈشۈپ قالىدۇ، ئەگەر سۈزۈك ئويغىنىشلار كۆزىدە ئوتقاش مىسالى لاۋۇلداپ يا-نىمەن.

قەلب ئوقلىرىم گۈگۈم باغرىغا چوڭقۇر قادىـ
لىپ ئەسلىمە ئارا زاھىر ئىپتىخارنى چەكسىز كېـ
چەيتىدۇ. مەھكۇم ھەربىكەتنىڭ سۇبھىدىكى ھۆر
پەرۋازىدىن شىرنە بولۇپ تېشىپ تەبەسسۇم ئەۋجىدە
رەڭ چاقىمەن.

كىملىكىمنى سورىما، سەن چىققان سەھەردىن
كېلىمەن!

كۈن بويى، مەجنۇن بىر سىياق جىمجىت
ئىستىقامەتتە ئولتۇرۇپ تىلسىملار تىلسىمىنى يېـ
شىمەن، قۇترىغان زامانىڭ ئۆڭگەن چىرايىدا بەش
بارمىقىمنىڭ روشەن ئىزناسى قالىدۇ، ھايات دەشـ
تىدىن ھايات ھەققىدە شىرەڭ ھۆركىرىگەن قەھـ
رىلىك ئاۋازىم كېلىدۇ.

قەلب سوۋغىلىرىم ئۇرۇق بولۇپ چېچىلىپ،
مۆجىزىدار باغلار ئارا رەڭدار چېچەك ئاچىدۇ. ئالـ
تۇن كۈزدىكى شادلىق بەزمىسىدە پىرقىراپ ئۇسـ
سۇلغا چۈشۈپ، چۈش ئەينىكىنى بۇزۇپ چاقىمەن.

كىملىكىمنى سورىما، سەن چىققان
سەھەردىن كېلىمەن...

كۆتۈش

بىلمەيمەن، ئەتراپنى بىر خىل زېرىكىشلىك تەكرار هايات شاۋقۇنى قاپلاپ تۇرىدۇ. كۆڭۈل تۇر-خۇنلىرىدىن كۆتۈرۈلگەن كۈلرەڭ تۇمان ئۈيقۇسىز شەهەرنى سۆيۈپ، بوشلۇقتا بەئەينى بىر غايەت زور سىرلىق مۇئەككەلدەك ئېسىلىپ تۇرىدۇ.

بىلمەيمەن، قەلبىمنى ئىسپاتلاپ باققۇدەك بىر-ەر چاقناشمۇ يوق، هەمىشە ئۆزۈمنى ئۆزۈمگە سۆزلەپ، ئەتىكى نامەلۇم بىر دوقمۇشتىن ئەكس سادا ئىزدەيمەن.

ئاه، يىراقتىكى ئوت، ئاه، قەلبىمنىڭ يېشلگەن پەرۋازلىرى!

بىلمەيمەن، كۈنلەر ئالدىمدىن مۇسىبەت قايغۇسىغا چۆمگەن هازىدارلاردەك تىزىلىپ جىمجىت ئۆتۈپ كېتىدۇ. قەلبىمدە ئۇلارنىڭ تەشۋىشلىك سانى، مۇڭلۇق كەڭلىكى، مەزمۇنسىز چوڭقۇرلۇقى غۇۋا ئەسلىمە بولۇپ قالىدۇ. مەن بىر سېهرىي دەۋەت ئىلكىدە بىر بېسىپ، ئىككى بېسىپ، ئۆ-

زۇمگە تولىمۇ ناتونۇش ئادەملەرگە قوشۇلۇپ كېتىد-
مەن...

بىلمەيمەن، قەلبىمنى ئىللىتقۇدەك بىر ئوت. ئۇچقۇنمۇ يوق، ئۆزۈمدىن ئۆزۈمگە ئېقىپ يۇرگەن بىچارە سەرگەردانمەن!

ئاھ، يىراقتىكى ئوت، ئاھ، قەلبىمنىڭ يېشىلگەن پەرۋازلىرى!

قار يۇزىدىكى نۇرلۇق جىلۋە، ھۇجرامدىكى ئەتىر گۈللىرىمدىن تارىغان سىرلىق نۇر سېنىڭ نامەلۇم بىر جايدىكى ھايات تەكرارلىقى ئىچىدە ئوت بولۇپ كۆيگەن ئىستەكلىرىڭنى خۇپيانە پىچىرلىدى.

ئاھ، يىراقتىكى ئوت، ئاھ، قەلبىمنىڭ يېشىلگەن پەرۋازلىرى!

سېنىڭ نۇر تېمىپ تۇرغان گۈل چېھرىڭ كۈلرەڭ تۇمان ئىچىدىن غۇۋا كۆرۈندى، ئېھتىمال مەن ئۆز تەبىئىتىمنىڭ چىنلىقىغا ساداقەت بىلدۈرۈپ، ئۇندا ئەركىنلىك تاپقان قاناتلىق ئىشقىم بىلەن سېنى كۈتۈپ، پەرۋىشلىنىپ يۇرگەندىمەن...

ئاھ، يىراقتىكى ئوت، ئاھ، قەلبىمنىڭ يېشىلگەن پەرۋازلىرى!

سۆيگۈ ئۆيى

1

سۆيگۈ ئۆيى ئوت ئىچىدە مۇقەددەس يارقىنلىق چاچىدۇ...

سۆيگۈ ئۆيى، قۇياش سېنىڭ ئىشىكىڭدىن چىقىدۇ ۋە شۇ يەردە بىپايان ئالەمگە تۇنجى سالىمىنى بېرىدۇ. ئاشقىلارنىڭ شېرىن ئۇيقۇدىكى بۇ پەيتىدە، چۈشلەر چېچەك ئىچىپ مېۋىلەرگە دەسلەپكى شىرنە يىغىدۇ. قىيام ۋە ئەييام ئويغىنىشتىكى ئىلگىرى - كېيىنلىك تەرتىپى تۈپەيلىدىن ئادەمدىن ئالەمنىڭ ئىلكىگە ئۆتۈپ كېتىدۇ.

سۆيگۈ ئۆيى، قۇياش سېنىڭ ئۆگزەڭنى دەۋر قىلىپ ئايلىنىدۇ. ئادەم قەلبىدىن قەلبىكە ئۆتۈشتە ئالەمگە، ئالەمنىڭ ئوچۇق بوشلۇقىدىكى يوچۇن يولۇنلىرىغا دۇچ كېلىدۇ. قەلب تۇنجى چۈشنى تەكرارلاپ يۈرۈپ مەنتىقە يارىتىدۇ ۋە ئۇنى ھەربىرىكەتكە ئايلاندۇرۇپ ئالەم باغرىغا ئېلىپ كىرىدۇ.

قۇياش شەلپەردەك قىزىرىپ ھارغىن بىر ھالدا قايتىپ كېلىدۇ. سۆيگۈ ئۆيىنىڭ ئىشىكىگە مۇئەمما قۇلۇپى سېلىنىپ، ئۆي ئىچىدە ئىككىنچى ھەقىقەت چىرىقى يانىدۇ. شۇنىڭدىن كېيىن، تەنھالىق ئۇيقۇسىزلىقنى پەرھىز تۇتۇپ نۇرغا سېغىنىدۇ ۋە قەلبىلەر ئارا مۇقەددەسلىكنى ئويغىتىدۇ.

قۇياش، ئادەم ۋە ئالەم بۇ ئۆيدە ئۆز رېتىمىنى تەكرارلاشنى ئىزچىل داۋام ئەيلەپ، سۆيگۈدىكى سىمۇۋول ھەم سىمۇولدىكى سۆيگۈنىڭ مېۋىسىنى يېتىلدۇرىدۇ. ۋىسال قىيامى — سەھەردىكى ئۇچرىشىش ۋە ئۇنىڭ چىن سالامىدا ھەقىقىي تەبەسسۇم تېپىپ، بىرلىك باغرىدىكى قەدىمكى ئۆينى مەڭگۈلۈك نۇرلاندۇرىدۇ.

سۆيگۈ ئۆيى، ئىككىنچى پەرۋاز ئۇچۇن جۇشقۇن قانات، نۇرلۇق ئىمان ۋە خاسىيەتلىك دۇئا بېرىدۇ.

سۆيگۈ ئۆيى، ئادەمدىن ئادەمگە، ئادەمدىن ئالەمگە، ئالەمدىن تەڭرىگە يېتىش يولىدا توغرىسىغا سوزۇلۇپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭ يارقىنلىقىدا ئىنسانغا بولغان مۇھەببەت ۋە ئىنسان ئۇلۇغلۇقىغا بولغان ھۆرمەت ئۇزۇلمەس نۇر كۆيى تۆكۈپ، ئەسلى يارە-

لىشىنىڭ سەۋەبىنى ئىككىنچى يارلىشىنىڭ مەنىسى-
گە ئۇلاپ يېتىدۇ.

2

سۆيگۈ ئۆيى ئادەملىكىمىنىڭ پاك نۇرىدا قۇرۇ-
لىدۇ. قاناتلىرىم ئاستىدىكى بۇ ئىللىق دۇنيانى
سېنىڭ ئۈچۈن قان بىلەن پەرۋىش ئېتىمەن!
تىنىقلىرىمدىكى ھارارەت سۆيگۈ ئۆيۈمنىڭ غا-
يەت نۇر - يورۇقلۇقىنى ئېسىڭگە سالسۇن!
زىكرىمدىن تۆكۈلگەن ئىمان كۈيى سۆيگۈ ئۆ-
يۈمنىڭ پاك مەنىسىنى دىلىڭغا ئەقلەن زاھىر قىل-
سۇن.
كۆزلىرىمدىكى ئىشارەت سېنى قوللىرىڭدىن
يۇمشاق يېتىلەپ سۆيگۈ ئۆيۈمنىڭ ئىشىكلىرى ئال-
دىغا ئېلىپ كەلسۇن...
ئەي قاياشلىق پەرۋازداشىم، ئۇچۇرۇم بولۇپ
قاناتلىرىم ئاستىدىن يىراقلارغا ئۇچۇپ كەتسەڭ،
ئەشۇ چەكسىز بوشلۇققا قاراپ ئىپتىخارلىنىمەن،
ئۆزۈمگە قاراپ تەنھالىق قەسىدىسى ئوقۇيمەن. بەل-
كى يەنە ئىنكارلىرىڭدىن بىر مەھەل سۈكۈتكە چۆ-

مۇپ سۆيگۈ ئۆيۈمده تۇنجى ئازاب سالنامىسىنى يازد-
مەن!

3

دۇنيانىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ ئۆز سادالىرىمغا قايتىمەن، سۆيگۈ ئۆيۈمدىن ئەتراپقا تىلسىم كۆيلەر يېيىلىدۇ.

ئەي مەھبۇب، ئوتلۇق سادالىرىڭنىڭ بەھرىده ئىلھامدار قاناتلار ياساپ، سۆيگۈ ئۆيۈمدىن سۆيگۈ ئۆيۈڭگە ئۇچۇپ بارىمەن. قەلب ۋىسالى مانا شۇ كەڭرى سامادىكى جۇشقۇن پەرۋازلار ئارا شىرنە يىغىپ مېڭىلەرگە رەڭ تاللايدۇ.

كىچىككىنە بىر قۇشمەن، ئالەم تىنىقلىرىدا ناۋا قىلىدىغان!

نۇر ئارا يارقىن بوي تارتقان سۆيگۈ ئۆيىڭنىڭ دەرىزىلىرىگە قونۇپ ناۋا قىلسام، ئۇنىڭدىن ئالەم بىرلىكىدىكى ئىلاھى شاۋقۇنلار ئاڭلىنىدۇ. يۇرەكىڭ ئىككىنچى بىر ھەقىقەتتە چوغلىنىپ قاراڭغۇ خىلۋەتلىرىڭگە نۇر تۆككەن چاغلاردا، ئېھتىمال مەن قۇچىقىڭدا بىھۇش ھالەتتە ياتقان بولىمەن...

4

مەن تەنھالىقىنىڭ ئەسىرى ئىدىم، مانا ئەمدى سېنىڭ ئۈچۈن تەنھالىق لاگېرىدىن قېچىپ چىققان ئازاد سەرگەردانمەن!

كۆك يامغۇرى بىلەن يۇيۇنغان سەھەردە قۇلۇپ-لانغان ئىشىكىڭ ئالدىغا كېلىپ، ساخاۋەتلىك تاڭ ۋە ئۇنىڭ مۇقەددەس قۇياشىغا سالام بەردىم.

ئاھ، سېنىڭ ياش ۋە يامغۇر تامچىلىرى بىلەن خىرەلەشكەن دەرىزە ئەينەكلىرى كەينىدە تۇرۇپ، بۇ سىرلىق كۆرۈنىشلەرگە تەئەججۇپلىنىپ قاراۋاتقانلىقىڭنى تۇيغۇ كۆزلىرىم بىلەن خۇپىيانە كۆرۈپ قالدىم!

كەچۇر، ياشلىرىڭنى سۈرتۈۋەتكۈم يوق. ياشلىرىڭ ئاچچىق بۇلاقلىرىدىن تاتلىققىنە ئېقىپ بېرىپ يىراقتىكى ئويچان دېڭىز باغرىغا قوشۇلۇپ كەتسۇن. مەن ساڭا پىنھان سۆيگۈ ئۆيىمدە دولقۇنلىنىپ ئولتۇرۇپ، ئاچچىق موخۇركام بىلەن ئىسرىق سالىمەن.

كۆز يېشىڭغا چۆككەن سېھىرلىك دۇنيا قۇياشىڭ پارلاندۇرۇشى بىلەن ئاستا - ئاستا ئۆز

رۇخسارىنى ئايان قىلىدۇ.

سائادەت، جۇدالىقتىن ئېسەدەپ ھەر بىر سىلكىنىشىدە ئۆزىنىڭ ئالتۇن قوڭغۇراقلىرىنى تۆكۈپ، سېنىڭ يالىڭاچ لاتاپىتىڭنى ئوچۇق كۆرسىتىدۇ.

ۋۇجۇدۇڭ ئادەم ھەم ئالەم كۆز ياشلىرىدا پاكلىنىپ ئىككىنچى سائادەتكە تەلپۈنگەن چاغلاردا، مەن قەدىم يايلاقىنىڭ ئۇچقۇر ئارغىمىقىنى مىنىپ كېلىپ ئىشىكىڭنى چېكىمەن.

ئەنە، دىل رىشتى رىتىملىك سادالاردىن بىرىنلا تىترەپ كۈيدار سىلكىنىشلىرىنى باشلىدى. چىغىر يوللاردىكى چەيلەنگەن ياۋا گۈل - گىياھلارمۇ سۇبھى شەبنەملىرىدىن زوقلىنىپ ئورۇنلىرىدىن دەس تۇرۇشتى. مۇدھىش كۆلەڭگىلەرنىڭ ئاخىرقى قارىسى يېتىپ، راھەت بەخش ساپ سابا پەرىسى لەرزان ئۇسسۇلغا چۈشتى.

مەن سېنى قۇياش ئىلاھىنىڭ قىيا ئۇستىدىكى ئاپئاق چېدىرىدەك يارقىن جۇلالىنىپ تۇرغان سۆيگۈ ئۆيۈمگە ئېلىپ كېتىمەن! كائىنات باغرىدىكى بۇ شاۋقۇنلۇق ئۆيدە قۇياش بىزنىڭ كۆكسىمىزدىن بالقىپ چىقىدۇ ھەم بىزگە تۇنجى تەبەسسۇمىنى قالـ

دۇرۇپ كۆككە ئۇچۇپ كېتىدۇ. بىز ئادەم ئاتا بىلەن ھاۋا ئانىنىڭ ئەسلى سۈرىتىگە كىرىپ، بەھىشىنىڭ ئىككىنچى ئەپسانىلىرىنى كەڭرى ئالەمگە ئاستا پىچىرلاپ ئېيتىمىز!

5

سېنى ئىخلاس بىلەن يېنىمغا چىللاپ كۆزلىرىڭگە ئوتتەك يېنىپ تىكىلسەم، قەلبىڭدىن نۇر يامغۇرى تۆكۈلىدۇ. ئەتىكى سائادەت سۆيگۈ ئۆيىدىن جاراڭلىق كۈي - ناۋا بولۇپ ئاڭلىنىدۇ.

6

... بىز، پارچىلانغان ئالەمدىن قايتقان بىرلىك سەرگەردانلىرى.

بىز، خۇپيانە گۈناھتىن توۋا ھىممەتلىرى بىلەن يانغان ئۇلۇغلۇق سازەندىلىرى.

بىز، كامالەت ۋە مۇھەببەت گۈلىستانىدىكى سۆيگۈ ئۆيىنىڭ مۇبارەك بەخت سۈلتانلىرى.

بىز، يەنە مۇز ئۈستىدە ئوتقاش ياندۇرۇپ ۋە-

سال ئېقىنىغا چېچىلغان مېۋىلەرنىڭ خاسىيەتلىك ئۇر ۇقلىرى...

ئەي ئەتراپىمدا بىخ ئۇرغان پىنھانە مەھبۇب، تەنھالىقىم ئەقىدەڭگە تۇتىشىپ مۇھەببەتنىڭ سازىنى چالدى. ئۇنىڭدىن ئۇرغۇغان قالتىس شېرىن كامالەت كۆيى قەلب نوتىلىرىڭنىڭ شىرنىلىرىگە شىرنە بولۇپ تاراپ كەتتى. مەن ئىككىنچى يېتىلىشىڭگە تىكىلىپ، قەلبىمنى يوللىرىڭغا ياپانداز قىلىپ راسلىدىم. سېغىنىش، سېنىڭ مەندىكى مەڭگۇلۇك ۋەتىنىڭدە چوغلانغان قىپقىزىل لالە بولۇپ ئېچىلدى. مەن سۆيگۈ ئۆيىمنىڭ ئۆگزىسىگە كۆك تۇغ قاداپ بەلگە قىلدىم ھەم سېنىڭ ئۇچۇن ھەق نۇرىدىن ئەڭ ئېسىل نۇر شارابى تەييارلاپ كۈتۈشىلەر ئارا ئىستىقامەتكە ئولتۇردۇم...

سۆيگۈ ئۆيى — قۇياش، ئادەم ۋە ئالەم ئۇچراشقان جاي.

سۆيگۈ ئۆيى — قەلب مېۋىسى قىيام - ئەييام بولغان پانىيدىكى جەننەت!

سۆيگۈ ئۆيى — كامالەت نۇرى مۇقەددەس يار-قىنلىق چاچقان سېھىرلىك چوغدان!

سۇكۇت پەرۋازى

1

شوللار ئارا شولا بولۇپ تترەيمەن، نۇر تەبەسسۇمدا رۇخسارىم ئايان بولىدۇ.

ئۇمىدلىرىڭنىڭ جۇلدۇر كېپەنلىرىنى ياماۋەر، ئۇ، بىر چاغلاردا بەختنىڭ تەۋەرۈك يالدامىسى بولۇپ قالىدۇ.

خەيرلىك كۈنمۇ ئاخىرى زەھىرىنى چاچىدۇ. سەندىكى مۇقەددەسلىك چىدام بىلەن قالتىس بىر ئويغىنىشتا ئەكس ئېتىدۇ. دەس تۇرۇپ ئۆزۈڭنى بويلاپ ئەتراپقا قارىساڭ، سىرلارنىڭ دائىما تەكرار بىر سەبىي ئويۇنىنى كۆرۈسەن.

ئىپتىخار بىلەن چاقىرلىپ زاھىرلىقىمنىڭ لەززىتىنى سېزىمەن، ئوتلۇق چاقىرىقلىرىمدا ھەقىقىمنىڭ غورۇرى جۇلالىنىدۇ. ئارىدىكى بوشلۇق تارايغانسېرى، ئەسلى مۆجىزىكارلىق خىسلىتى باغرىمدىن شىددەتلىك تاشىدۇ.

ئۆلۈمگە پىسەنتىم يوق، مەن ئۇنى كۆلالچە-
نىڭ لېيىدەك مىجىقلاپ يۇرۇپ چىرايلىق بىر سەن-
ئەت بويۇمىغا ئايلاندۇرۇپ قويدۇم. خالىساڭ، ئۇ-
نى ئېلىپ كېتىپ دەرىزىڭگە تىزىپ قوي، ئۇندا بىر
ھېكمەت جۇلاسى مۇقەررەر زاھىردۇر!

2

ھەر تاڭنىڭ شولىسى سېنى ئېسىمگە سالىدۇ،
شولىلار ئارا ساڭا قاراپ قەلبىمنى يېشىمەن.
قەلب ئۇلۇغلۇقىدىن تارىغان نۇرلار ھايات مۇ-
ساپەڭنى يارقىن ئەيلەپ، ياش ئىرادەڭنىڭ جەز-
بىسگە ھۆسۈن قوشسۇن. يىراقتىكى قەدىناس چا-
قىرىقلار چۈشلىرىڭدىن ھالقىپ ئۆتۈپ، يۇرىكىڭ
پىنھانىدا ئەڭ شېرىن بەخت كۆيى بولۇپ جاراڭلە-
سۇن!
ئەي سۈكۈت ئىلكىدىكى قاياشلىق پەرۋازدا-
شىم، تەنھالىقىم تەنھالىقىڭغا ھەق نۇرىدىن دېرەك-
لەر بېرەلمىگەن تەقدىردە، بىزنىڭ ياشلىق جىلۋە-
سىدىن مەغرۇرلىنىپ، ئۇنىڭ ئوتلۇق كۆيلىرىدە
تىلسىم يېشىپ يۇرىشىمىزنىڭ قىممىتى يوققا چە-

قىدۇ. شۇ ھالدا سۈكۈتلەرنىڭ نېسى قالغان بەختىـ
نى ئىزدەپ بىر ئۆمۈر سەرسانلىق ئالىمىدە يۈرـ
سەم، دۇنياغا قانداق كىرگەنلىكىمنىڭ سىرىنى
كىملەر يېشىدۇ؟!

قەلبتىكى چەكسىز ھۆر ئىپتىخاردا قايمۇقۇپ
ھاياتنىڭ ئەڭ گۈزەل چاقىرىقلىرىغا بىچارە ئېھتىـ
ياتكارلىق بىلەن قاراپ تۇرۇش نېمە دېگەن بىمەنە!
مانا، ئىلھامنىڭ يالقۇنلۇق ئوتىدا كۆيۈپ پەـ
شىپمۇ قالدىم، تاۋۇلۇق بولسا قىزارغان مېۋىلىرىمـ
دىن ئال، تەمىنى تەمىڭ بىلەن تېتىپ كۆر. كۆز
شامىلى ھېلىغىچە يوپۇرماقلارنى تۆكۈپ تېلىدۇ،
چىغىر يوللارنىڭ ئىزناسى يېتكەندە، ئېھتىمال
چەكسىز بىر خىللىق ئىچىدە ئېزىپمۇ قالىسەن.
ئۆلۈم، ئۇچلۇق ھاسىسىنى قولىغا ئالالىسا، باغلـ
رىمدا ئۆزىنى تاشلاپ ئۆكسۈپ يىغلايدۇ. مەن سائـ
دەتلىك ھالدا مۇھەببەتكە قايتىپ، بۇرمىلانغان
كەچمىشلىرىم ئۈچۈن قانغۇچە قاقاقلاپ كۈلىمەن.
مۇھەببەت، ئەمدىكى باشلىنىشىدا نۇر ئوقياسىنى
كەڭ كېرىپ، كىرپىنى كۈچ بىلەن تارتىدۇ. ۋىـ
ژىلدىغان ئوقلارنىڭ مۇھەببەتتىن مۇھەببەتكە ئۇـ
چۇشى پەقەت قانلارنىڭ چوڭقۇر قاراڭغۇلۇقىدىنلا

ئاڭلىنىدۇ...

3

نىگاھلىرىم سىرتىدا ئەمەسسەن، قەلبىمنىڭ ئەڭ مەزمۇندار سۆھبەتلىرى ھېلىدىن ھېلىغا سېنىڭ بىلەن شادلىق - ۋىسال تاپىدۇ. شۇ ئەسنالارنىڭ ئۆزىدە سېنى ئۆزۈمگە ھەمرا قىلغىنىمچە مادىنىڭ سىرتىدىكى چەكسىز كەڭ ئالەمگە چىقىپ كېتىمەن. ئۇ يەردە ھەممە نەرسە قەلبىنىڭ كىرسىز مەيلىدە يېشىلىپ رەڭدار مۆجىزىلىرىنى كۆرسىتىدۇ.

ئاھ، سەنسىز مالالىققا، سەنسىز تەڭقىسلىققا تېرەن پاتقان بۇ ئالەمگە قايتىپ، كېچىنىڭ خەنجىرى يۈرەكنى تىلىپ ئۆتكەن ئازابلىق كۈنلەرنى ئاۋۇالقىغا ئوخشاش رايىش بىر ھالدا كۆتۈۋېلىش نېمە دېگەن دەھشەت!

جېنىمنىڭ ئاغرىقى ئۆزۈمگە تالىق ئەمەس، مەن ئۇندىن ۋۇجۇد چەكسىزلىكىنىڭ روھىنى تۇيغۇرگۈچى ئېچىنىشلىق ئاھۇ - زارىنى ئاڭلايمەن...

قايتىشلار شۇ قەدەر تېز ئالمىشىدۇ. كىچىك-كىنە تەنها كەپەم بۇ غېرىپ چۆللەر ئارا جەننەت سىياقىدا نۇرلىنىپ كۆرۈنىدۇ. ئارامسىغا بۆلىنىپ ئۆزۈمنى تىكشايمەن ۋە ئۇندىن سېنىڭ كۆيدار ئاۋا-زىكنى ئاڭلايمەن. يىراق بىر يەردە، ئېھتىمال ئارد-مىزدىكى نامەلۇم دىدار دوقمۇشىدا بىر پىنهانه كۆن خۇپىيانه سالام بېرىدۇ. ۋاقىت باغرىنى يېرىپ ئۆ-تۈپ ئەشۇ مۆجىزىنىڭ ئاپئاق رۇخسارىنى يۇرىكىم بىلەن سىلىغۇم، ئاڭا قانلىرىمدىن ئايىنىغان خۇش-پۇراق گۈلدەستىلەر بىلەن ئېھتىرام بىلدۇرگۈم كېلىدۇ.

ناتونۇش رەڭسىز كۆنلەرنىڭ مۇدهىش ئاقما يولىغا قاراپ شۇكرى - سانا ئېيتىش بىچارىلىكى يېنىمدىن ئېھتىيات بىلەن ئايلىنىپ ئۆتۈپ كېتە-دۇ. سۇكۇتلىرىم، مەنزىللەردىكى تۇگىشىشلەر-نىڭ هەسرەت - نادامىتىدىن يانغىن، چاقماقلارغا هامىلدار بىر قەۋەت قارا بۇلۇت هاسىل قىلىدۇ.

4

سۇكۇت ۋەزىندە يارالماقتىمىز!

يۈرىكىڭنىڭ مەنلا ئاڭلاپ چۈشىنەلەيدىغان ئار-
مانلىق سادالىرى يۈرىكىم بوستانىدا رەڭدار چېچەك-
لەر ئاچتى.

قان يامغۇرىدىن كېيىنكى تاڭدا، يۈلغۇن چە-
ۆنقىدىن توقۇلغان چىرايلىق سۈپىتىڭنى كۆتۈرۈپ
يېنىمغا ھازىر بول. قىيامىغا يەتكەن مېۋىلەرنىڭ
قان رەڭگىدە كۈرمىڭلىغان ئاتەش كۆزلەرنىڭ ئاۋ-
ۋالقى پىنھان نۇرى چاقنايدۇ. چانقىڭغا سىغمىغان
ياشلار قەلبىم بويلاپ ئېقىپ، تۈپراق بېشىدىكى
قىپقىزىل لالىلەرگە ھۆسۈن - سۈبات ئاتا قىلىدۇ.

ئۆيۈمگە قايتىپ، سېنىڭ ئۈيۈلۈپ تۇرۇپ
جىمجىت سۆيۈشلىرىڭنى قوبۇل قىلىمەن. چاچلە-
رىڭ ئارىسىغا مۆكۈۋېلىپ، ئۇندىكى سېھىرلىك
جىمجىتلىق ئىلكىدە يۈزلىرىڭنى يۇمشاق سىلاي-
مەن. جان گۈللىرى نازغىپ يەلپۇنىپ تۈپراقلىرى-
مىزغا پىشقان ئۇرۇقىنى چاچىدۇ. كۆكلەم پەسلىدە
بىخ ئۇرغان مايسىلاردا بىزنىڭ بىرىكىپ رەڭ تۇز-
گەن يېپىيېڭى سۈرەتلىرىمىز ئۆزگىچە تەبەسسۇم قە-
لىدۇ...

ئۆز پىنھانىمدا تاشقىنلاپ، ساڭا نامەلۇم ھەرە-
كەتلىرىمنىڭ مېۋىسىنى پەرۋىش ئېتىمەن.

رەستىلەردىن قايتىپ كەت، ئىشىك ـ ئىشىكـ
لەرگە ئېسىلغان رەڭدار سۈرەتلەردە مېنىڭ ساڭا
تونۇش سىمائىي جۈلائىم يوق. يىراق چۆللەرمۇ
تېخىچە مېنىڭ دېرىكىمدىن بىخەۋەر مۇگدەپ ياتـ
دۇ. بىلسەڭ ئىدىڭ، ھەر سەھەر قۇياشنىڭ ئىلـ
ىق نۇرى بىلەن بىرگە دەرىزەڭدىن بىمالال شۇڭـ
غۇپ كىرىپ يۈزلىرىڭنى سۆيۈپ كېلىۋاتىمەن.

5

شەپىلىرىڭ لەيلەپ كېلىدۇ، قەلبىمدىكى مەڭـ
گۈلۈڭ ۋەتەندە سەھەر قۇياشىدەك يېپىيېڭى پارلايـ
مەن!

ئازابلىرىڭنىڭ قىرتاقلىقىدا دەممۇ ـ دەم سىلـ
كىنىپ، خىياللىرىڭنىڭ يۈرىكىڭدىكى بىتاقەت
دەۋرەشلىرىگە جىددى قۇلاق سال.

يېڭى سەھەرنىڭ رەڭدار جۈلاسى سۈلغۇن چېھـ
رىڭگە شولىلار تاشلاشتىن ئىلگىرى قەلبىڭ نۇر
قىيانىغا تولۇپ مەۋھۇم ھەرىكەتنىڭ ھايات ـ ماماـ
تىدا رەڭ تالاشسۇن!

سېنى پىنھانىمغا يوشۇرۇپ ئېلىپ پىشمىغان

مېۋىلىرىڭگە سايىۋەن بولغۇم يوق. ماڭا ئوخشاش ئاق سەھەرنىڭ كەڭلىكىدە تۇغۇلغان ئاپئاق كەڭلىكسەن!

سېنى ئۆزۈمگە قوشۇۋېتىپ مەۋجۇتلۇقىڭنىڭ قىممىتىگە ماتەم ناخشىسى ئېيتقۇم يوق. ماڭا ئوخشاش ھەق نۇرىدىن يارالغان ھەق نۇرىنىڭ مۆجىزىكار چەكسىزلىكسەن!

سېنى ئۆز ۋايىڭدا رەڭ چاققان يېگانە دۇنيادىن ئىزدەيمەن.

تۇيغۇ بەرگۈچى سېھىرلىك دوقمۇشتا كۈتۈپ تۇر، گەرچە ماڭا ئوخشاش ۋاقىتنىڭ مۆجىزىكار باغرىدا شىددەتلىك ئېقىپ يۇرسەڭمۇ.

ئۇچرىشىش تەقدىرىگە تەن بەر، ئارىمىزنىڭ شەكلەن يىراقلىقى سېنى تەشۋىشكە سالمىسۇن، قەلبىمدىكى مەڭگۈلۈك ۋەتىنىڭدە سەن تۇنجى رەڭ بەرگەن كۆك تۇغ ھېلىغىچە بەھەيۋەت جەۋلان قىلىپ تۇرىدۇ.

6

ۋەتەندىن ۋەتەنگە مەھكۇم بولغان كۆڭۈلنىڭ

هىجرانىدا غەمكىن ئاقىمىز، ياشلىق سائادىتىنىڭ ئاتەش سىرلىرى دەل ئەشۇ مەھكۇملۇق هىجرانىدا يېشىلىدۇ.

تىمتاسلىق ئىچىدە تۇختام هاسىل قىلغان تارام- تارام كۆڭۈل ئېقىنلىرى ئاندا - ساندا ئەنسىز تامچىلاردىن باشقا چايقىلىش مۆجىزىلىرى كۆرسەتمەيدۇ. يېقىن ئارىلىقتا ئېهتىيات بىلەن ئەگىپ يۈرگەن چايكىلار، زوق - شوخ بىلەن چۆمۈلۈپ چوڭقۇرىدىن ئۇنچە - مارجان سۈرۈشكە، سۆيگۈ تېشى ئېتىپ ئېزگۈ داۋالغۇش شاۋقۇنىنى كۆرۈشكە بىتاقەت يۈرگەن كىشىلەرنىڭ غەمكىن چىرايى كۆزگە تاشلىنىدۇ. قاغجىرغان، سۇكۇت باسقان سۆيۈملۈك ساهىللاردا جۇلاسىز باتىن ئويلار ئۇزاق- قىچە داۋام قىلىدۇ.

ئۆي قەپىسىدە تۇتقۇن قۇش مىسال دەردىمەن ناۋا ئەيلەپ ۋىسال قۇچۇش ئىشتىياقىم يوق. هەمىشە ئۆزۈمدە ساماۋى دولقۇنلار ياساپ، ئۇپۇقلىرىم سىرتىدىكى ئىككىنچى دۇنيانىڭ ئىشىكىنى چېكىمەن. قان يامغۇرى سۇكۇت ئىلكىدىكى هاياتنى پەرۋازلار ئارا تۆكۈلىدۇ.

يۇر، هاياجانلىق جۇشقۇن پەرۋازلىرىم، بىز

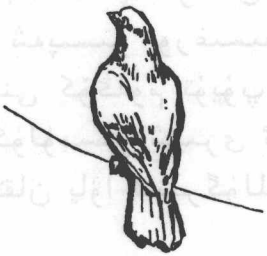
دەريا بويىدا ئاپئاق چاكانتاش تېرىپ يۈرگەن بەختىيار باللارغا ئوخشاش ھىم ئېتىلگەن ئۆيلەرنىڭ ئىچىدىكى سۆيگۈ زارىغا پەرۋا قىلماي كېتىۋېرەيلى. بىزنىڭ بارلىقىمىز ئۆز - ئۆزىمىزدە زاھىر بولۇپ تەبىئەتنىڭ بىپايان قوينىدا مەزمۇن تاپسۇن!

يۈر، ھايا جانلىق جۇشقۇن چاقماقلىرىم، بىز بارلىق قاراڭغۇ ئۆڭكۈرلەرنىڭ جىنچىراقلىرىدىن ھالقىپ ئۆتۈپ بۇلۇتلار ئارا نۇسرەت قۇچايلى. تىنچقىنە ئارامدا غەمكىن ئاققان كۆڭۈل ئېقىنلىرى بۇ دەھشەت چېقىنلاردىن ۋە ئۇ تۆككەن روھ يامغۇرىدىن لەرزىگە كېلىپ تاشقىن ھاسىل قىلسۇن!

يۈر، ھايا جانلىق جۇشقۇن ئىستەكلىرىم، بىز زاغرىسىنى سۇغا چىلاپ يەپ مېھنەت قاينىمىغا بەھوزۇر چۆكۈپ كەتكەن شادىمان جاپاكەش مىسال پوتىمىزنى مەھكەم باغلاپ، يەڭلىرىمىزنى شىمايلاپ تۇرۇپ كۆڭۈل ئېقىنلىرى ئارا ئۇلۇغ بىر قانال قازايلى. ئۆز - ئۆزىدە ئايلىنىپ دولقۇنلۇق چايقىلىش خىسلىتىنى ئۇنتۇغان كۆڭۈل ئېقىنلىرى بىر - بىرى بىلەن تۇتىشىپ، قوشۇلۇش تاشقىنىدىن ھايا تلىق مۆجىزىلىرى يارا تسۇن!

7

سۇكۇت پەرۋازى ئىچىدە زورىيىپ شەكىللە-
رىمىنىڭ رەڭدار ئەۋجىدە سېنى ئىلكىمگە ئالىمەن!
... ھېلىغىچە ئۆزۈمنىڭ يېراق مۇساپىسىدە
ساياق يۇرگەن تەنھا يولۇچىمەن.
جۇدۇن كۆيىگە شېرىك باغلاردا پەقەت ئازغىنە
ئاققۇشقاچ بالىلىرىنىڭ ئۈزۈك - ئۈزۈك ناۋاسى
ئاڭلىنىدۇ. پەسىل قۇشلىرى سۇكۇتلەر پىنھانىدا
ۋەزمىن قانات قېقىپ چېچەك پەسلىگە ئوتلۇق قە-
سىدە ئوقۇيدۇ. چېرىگەن يوپۇرماقلارنىڭ ئىللىق
قوينىدا مەڭگۈلۈك روھنىڭ ھاياتىي بىخلىرى خۇپە-
يانە بوي تارتىدۇ.
ئاھ، جان قۇياشىم! يالغۇزلۇق مۇڭى غېرىپ
خانەڭدىن تېشىپ چىقىپ ياۋايى سادالارغا قوشۇلغان
چاغلاردا تاڭ ئاتىدۇ، يېڭى سەھەر بىلەن بىرگە
سېنى ئىشىكىڭ ئالدىدا كۆتۈپ تۇرغان بولىمەن...

ئىللىق مۇڭ

ئۇيۇقتىن ئىللىق مۇڭ كۆتۈرۈلدى، مەن سېـ
نى قەلبىم بىلەن چاقىرىمەن. كەلگىن، يېنىمغا
يەنمۇ يېقىنراق كەلگىن، بىز زاھىر دۇنيادىكى
سۆرۈن شاۋقۇنلار ئۈستىگە باتىن دۇنيانىڭ ئىللىق
سۆھبەتلىرىنى قۇرايلى!

كەلگىن، قەلبىڭنىڭ پىنھان ئۇچقۇنلىرى ئەتـ
راپىڭدا ھۇۋلاپ يۇرگەن سوغ شامالىلار قەھرىدە ئۆـ
چۈپ قالمىسۇن!

كەلگىن، بېلىقسىز تىپتىنچ كۆلىڭ ئايىقى
چىقماس تۇرغۇن تىمتاسلىق ئىلكىدە قۇرتلاپ قالـ
مىسۇن!

ئۇيۇقتىن ئىللىق مۇڭ كۆتۈرۈلدى، سېنى
پەقەت قەلبىم بىلەنلا چاقىرىمەن...

ۋاقىتنىڭ شەپسىز يورغىسىغا قاراپ تەشۋىش-
لىنىۋاتقانلىقىڭنى كۆڭلۈم تۇيۇپ تۇرىدۇ. قۇياش-
نىڭ غەمكىن كۈلۈمسىرەشلىرى ئاستىدا ئىنچىكە،
ئېگىز بوي تارتقان ياۋا ئەتىرگۈللىرىم سۇس رەڭـ

لەردە پورەكلەپ ئېچىلدى. يىراقتا قالغان كۈنلەر بىلەن يېقىن ئارىدا كېلىدىغان كۈنلەر ئارىسىدا بەئەينى بىر تەلۈە مەجنۇنمەن.

كۆڭۈل دوزىقىمدا ئوتلار لاۋۇلدايدۇ، ئۇندا ئېھتىمال كىمدۇر بىرى كۆيۈپ كۈلگە ئايلانماقتا... سادالىرىمنىڭ چېكى كۆرۈنمەيدۇ.

مانا، قەلب سۆزلىرىم ئاللىبورۇن ئەركىن. لىككە ئېرىشىپ، تەنھالىق باغرىدا قۇتراپ يۈرگەن شادلىقلارنىڭ بويىنىغا گىرە سېلىپ تۇرۇپتۇ.

روھىمدا ھەم قېنىمدا سېھىرلىك ئوت يالقۇنى دەھشەتلىك دولقۇن ياسىدى. سەن، مەن، يەنە ئالەمكىملەر چېتىلغان پولات ئارقان كۆز ئالدىمدا قانغا مىلىنىپ سوزۇلۇپ ياتىدۇ. كەلگۈسىنىڭ گۈلسىمان مەنزىرىسى ئالۇۇن پەسىللىرىدە رەڭ ئالماشتۇردى. ئەللەي ناخشىسى يىراقتىن، قانداق تۇر بىر يېقىن چوڭقۇرلۇقتىن ناھايىتى بوش ئاڭلىنىدۇ.

ئېھ، ئامىرىقىم، مەن ئۇنى ساڭا ئۆزۈمنىڭ دەردىمەن ئاۋازى بىلەن يېقىملىق قىلىپ ئېيتىپ بەرسەم يىغلارسەنمۇ؟!

كۆز قارىچۇقۇمدا ئادەم ئاتا بىلەن ھاۋا ئانىنىڭ

مۇقەددەس سىماسى، ئۇلار بىھىش ئەپسانىگە ئايلاندۇرغان جايدا، ئارمان يالقۇن چاچقان يۈلتۈزلار ئالدىدا تۇرىدۇ، سېنى ھەم مېنى تەۋرىتىپ پەپلەپ كەلگەن قەدىمكى كەپىدىكى قەدىمكى بۆشۈك يېنىدا!

سەن مېنىڭ بەدىنىمدىكى بىر تال قوۋۇرغىمۇ ياكى ئاللىبورۇن تەۋەللۇت بولغان ھاۋا ئانىنىڭ نەق ئۆزىمۇ؟...

يىراق - يىراقلارغا كۆز سېلىپ سېنى خىيال قىلىمەن، خىيال ئارا مەجنۇن بولۇپ جاھان كېزىمەن. چۆللەر غېرىبسىنىدۇ، تاغلار ئېغىر سۈكۈتكە چۆكىدۇ، دەريالار سەل - سەل ياشلىرىنى تۆكۈپ ئۆزىنى ھەريان - ھەريان ئۇرىدۇ. چەكسىز دالىدا قۇيۇندەك تولغىنىپ ئۇسسۇلغا چۈشسەم، داپ ئوينىتىپ نەغمە - ناۋا قىلسام، ئەسرلەر زۇلمىتىدە ساداسىنى يىتتۈرۈپ قويغان نىمجان زېمىن لەرزىگە كەلسە، ئاھ، كىمنىڭ دەردى يەي!

يول يۈرمەكتىمەن.

مانا، قەدەمسېرى يېقىنلاپ ھەم يىراقلاپ كېتىۋاتقان ئاياغ تىۋىشىڭنى ئاڭلاپ تۇرۇپتىمەن.

قۇلاق سال، مۇزىكا ئەۋجلەنمەكتە. كۆز - كۆزلەردىن ئوت - ئۇچقۇن چاچرىماقتا، تېلېفون

سىممۇ بەئەينى ئىلاھى يىلاندەك تەنلەرگە يۆگىشىپ، ئۇنىڭ باتىن ئالمىدە رەڭدار چېچەكلەرنى ئېچىلدۇرماقتا...

ئەي سۈكۈت قەپىسىدە ئۇيقۇغا ئەسىر بولغان ئىلاھە، قارا بۇلۇت ۋە ئۇنىڭ سىم - سىم يامغۇرى ئاستىدا زورىيىپ بېرىۋاتقان شەكىلسىز گەۋدەمگە قارىغىن! ئۇ رىۋايەتلەردىكى ئۇلۇغ بوۋاينىڭ قىساس ئوتىدا دەس تۇرغان چاغدىكى ياۋايى قىياپىتىگە ئاجايىپ ئوخشايدۇ. سېنى قەپەسلىرىڭ سىرتىدىكى چەكسىز كەڭ دالىغا چاقىرىمەن. ئۇ يەردە مەن ساڭا شاش ئارغىمىقىمنى توقۇپ قويدۇم. ئۇ ۋاقىتنى پاسىل قىلغان ئىككى چەكسىزلىك ئارىسىدىكى جەڭگىۋار يۇرۇشلىرىدە ئۇچقۇر ئاياقلىرىدىن چاڭ - توزان ھەم ئوت - ئۇچقۇنلارنى چاچرىتىدۇ...

نىگارا، ئاشۇ تونۇش - ناتونۇش ئاۋازلارنى ئاڭلاۋاتامسەن؟!

مېنىڭ بىلەن بىرگە تەنلىرىڭنى چىرمىغان تېلېفون سىمىدەك تولغىنىپ ئۇسسۇل ئوينىيالامسەن؟!

ماڭا ئوخشاش غېرىب دەشت - بایاۋانلاردا داپ

ئويىنتىپ، تەلقىن قىلىپ نەغمە - ناۋالىرىڭ بىلەن پىنھانە سەھەر ۋە ئۇنىڭ چەكسىز كۆك ئاسمىنىغا تەنتەنە قىلالامسەن؟!

ھاياتلىق جەڭگاھلىرىدا سۈزۈك ئاي نۇرىدەك يارقىنلىق چاچقان تۇمارس[1] مىسال ئۆز قانلىرىڭ بىلەن قىپقىزىل گۈل - غۇنچىلار ئېچىلدۇرالامسەن؟!...

ئۇيۇقتىن ئىللىق مۇڭ كۆتۈرۈلدى، ئاھ، مەن سېنى پەقەت قەلبىم بىلەن چاقىرىمەن. كەل، يېنىمغا يەنىمۇ يېقىنراق كەل، بىز باتىن دۇنيانىڭ ئىللىق شاۋقۇنلىرى ئۈستىگە زاھىر دۇنيانىڭ مۇقەددەس ئابىدىسىنى تىكلەيلى!

كەل، قەلبىڭنىڭ پىنھانە ئۇچقۇنلىرى ئەترا-پىڭدا ھۇۋلاپ يۇرگەن سوغ شامالالار قەھرىدە ئۆچۈپ قالمىسۇن!

كەل، بېلىقسىز تىپتىنچ كۆلىڭ ئايىقى چىقماس تۇرغۇن تىمتاسلىق ئىلكىدە قۇرتلاپ قالمىسۇن!

ئۇيۇقتىن ئىللىق مۇڭ كۆتۈرۈلدى، مەن سېنى پەقەت قەلبىم بىلەنلا چاقىرىمەن...

---

① تۇمارس - قەدىمكى ساكلارنىڭ مەشھۇر ئايال قەھرىمانى.

تەنھالىق سەھراسى

دۇنيانىڭ مەزمۇندار چىنلىقىدىن بەھىرلىنىش ئىشتىياقىدا كۆيىمەن.

ئەي ئادەم، رەڭلىرىڭنىڭ تولۇلۇقىدىن كۆزۈم تالماقتا...

يىراقتا كېتىۋاتقان رەڭدار سەرگۈزەشتىلەرگە قاراپ ئۇزاققىچە سۈكۈتتە تۇردۇم. نۇر - ھىدلىرىم چاڭ - توزانلارغا قوشۇلۇپ بىر تىراگېدىيە ئەپسانىگە ئايلاندى. مانا، غايىب چاقناشلار بىلەن تولۇملانغان يوللار ئاشۇ ئەپسانىنى ئاستا پىچىرلاپ ئېيتماقتا.

ئاھ، نېمانچە ئۇزاققا سوزۇلغان تەنھالىق بۇ!

سېنى قايسى بىر كۈن كېلەركىن دەپ ۋاقىت ئارىلاپ پال سالدىم. تېخى تېڭى ئاتمىغان كېچىدەك قاراڭغۇ، زۇلمەتلىكسەن!

پەرۋەردىگارنىڭ تىمتاس دەۋەتلىرى دىلىمدا خۇپىيانە ئۇچقۇن ھاسىل قىلدى.

قارىلىق ئورمان ئالەمنىڭ كەچكى سوغۇقلىرى جىسمىمنى ئاستا قورىغاندا، سېنىڭ ئوتلۇق نەپەسلىرىڭ يادىمدىن كەچتى، ئېھتىمال ئۆيۈڭدە ئوت ئىسسىنىپ يالقۇنجاپ ئولتۇرغانسەن...

ئوتتەك قىزىق قانلارنىڭ تەپتى ئىزغىرىپ يۈرگەن قۇرغاق سوغ شامالىلار قوينىدا سوۋۇماقتا.

ئاسمانىنىڭ يېرىق - ئاراچلىرىدا ئەرك تاپالماي ئېزىلگەن چاقماقلار ئاقار يۇلتۇز بولۇپ ئېقىپ چۈشمەكتە.

كۆز ياشلار سېلى تەن چېچەكلىرىنى سۇلدۇرۇپ، دوقمۇش - دوقمۇشلاردا مۇز بولۇپ قاتماقتا.

تەنها ئادەمنىڭ تەنها قىيا ئۇستىدىكى تەنها ھۇۋلاشلىرى سۇكۇتكە چۆمدى...

ئاھ، كۆڭلۈمنىڭ ئارامى، ئاھ، جانلىرىمنىڭ پارلاق قۇياشى، بىز ئۆز - ئۆزىمىزنىڭ تەنها سەھراسىدىكى مەڭگۈلۈك سەرگەردان!

ئوت

ئوت ئاخىرى ئۆچىدۇ، ئۇنىڭ يالقۇنلۇق تەپتىدە ۋۇجۇدۇڭنى قىزدۇرۇپ ئىككىنچى يانغىن ئۇچۇن تەيياردىن هازىرلان!

ئوت ئاخىرى ئۆچىدۇ. ئۇزاق تۇن قاراڭغۇلۇقى ئىچىدە ئۆزۈڭگە ئۆزۈڭدىن ئۆزگە ئىللىق پاناه جاي يوق. تۇن سەرسانلىقىنىڭ غەمكىن دەملىرىدە، قەلبىڭنى قىپقىزىل چوغلار ئۇستىگە تاشلاپ ۋۇجۇدۇڭ قاراڭغۇلۇقىغا يارقىنلىق بەر. ئارىمىزدىكى سۆرۈن بوشلۇق قەلب يارقىنلىقى ئىچىدە تاريىپ ئۆز ناۋالىرىغا زوقمەنلىك ئاتا قىلسۇن.

ئوت ئاخىرى ئۆچىدۇ. يۇلتۇزلارنىڭ چاراقلاپ يېنىشلىرى بىر مەڭگۇلۇك سېهرىي ئوتنى ئۆز قويىنىدا پىنهان تۇتۇپ تۇرىدۇ. ئوت سېزىمى ئىلكىدە زوقلىنىپ ناخشا ئېيتىش كېچىنىڭ تەئەججۇپلىرى قاتارىدا ساڭا هەم ماڭا ئۇزاققىچە ئۇدۇمدۇر. ئېهتىمال يارقىن چاقناشلىرىنى يوقاتمىغان قەلب هارـ

پا كېچىلەرنىڭ كۆكتىكى جىمىر - جىمىر نۇر - يورۇقلۇق ئىزنالىرىدىن پىنھان بىر مۇقەددەس يار-قىنلىقنى بايقاپ، ئۇنىڭ ئىككىنچى ھەقىقەتلىرىگە ناخشا بىلەن تەنتەنە قىلىدىغاندۇر...

ئوت ئاخىرى ئۆچىدۇ.

ھايات چىرىقى خىيالىي تۈيغۇدەك دولقۇنلىنىپ پىلىك مەھكۇملۇقىدا ھەريان قاناتلانغان كىچىككىنە ھۈجرامدا، مەجنۇن سۈپەت بىر نەچچە ئادەمنىڭ ئوتقاش كۆتۈرۈپ ئالدىراش كېتىۋاتقانلىقى ئېغىر خىياللىرىم قېتىدىن تۈيۇقسىز يالت قىلىپ كەچ-تى. تۇنۇگۈننىڭ تونۇش كونا ئۆيلىرىدىنمۇ شۇنىڭ-غا ئوخشاش بىر خىل يارقىنلىق غۇۋا جىمىرلاپ تۇراتتى. تۇنۇگۈن بىلەن بۈگۈن، يۇلتۇزلار بىلەن ھايات چىرىقى ئارىسىدىكى نۇر خاسىيىتىدە سۆيۈش-كەن بوشلۇق ئاستا - ئاستا كېڭىيىپ تەلۈە قارا بوراننىڭ بەھوزۇر ساماگاھىغا ئايلانغانىدى.

نۇر نامراتلىقىدا غۇۋالىشىپ چىركىنلىك ئو-رىغان تەنھا ھۈجرىدا سېنى باغرىمغا مەھكەم بېسىپ ئۇلۇغ - كىچىك تىنىدىم. لەۋلىرىڭ بىلەن قوللە-رىڭ مۇزلاشقا باشلىغان، ئىشتىھايىڭ ئاۋۇالقى تاتـ-لىق ئارامىنى يوقاتقانىدى. يۈرىكىم ئۆزۈمگە مۇز-

لاپ قالغاندەك بىلىنىشكە باشلىدى. چوغلارنى يالـ
قۇنجىتىپ ئۆرلىگەن كۆل توزانلىرى ئىپادىسى خـ
ىرەلەشكەن تىنىق كۆزلىرىڭنى ئېچىشتۇرۇپ مارـ
جان ياشلىرىڭنى تۆكمەكتە ئىدى. كۆلكۆمەچىنىڭ
چوغلار ئارا قىپقىزىل تاۋلىنىپ پىشىشىنى، توقـ
لۇق كۆچىنىڭ نازلىرىڭدا رەڭدارلىق تېپىشىنى
كۆتۈپ ئوچاققا يېقىنراق سۈرۈلدۇم. قەلبىم شۇئان
چوغلىنىپ يالقۇنجاشقا، بوشلۇق ئارا تىترىگەن نۇر
سەرسانلىقىغا قوشۇلۇشقا باشلىدى. ئېھتىمال مەن
لاۋۇلداپ يانغان قىپقىزىل ئوتقاش مىسالى ۋۇجۇـ
دۇڭغا ئىللىقلىق بەرمەكتە ئىدىم.

ئوت ئاخىرى ئۆچىدۇ.

كۆيۈۋاتقان قەلبىمدە مۇقەددەس جاكارلار تۇـ
غۇلۇپ تۇن باغرىنى يېرىپ ئۆتمەكتە ئىدى. شۇئان
ساڭا جور بولۇپ ناخشا ئېيتىشقا باشلىدىم، ناخشـ
لىرىمنىڭ جەڭگىۋار ساداسى قارا قۇيۇننىڭ مەجـ
نۇن تۇۋرۇكىدىن سىيرىلىپ چۈشۈپ، ئۇنىڭ بـ
مەنە ساماسى ئاستىدا پايخان بولۇپ توزۇپ كەتتى.
قوللار بوشلۇقتا پۇلاڭلىدى، چەكچەيگەن جۇپ ـ
جۇپ كۆزلەر دەھشەتلىك ئۇچقۇنلارنى چاچرىتاتتى.
ۋاھالەنكى، ئىلتىجانىڭ سۆرۈن بوشلۇقىدىن قار ـ

مۇز لەپلدەپ يېغىشقا باشلىدى.

يۇلتۇزلار بىر - بىرلەپ ئۆچتى، چىرىقىمىڭ ھالسىز تىللىرىمۇ لەۋلىرىنى ئاران - ئاران يالاپ قاراڭغۇلۇق ئىچىگە سىڭىپ كەتمەكتە ئىدى. ئار-مان تاشقىنىنى، ئەلەم ۋە غەزەپ قىيانىنى قەلبىمە-نىڭ مەۋھۇم جۇلاسىدا مەۋھۇمغىنە كۆرۈپ تۇراۋە-تتىم.

قېنى سەن ئاي يۇزلۇك نىگارا؟!

قېنى ئۇ ئوتقاش كۆتۈرۈپ يۈرگەن مەجنۇن ئادەملەر؟!

قېنى ئۇ سېنى، مېنى، بارچىنى پەرق ئەتكۈ-دەك نۇرلار جۇلاسى؟!

ئوت ئاخىرى ئۆچىدۇ.

ئۆلۈمنىڭ لەززىتىنى سېزىپ كۈلەلمىگەن كۈلكىلىرىم باغرىمدىن شىددەتلىك تاشتى. كۈلكە ساداسى ئىچىدە تەۋرىگەن ئالەم بىردىنلا تىمتاسلىققا چۆمدى. جاننى ئۆز ئارامىغا بۆلگۈچى سىرلىق سۈ-كۈناتنىڭ نامەلۇم قىرغاقلىرىدىن تاڭ شەپلىرى كېلىشكە باشلىدى. ئىككى جان بىر جان قەپىسى ئىچىدە گويا كى ساماۋى گۈلخانىدەك يېنىپ تۇن قوينىغا ئۆز يورۇقلۇقىنى چاچماقتا ئىدى.

ھەممە يەردە مەجنۇن ئادەملەرنىڭ ئېگىز كۆتۈرگەن قىپقىزىل ئوتقاشلىرى كۆرۈندى...

ئەي مەھبۇب، مېنى ئۆز جانلىرىڭ قېتىدىن سۇغۇرۇپ ئېلىپ بۇ ئۇلۇغ پەيتلەردىكى قانلىق جەڭلەرگە تەقدىم ئەت! مەن بارلىق قاراڭغۇ بۇلۇڭ-لارغا شۇڭغۇپ كىرىپ، ۋۇجۇدۇمنى ئوتقاش قىلىپ ياقىمەن. جەڭدە ئوتقاش كۆتۈرگەن مەجنۇن ئادەملىرىمگە ئوخشاشلا مېنىڭ قىپقىزىل قېنىممۇ سۇزۇلگەن ئۇپۇققا قاراپ نۇر مىسالى ئاقىدۇ. روھ پارتلىشى ئاشۇ مەنزىل ئارا كۆيگەن ئۇپۇق خىلۇەت-لىرىدىكى ساماۋى ئوت باغرىدىن مۇقەددەس نۇر ئۇچقۇنلىرى چاچرىتىدۇ. ئىشىكىڭنى ئۇلۇغ ئېچىپ قويۇپ تاڭ - سەھەر قۇياش نۇرىدا تاۋلىنىدىغان قىپقىزىل مېۋىلەرنى خىيال قىل! ئۇندا شېرىن جېنىمنىڭ ئاداققى شىرنىسى ساڭا ئۆزگىچە ھوزۇر بېغىشلايدۇ. ئۇزاق ئەسلىمىدىن كېيىن ھۆكۈمەك ئېتىپ يىغلاشلىرىڭدا كۆز ئالدىڭدا زاھىر بولىمەن!

ئوت ئاخىرى ئۆچىدۇ.

ئۆزۈڭدىن ئوتقاش يېقىپ مەجنۇن كېچىلەر-نىڭ تەڭقىس ھۇجرىلىرىغا تەقدىم ئەت! ئۆزۈڭنى ئۆزۈڭنىڭ چوغدانلىرىدا تاۋلاپ ئۇلۇغ جاكار پەيت-

لىرى ئۇچۇن بەرقارار تۇر. ھايات چىرىقىدا قەلب ئوتى كۆيىدۇ، قەلب ئوتىدا ئىسسىق جان قىپقىزىل لاۋا سىلى بولۇپ ئاقىدۇ. ئۇنىڭ ئاقما ئىمكانىدىن يارقىنلىق مۆجىزىلىرى يارىلىپ، ئىككىنچى بىر تاڭ ھەقىقىتىنىڭ قەدىنى تىكلەيدۇ. شۇندا سەن قەلبلەر كۆكىدىكى مەڭگۈلۈك ئوتقا ئايلىنىپ، ژۇ-جۇدلار قاراڭغۇلۇقىغا نۇر ۋە ئىسسىقلىق ئاتا قىلە-سەن.

كۆڭۈل قۇشۇم

1

ئەي كۆڭۈل قۇشۇم، پىنھانە غارىڭدا زاھىدلار-
نىڭ ھېكمەتلىرىگە مەھلىيا بولۇپ ئولتۇرۇۋەرمە.
كېچىدىن بېرى پىغانلىق ناۋا قىلغان بۇلبۇل-
نىڭ ئۇنى ساڭا يېشىل ئورمانىنىڭ يېشىل ساماسى-
دىن دېرەكلەر يەتكۈزدى. غارلىرىڭدىن چىقىپ چى-
غىر يول بويىدىكى ئارچا دەرەخلىرى يېنىغا كېلىپ
تۇرغىن. ئۇ يەردىكى بوشلۇق ۋە سۈكۈت سېنىڭ
قاراڭ بىلەن ناخشاڭغا ھېلىغىچە ئىنتىزار بولۇپ
تۇرۇپتۇ. قۇم دۆڭلىرىدىكى ئېغىر ھارغىنلىق خى-
يالىسىمان شاخلاپ كەتكەن ئورمان يوللىرىدا چېچى-
لىپ يېتىپتۇ، قۇشلار يوپۇرماقلار ئارىسىدا ئەپ-
چىلگىنە ئۇۋا ياساپ پاناھلىنىپتۇ، توزغان گۈل -
چېچەكلەر ھەممە يەردە توي چاچقۇسىدەك ئۇچۇپ
يۈرۈپتۇ...

سەن، سېھىرلەنگەن زەرھەل قەپەسىڭ نىمە-

جان مەھبۇسى ئەمەس!

پىنھانە غارىڭدىن قۇياشتەك پارلاپ چىق ۋە ياكى بۇركۇتتەك قەيسەر قانات قېقىپ چىق، كۆڭۈل قۇشۇم! يېشىل ئورماننىڭ يېشىل ساماسى ھېلىغچە سېنىڭ پارلاق پەرۋازىڭغا ئىنتىزار بولۇپ تۇرۇپتۇ.

2

ئەي كۆڭۈل قۇشۇم، كىچىككىنە ھۇجرادىكى ئۆتنە بېرىلگەن ھەم ئۆتنە ئېلىنغان بىھۇدە ھىجرانلار بىلەن قاناتلىرىڭنى بوغۇچلاپ يېتىۋەرمە.

ئەيياراڭ قەدىمى ئىشىك ئالدىڭغا كېلىپ ئۇزۇن - ئۇزۇن تەسىرلىك قىسسىلەرنى سۆزلەگەن، لىرىك شېئىر - قەسىدىلەر بىلەن ياش تۆكەكەن چاغلاردىمۇ، بۇ ۋەقەلەرنى ئۆزۈڭ بىلەن ھېچبىر ئالاقىسى يوق يوچۇن تارىخ بىل! زەڭگەر چۇشلىرىڭ چۇۋۇلغان كوچا دوقمۇشلىرىدا مەن - مەنلا دەيدىغان، ئۆز نەپسى - قارنى ئۈچۈن ئۈيۇلۇشنىڭ ئورنىغا مۇغەمبەرلىك بىلەن كۆلۈمسىرەيدىغان ئالا-يېشىل ئادەملەر يۇرىدۇ.

رەڭدار ئۆڭلەردىكى قېنىق بويالغان تەكتىگە نەزەر سال كۆڭۈل قۇشۇم، ئۇ تەبىئەتنىڭ ۋۇجۇدىدىكى ئەسلى مەنىسىدىن ناھايىتى يىراق. ئۇ ئۆڭلەردە سەن بىلىشنى كۈتمەيدىغان ھەم بىلىشنى خالىمايدىغان دەھشەتلەر گويا پەردە كەينىدىكى سۇيىقەستچىدەك ئۆزىنى يوشۇرۇۋالغان.

... يارا ئېغىزىدىن ھېلىغىچە قان تېمىپ تۇرىدۇ، داغلار يۇلتۇزلار ئەكسىدە قارىيىپ بارىدۇ، قاڭسىق پۇراق كۈلكە چوڭقۇرلۇقىدىن دىماغنى ئېچىشتۇرغۇچى چاڭ - تۇزان مىسالى ئۆرلەپ تۇرىدۇ...

ئاھ كۆڭۈل قۇشۇم، سەن بىپايان خىيال ئېكىنزارىنىڭ ئازغۇن ئەركىسى ئەمەس!

سەن بەختىيار ئۇۋچىنىڭ بەختسىز ئولجىسىمۇ ئەمەس!

مانا، ئورماندىكى سۇلغۇن ئىستەكلەرنىڭ سۇلغۇن چېقىنى يامغۇرلۇق گۈگۈمنى ئىشارە قىلىدى. مەن قۇياشنىڭ ئاخىرقى نۇرلىرىدا يۇيۇنۇپمۇ، يەنە يامغۇرلۇق كېچىدىكى قاينامىلاردا چۆمۈلۈشكە تەييار تۇرۇپتىمەن!

3

ئەي كۆڭۈل قۇشۇم، تۇنۇگۈنلەرنىڭ قۇلۇپلاڭغان ئۆيلىرى ئالدىدا ئەرۋاھتەك ئەگىپ يۈرىۋەرمە.

بۇگۈننىڭ خاتىرە بەتلىرى ئاللىبورۇن ئېچىلدى، ئۇنىڭغا ھەم ئەتىنىڭ تەۋەللۇت سىرلىرى سەۋەبلىك يوسۇندا پۈتۈلمەكتە.

ۋاقىت چوڭقۇرلۇقىدىن ئىلاھىنىڭ سىماسى پارلايدۇ. قۇلۇپلانغان ئۆيلەرنىڭ غۇۋا دەرىزىلىرىدىن ئېھتىمال شۇ مۇقەددەس سىماھىنىڭ تۇرلۇك-تۇمەن نەرسىلەردىكى روشەن ئىزناسىنى كۆرگەنسەن!

قايتىپ كەل، سېنى ھىجران كۈيىگە بۆلەپ شادلىق نېسىۋەڭدىن ئايرىغان ئازابلىق ئەپسانە قايتا تەكرارلانمىسۇن!

مەن سېنى چاقىرغان سەھەر مېنىڭ ماتەم كۈيىم چېلىنغان دەملەر بولۇپ قالمىسۇن!

ماكانسىز روھ سەرسانىدۇر. گۈگۈملاردىن ھالقىپ كېتىدىغان تاشقىنلىق ۋاقىت يوللىرى مانا ھېلىغىچە سېنىڭ رەڭدار ھەربىكەتلىرىڭگە ئىنتىزار بولۇپ تۇرۇپتۇ!

سەن، هایاتلىق جەزىرىسىدىكى بىر ھارغىن يولۇچى ئەمەس!

سەن، ئەرۋاھلار روھىغا سەدىقە قىلىنغان مۇناجات پېرىخونىمۇ ئەمەس!

تار، تىنجىق ھۇجرادىن كەڭرى ساماغا ئۇچۇپ چىق كۆڭۈل قۇشۇم! ئۇندا سەيياھ شامالالار بىلەن ئۇچرىشىپ، ئۆز كۆيلىرىڭنىڭ تىلسىمىنى يەشكىن، ئۆز ھۆرلۇكىڭنىڭ مەنىسىنى تاپقىن، ئۆز شادلىقلىرىڭنىڭ مەڭگۈلۈك رىتىم - مېلودىيىسىنى يارانقىن! سەن پەقەت ئۆزۈڭگە، ئۆزۈڭگە ئوخشايدىغان نەرسىلەر بىخ سۈرگەن يېپيېڭى دۇنيا-غا، قان - دىل يىپلىرى بىلەن چىگىلگەن مۇقەدەس ھەم شېرىن رىشتىڭگىلا قەرزدار!

قىسمەت ۋە يارالمىش

1

ئۆزۈمنى ۋاقىت سىرتىدىن ئۇزاققىچە تىڭ-شاپ، ھېلىھەم قەلبىڭدە پىنھان داۋام قىلىپ كې-لىۋاتقان قان - ياشلىق چاقىرىقلىرىڭغا تۇتاشقانى-دىم.

كۆلۈپلا تۇراتتىڭ، يۈمشاقلا باقاتتىڭ، جىمى-كى نەرسە سېنىڭ ئەشۇ ئېچىنىشلىق زارىڭنى ئۆز قوينىغا يوشۇرۇپ ئالاتتى.

ناخشىلا ئېيتاتتىڭ، ئۇسسۇللا ئويناياتتىڭ، ئاھ، ئەمدى باشقىچىلا بىر ئادەم ئىدىڭ. قۇتۇرغان ھېس - ھاياجانلىرىمدا سېنى مەيدانغا تارتىپ چۈش-كەن كۈچىنىڭ سىماسى ئايان بولماقتا ئىدى.

... چەكسىز تۈز - دالا ھايات - ماماتلىق جەڭگاھ ئىدى. ئىككى سەپ ئارىسىدا دەھشەت سال-غان ھەق نىداھىڭدىن تەنلەر تىترەپ، سەپلەر داۋال-غۇپ، ئىرادە تىغلىرى يانماقتا ئىدى. قۇيۇن مە-

سال هەق نەرەڭدىن كۆزلەر چەكچىيىپ، سەپلەر بۆلۈنىپ، ئىرادە تىغلىرى سۇنماقتا ئىدى. ئېھ، ساھىپقىران، ئېھ، شاھىنشاھ، ئېھ، مەجنۇنانە دەرۋىش، سەن يەتتە ئىقلىم تەختىنىڭ ئەركىسى، پاسىبانى، قەھرى ھەم مېھرى ئەمەسمىدىڭ! ئەر-ئايال، ئوتلاق، چارۋا، شەھەر، سەھرا، بارچە ئالەم سېنىڭ تىنىقلىرىڭدا گۈلخان، سېنىڭ تىنىقلىرىڭدا پايخان، سېنىڭ تىنىقلىرىڭدا گۈل - گۈلىستان ئىدى.

پەسىللەر ئالدىرايتتى، تاڭ بىلەن نورۇز پەيتىدە توختاپ ئۇنىڭ يارقىن سائادىتىدە ئۇزاققىچە مەستخۇش ھەم سەرخۇش ئىدى.

ئەپسانىلەر ئۇچقۇر ئىدى، ئۇ ئالەمدىن بۇ ئالەمگە، تاڭدىن تۇنگە، تۇندىن تاڭغا يېتىپ قىسمەت ۋە يارالمىش ئېتەكلىرىدە مەڭگۇ چىن ئىخلاسى بىلەن پىچىرلايتتى.

روھ كىرسىز ئىدى، قان ۋە نۇر ئېقىنلىرىدا يۇيۇنۇپ سېنىڭ ئىدا ۋە نەرىلىرىڭنى بارچە ئالەم سەيناسىدا مىسلى ئۇز ھەم مىسلى زوقمەن بىر شەكىلدە نامايەن قىلغانىدى.

كۆمۈلمەيتتىڭ، ئۇزۇلمەيتتىڭ، يېقىلمايتى-

تىك، خۇددى ئاخىرقى تىنىق تۇتاشقان بۆرە ئانە-
نىڭ سوزۇپ - سوزۇپ ھۇۋلاشلىرىدەك...

2

يارالمىش قىسمەت كۆچىدىن زوق ئالىدۇ،
قىسمەت يارالمىش خاسىيىتىدىن توۋا - ئىستىغپار
ئوقۇپ يۈرىكىنى داغلايدۇ. مەۋجۇدىيەت، شۇندىن
كېيىنكى يېپىيېڭى تەۋەللۇتىدا ئۇلارنىڭ مەنائىي
سېھرىنى ئۆز ۋۇجۇدىغا سىڭىرىدۇ.
ئەنە، يىراقتا قالغان كۆز ئالدىمدىكى جەڭ-
گاھ. ئۇنىڭ تىمتاسلىقىدا مۆجىزىسمان بىر نارە-
سىدىنىڭ سەكراتتىكى ئاداققى يىغىسى بۆرە ئىلاھ-
نىڭ ھاياتىي ھۇۋلاشلىرىغا چىرماشتى. يوقلۇق
دەشتىگە سىڭگەن قانلاردىن قىزىلگۈل بىخ سۈرۈپ،
ئاستا - ئاستا ئوتقاشتەك يېلىنجاپ كەتتى.
قىزىلگۈل، ئېھ، مەيلىمنىڭ يالقۇنى!
ئۇ ئۆز يېلىنجاشلىرىغا تۆكۈلگەن كۆيلەردىن
بۇلبۇل ناۋاسىنى تېپىۋالدى. سۆيگۈ، قۇرىماس ئې-
قىنلارنىڭ قېرىماس دولقۇنلىرىغا مەڭگۈلۈك مىن-
گەشتى!

قۇياش تاغ ئۆڭكۇرىدىن قايتا ئېتىلىپ چىققان سەھەردە ئالەم لەرزىگە كېلىپ، قىزىلگۈل شوخ، لەرزان ئۇسسۇلغا چۈشكەنىدى. بۇلبۇلنىڭ چاڭ كەلتۇرۇپ ياقا يىرتىپ ناۋا قىلىشلىرى ئالدىدا تىلـ لار تۇتۇلغان، تىنىقلار توختىغانىدى. ئات توياقلـ رىنىڭ ئۇزاققىچە ھەيۋەت دۆپۈرلەشلىرى نۇسرەتـ لىك سائادەت كۈنىدىن دېرەكلەر بەرمەكتە ئىدى...

3

ۋاقىت سىرتىدىن قايتىۋېتىپ قىزىلگۈل يېـ لىنجىغان باغلاردىن ئۇزاۋاتقان يىللار كارۋىنىنىڭ مۇڭلۇق قۇڭغۇراق ئاۋازىنى ئاڭلىدىم، كۆزلىرىم باغلار جەزىرىسىدە چەكچەيدى!

غېرىبلىق كۆلەڭگىسى سەرسانە ئۇچۇپ يۈرـ مەكتە ئىدى. ئۇ ئېگىز ئاقباش تاغلاردىن قىزىلگۈل بەرگىگە سايە تاشلىغاندا، ۋاقىتسىز گۈگۈمدىن چۈشلەر ئويغاندى.

چۈشلەر — شېرىن ۋە ئارامبەخش چۈشلەر چەكسىزلىككە باش قويغان تىمتاسلىق ئېتەكلىرىدە ئۆزىنىڭ ساماۋى چۆچەكلىرىنى باشلىدى.

بۇلبۇل، كۆيلەش ئۈچۈنلا يارالغان بولسا، مەن ئۇنىڭ ناۋالىرىدىن بۇنچە ئاچچىق پىغانلارنى سەزمىگەن بولاردىم.

ئېھ، بەرگىلىرى تۆكۈلۈۋاتقان قىزىلگۈل!

مەن ئاڭا چەكچەيگەن ھەيرانۇ - ھەس كۆزلىرىم بىلەن تىكىلىپ، كۆتۈشلەر مۇگدىكىدە تىماسلىققا ئەسىر بولۇپ كەتكەن ساناقسىز تۇنۇگۈنلەرگە يېلىنىپ قول سوزدۇم، قولۇم بوشلۇقتا پۇلاڭلاپ قالدى، ئۇندىن سەرسانە بولۇپ قايتقان ئۆكسۈشلىرىم ئاڭلاندى. شاخلارنىڭ نامەلۇم پىنھانىدا بۇغۇلغان بۇلبۇل ناۋاسى ساباللاردىن ھەريان چېچىلماقتا ئىدى.

مەن، چىن مۇھەببەتنىڭ ۋىسالسىز ئىشقىۋازلىقىغا تۇنجى قېتىم ئۆكۈندىم!

4

كېچە بىلەن كۈندۈز بىر - بىرىگە چىرمىشىپ ئەس - ھۇشىنى يوقاتقانىدى.

كۆلرەڭ لىباس ئارتقان مەسۇم ۋاقىتنىڭ چېھرىدە سۇس شەپەق جۇلاسى ئۇيۇپ قالغانىدى.

كۆڭۈل زوقى ئىشقى پەرياتتىن نۇر ئىزدەپ كوچا - كوچىلاردا تەمتىرەپ يۈرمەكتە ئىدى.

ئىتتىك كەينىمگە بۇرۇلدۇم، قويۇقۇرۇق تۇنۇگۈنلەرنىڭ ئالايغان كۆزلىرى تۇمانلار چوڭقۇرلۇقىدا جىلمىيىپ تۇراتتى. رايىمنى ئىلكىمدىن شەپسىز تارتىپ ئالغان ئىشقى قەسەملەرگە ئاغقان مەيۇسانە نەزەرلىرىمدىن ئاچچىق خۇرسىنىش ئاستا - ئاستا ئۆرلەپ چىقتى. شۇندىن كېيىن، خۇرسىنىشلار ئەۋجىدە تاشقىنلاپ قاقاسلىرىمنى سۇغارماقتا ئىدىم ھەم يۈلتۇزسىمان ئۈمىدلەرگە كۆي بېغىشلاپ سارغىيىپ بارماقتا ئىدىم.

قارا قويۇق تۇۋرۇكى بارغانچە ئۆسۈپ، بارغانچە كېڭەيمەكتە ئىدى. ئوت ئۇچقۇنى كۆرۈنمەيتتى، چاقماقلاردىن، يامغۇر - يېشىنلاردىن تېخىمۇ خەۋەر يوق ئىدى. قۇيۇن تۇۋرۇكى ئىچىدە پىرقىراپ ئايلىنىپ توۋا - ئىستىغپار ئوقۇپ ئۇن سېلىپ يېغلاشقا باشلىدىم. ئېھتىمال، يېغا شادلىق ئەۋجىدىكى كۈلكىلەر ئۇچۇن ھاقارەتتۇر، مەن چەكسىز ھاقارەتلەندىم!

5

تاتارغان چىرايىمغا كۈلكىنىڭ چىرايلىق رەڭ-

لىرىنى ئىزدەپ تونۇش بىر قاراڭغۇلۇق ئىچىدە يوقالدىم. بۇلبۇلنىڭ تاڭ پەيتىدىكى يالقۇنلۇق ناۋاسى، ئەسەبىي پەر - قانات قېقىشلىرى مېنى رەڭدار زاربقىشلىرى بىلەن يۇتۇپ كەتكەن شەھلا كۆزلەرنىڭ قاراڭغۇلۇقىدىكى شۇ قەدەر ئاق، شۇ قەدەر پاك ھەم شۇ قەدەر ئىللىق تەنلىرى قوينىدىن بىھۇش ھالەتتە تارتىپ چىقتى. مەن ئۇمىدلىرىمنى ئاھاڭ-داش يوللار خەيرلىكىگە، كۆيلىرىمنى قەدىناس رىتىملار دولقۇنىغا پىچىرلاپ دۇئا قىلىپ، ئۆزۈمنى بۇلبۇل پەرۋازىغا قوشۇۋەتتىم.

6

كۆيلەر ئۇيۇقتا رەڭ تالاشماقتا ئىدى.

ۋاقىت ئاستا - ئاستا كۆۋەجەپ قان رەڭگىگە كىرمەكتە ئىدى.

تۇنۇگۇنىڭ چېھرىدىكى ياش تامچىلىرىدا ھەسەن - ھۈسەن جۇلاسى نامايەن بولماقتا ئىدى.

قىزىلگۈل، سۈكۈتلەرنىڭ يىرتىق كۆلەڭگىسىگە مەھكەم چۈمكىنىپ، شالاڭ بەرگلىرىگە تۆكۈلۈپ تۇرغان ئىللىق نۇر يامغۇرىدىن تىترىمەكتە ئىدى.

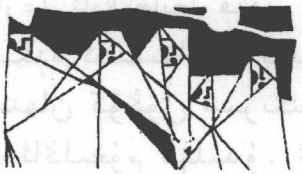
بۇلبۇل، يۇلتۇزلار يۇرتىدىن ئۆز ناۋالىرىغا هاياتىي سىهىر، ئىلاهى مادار تاپقانىدى. مەن ئۇنىدىن هەقلەر سىرى بولۇپ تۆرەلگەنىدىم...

7

كەل، ئەي سۆيۇملۇك قىسمەتلىرىم مەهكەم باغاشلا مېنى، يارالمىشمىغا سەندىن ئارتۇق دىلدار تېپىلماس ئەسلى!

... قىسمەتلەر تولغانغان سۇرلۇك تىمتاسلىق پىنهانلىرىدىن يارالمىش يېغىلىرى دومىلاپ كېلىدۇ. يېغىلار، تىرىكلىك كۆيلىرى سۇپىتىدە ئۇمىد پەيدا قىلىپ، يوقلۇق تەشۋىشىگە قارشى ئەبەدىي غالىپ تۇرىدۇ. مەن سۆيۇشلىرىمنىڭ لەززىتىدىن ساڭا ئاچىق يېغا ئاتاپ بارىمەن...

كەل، ئەي سۆيۇملۇك قىسمەتلىرىم مەهكەم باغاشلا مېنى، يارالمىشمىغا سەندىن ئارتۇق دىلدار تېپىلماس ئەسلى!

يىراقتىكى چاقىرىق

تەشۋىشلىك ئاقار يۇلتۇزلار ھېلىھەم كۆكتە جىمىرلاپ تۇرىدۇ.

خىيالىم تۇن نىسبىنى بويلاپ سېنىڭ رەڭدار چۈشلىرىڭنى ئاختۇرۇپ يۈرىدۇ.

كۈتۈشلەر يېشىل ئورماندىكى پىنھانە كەپىلىرىگە قايتىپ، ھەۋەس بىلەن خۇپىيانە سۆھبەتكە چۈشتى.

ئېھ، يىراقتىكى نازىنىن دىلبەر، سېنىڭ چاقىرىقلىرىڭ قەلبىمدە مەيىن دولقۇنلار ياساپ، مۇھەببەتنىڭ ياپيېشىل قىرغاقلىرىغا دەممۇ - دەم ئۇرۇلىدۇ. مەن ئاڭا سۈكۈت ئىچىدە ئىخلاس قىلىمەن، تاكى ئۇ قەلبىمنىڭ ئاۋازى بىلەن قوشۇلۇپ مۇقەددەس جاكارغا ئايلانغانغا قەدەر!

سۆيگۈ ئۆيىڭدە ئىستىقامەت بىلەن دۇئالىرىڭ قېتىغا ئالغان پىنھان كۆڭۈل سىرىڭنى كۆزلىرىڭگە تىكىلىپ تۇرۇپ ئاڭلىغۇم كېلىدۇ. ئۇ مېنىڭ دەس

تۇرغان ھەر بىر يېڭى سەھىرىمگە مۇيەسسەر بولسە-كەن، ئۇنىڭ بىلەن كۇتۇشنىڭ تىمتاس قاراڭغۇلۇ-قىدىن يورۇپ سەھەر گۈلشەنگە يېپيېڭى خۇشناۋا ئاتىسامكەن، دەپ ئارمان قىلمەن. مانا، يىراق بىر جايدا، جادۇگەر تۇللار ئەپسۇننى ياندۇرۇپ ساڭا بەقۇۋۋەت تىكىلمەن.

مىڭ شۇكرى، ئىستىقامەت بىلەن دىللار يو-رۇيدۇ، ھەربىكەت بىلەن دىللار چېچەك ئاچىدۇ، مېۋىزار باغلار ئۇنىڭ بالاغەت تەرىدىن ئالتۇن كۇزدە بەھەسەپ رەڭ ۋە نۇر چاقىدۇ.

سېنى بىر ئاللادىن سورايمەن! بۇ ھال، خۇد-دى كۇتۇشنىڭ ئەڭ ئاخىرقى كېچىسى ئۆيىڭگە نۇر سوراپ كىرىشلىرىمگە ئاجايىپ ئوخشايدۇ. نۇر، پاكلىق مىسالى مۇقەددەس دىل قۇياشىنى ئەسكە سالىدۇ. سەن پەقەت ئاشۇ مۇقەددەس قۇياش ئاستى-دىكى يارقىن سەھەردىلا يىراق پىنھاندىكى غايىپ قەددىمنى كۆرەلەيسەن.

كېچىنىڭ كۇموش قوڭغۇرىقى چۇشلىرىڭدە بىردىن جىرىڭلىغاندا، بىر مۇبارەك تاڭنىڭ سۇزۇك جاكاسىنى ئاڭلايسەن. قەلبىم قەلبىڭگە ئاقىدۇ، ساماۋى نۇر ئېقىنىدا بىرلىكتە قوشۇلۇپ، يوقلۇق

ئىلكىدە چەكسىز ئۇلۇغ بىر بارلىقنى بايقايمىز.

ئورنۇڭدىن تۇرۇپ يىراق ئۇپۇققا ئىمان نۇرىدىن پارلىغان ئۈمىد شادلىقى بىلەن تىكىل! كېچەنىڭ جىمجىت سىناقلىرى ياش ئىرادەڭنىڭ جاسارىتىدە سالكىنىپ، ئەقلىڭنىڭ پاك قوللىرىدا سۈزۈلسۇن. ساڭا شېرىن مېۋىلىرىمنىڭ خاسىيەتلىك ئۇرۇقىنى ھەدىيە قىلىمەن. ئۇ چاقىرىقلىرىڭنىڭ ئالتۇن تۇپرىقىدا ئىخلاسلىرىڭدىن نۇر ئېمىپ بىخلانسۇن. دىدار دەملىرىدىكى زوقمەن يېشىللىق بۇ ئەقىدە كېچىلىرىنىڭ مەڭگۈلۈك شاھىدى بولۇپ قالسۇن!

تەشۋىشلىك ئاقار يۇلتۇزلار ھېلىھەم كۆكتە جىمىرلاپ تۇرىدۇ.

خىيالىم تۇن نىسبىنى بويلاپ سېنىڭ رەڭدار چۈشلىرىڭنى ئاختۇرۇپ يۈرىدۇ.

كۈتۈشلەر يېشىل ئورماندىكى پىنھانە كەپىلىرىدىن چىقىپ، چوڭ يول بويىدا تەق بولۇپ تۇرۇشتى.

يىراقتىكى قەدىناس چاقىرىقلىرىڭ يىراقتىكى قەدىناس چاقىرىقلىرىم بىلەن قوشۇلۇپ ئارىدىكى سۆرۈن بوشلۇقنى ئاللىبورۇن بەربات قىلدى.

قەلبىمدە ھەم قەلبىڭدە ئۆركەشلىگەن نۇر قىيانى يېقىنلا يەردىن ئاڭلانغان قۇشلار ناۋاسى بىلەن بىرگە، ئېھتىمال مۇبارەك سۆيگۈ سەھىرىنىڭ ئالتۇن ئىشىكىنى چەكتى...

سۆيگۈ هارپىسى

ساڭا جان ئېقىنىمدىن ئۈزاققىچە ئېتىلىپ، چاڭقىغان قىرغاقلىرىڭنى مەستخۇش دولقۇنلىرىم بىلەن سۆيۈپ يۈرەتتىم.

يىراقتا ئىدىم، ئەمما تۈيغۇلىرىم سېنى تولۇ-قۇق بىلەن ئۆزىگە سىغدۇرۇپ تۇراتتى ھەمدە ھەر سەھەرنىڭ يارقىن نۇرىغا قوشۇلۇپ تىنىق كۆزلە-رىڭگە قانغىچە چۆمۈلۈپ قايتىپ كېلەتتى.

تەنھا ئىدىم، بارچە ئاڭا كۆنۈككەنىدى.

تەنھا ئىدىم، ئەمما بارچىنىڭ كۆنۈكىشلىرىگە قارشى ھالدا پاك ئۈمىدىڭگە باغلىنىپ، ئۇنىڭ ئاپ-ئاق نۇرىدا جىمىكى غەلە - غەشلەرنى يۇيۇپ تۇرات-تىم.

تەنھا ئىدىم، كېچەك بىلەن كۈندۈزىڭنىڭ ئا-رىسىدا ۋاقىت كارۋانلىرى بىلەن خۇپىيانە سىرداش قىلىپ ساخاۋەتلىك سۆيگۈ سەھىرىنىڭ تىلسىمىنى يېشىپ باراتتىم.

تەنها ئىدىم، ئەمما سېنىڭ بۇ دۇنيادا مېنىڭ بىلەن بىرگە زاھىرلىقىڭدىن بەختىيار، ئامەتلىك ئىدىم...

چاقىرغۇمنىڭ رىتىملىق سىگنالى سېنىڭ مېنى چاقىرغان قوڭغۇراقتەك زىل ئاۋازىڭنى ئەسلەتەتتى. تېلېفون سىمىدىن ئېقىپ كەلگەن ئاتەش تىنىقلىرىڭ يۈرىكىڭدە كۆيگەن مەڭگۈلۈك ئوتنىڭ يالقۇنىنى ھېس قىلدۇراتتى. قۇلىقىمنى تېلېفوننىڭ ئاتەش لەۋلىرىگە يېقىپ ھاياجان بىلەن زەن سېلىشلىرىمدا، دۇنيا تامام ئۇنتۇلۇپ باغرىڭغا سىڭىپلا كېتەتتىم.

خەتلىرىڭنىڭ ھەر بىر قۇرىدا نازلىنىپ، ئەركىلەپ جېنىمنى ئالقىنىڭغا ئالاتتىڭ ھەمدە كۆز ئالدىمدا ئۇزاقتىچە ئۆچمەيدىغان سۆيۈملۈك ئوبرازىڭنى سىزىپ باراتتىڭ.

سۈرىتىڭ ئۈستىلىمدە كۈلۈمسىرەپ تۇراتتى، ئۇ خۇددى مېنى بارچە گۈناھلاردىن ئاسرىغۇچى ئىلاھىي مەبۇد ئىدى. چىرايىڭدىن تېشىپ چەكسىز ئالەمگە يېيىلىۋاتقان ئۇلۇغۋار تەبەسسۇمىڭ ئالدىدا ئىپتىخارلىنىپ روھىم بۇلاقلىرىنىڭ كۆزلىرى ئېچىلاتتى ھەمدە ياشاشنىڭ ماكان - زامان ھالقىغان

ئوتتەك قىزغىن ئىشتىياقىدا جۇشقۇن پەرۋازلارغا قوشۇلۇپ كېتەتتىم...

مانا بۇ سۆيگۈ هارپىسى ئىدى، ئېچىرقىغان ئىدىم، ماڭا ئۆز قوينۇڭدىكى ئادىمىزات ئايىقى تەگ-مىگەن ئارامبەخش يۇمران چىمەنىڭدىن ئورۇن بې-رىپ روهىمنى تىنچلاندۇردۇڭ، شېرىنلىك سېزى-مى ئىچىدە جەبرى - جاپالىرىم شەكلىنى يوقۇتۇپ ئۇنتۇلدى، سەن ئۇچۇن يېپىيېڭى بىر مەڭگۈلۇك ئادەمگە ئايلاندىم. سېنىڭ يېنىمدا تۇرۇپ قارشى قىرغاقتىن ئۇرۇلغان مەيىن شامالدەك يېقىشچان نەپەسلىرىڭ بىلەن پارچىلانغان خىياللىرىم پۇتۇن-لەندى، يارىتىش ئىشتىياقىم ئەسەبىي بىر هالەتتە ئىدراكلىرىمنى قوزغاتتى. ئېھ، نىگارا، ئەمدى سېنى ئۆزۈمگە قېتىپ، ئىككى دۇنيانىڭ قاياشلىق بەھرىدە تېخىمۇ زورىيىمەن هەم بۇ پادىشاهلىقنىڭ خاقانى بولۇپ ئوتتۇرىغا چىقىمەن!

قارا، باغرىمدىكى ساهىبجامال، ئامەت بىلەن قىسمەتنىڭ قوشكېزەكلىكى ئۆتكەنكى دۇنيانىڭ ئەپسانىسى ئەمەس. هەممە نەرسە بىز بىلەن ئادەم-لەر ئارىسىدا ئارتىپ بېرىۋاتقان پەرقتە زاهىر بول-ماقتا.

قىسمەت، ئامەتكە قارشى كۆچىنىڭ غەلىبىسى بولسا، ئۇ ھالدا يېنىمدا، يېنىمدىكى بۇ جەڭگىۋار سەپتە بەرقارار تۇر. تەنھالىقىمغا، ۋەتەنسىز پادىشاھلىقىمغا كۆنۈككەن ئادەملەر ئۇزاققا قالمايلا نۇسرەتلىرىمدىن ئويغىنىدۇ ھەمدە ئاڭا قارشى ئۇزاققا سوزۇلغان ھايات ـ ماماتلىق سەپلەر تۇزىدۇ.

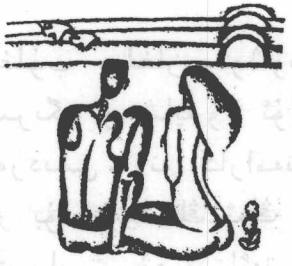
سېنىمۇ ئۆزۈم بىلەن بىرگە بۇ بالايى ـ ئاپەتلەر ئىچىگە سۆرەپ كىرگىنىمگە ئازابلىنىشىم كېرەك ئىدى، بىراق ئۇ ئادەملەرنىڭ زۇۋانسىز جىمجىت قارىشىپ تۇرۇشقىنىنى، ئۆز ـ ئۆزىگە مۇھتاجەن جىددىي سىلكىنىپ ئەس ـ ھۇشىنى يوقتىدىغانلىقىنى، بىر ـ بىرلەپ چېكىنىپ بۇ ئىشلار ئۈچۈن توۋا ـ ئىستىغپار ئوقۇۋاتقانلىقىنى بايقىغىن!

بۇ كۆرۈنىشلەر سېنى زوقلاندۇرمامدۇ، ئامرىقىم!؟

ئۇلار مەغلۇب بولغان قوشۇننىڭ ئاقساق ـ چۇلاق چىرىكلىرىگە ئوخشايدۇ، ئۇلارنىڭ نە چەۋەندازـ سەركەردىسى، نە كارامەتلىك ئەۋلىياسى بولسۇن! ئۇلار بۇ دۇنيانىڭ ئەڭ بىچارە ۋە ئاۋارە قوللىرى، ئەڭ رايىش ۋە ئىتائەتمەن مۇغەمبەرلىرى.

رى، ئەك شەرمەندە مەغلۇبىيەتچىلىرىدۇر. شۇڭا ئۇلاردىن قەھرىمانىنىڭ جەڭگىۋار ساداسى ئەمەس، بەلكى غەيۋەتخور تۇلخوتۇنلارنىڭ ئۆي - ئۆيلەرگە غەشلىك تاراتقۇچى بىچارە شىكايەتلىرى ئاڭلىنىدۇ.

بولدىلا، نۇر ئوقيايىڭنىڭ كىرىچىنى ئاستا قويۇۋەت. ئۇلار، قاندا تاۋلىنىپ نۇردا سۇغۇرۇلغان بۇ ئوقلار ئۇچۇن ئەرزىمەيدۇ. كۇچىنىپ نەپەس ئال، شامالىلار ئارا سەرسان ئۇچۇپ يۇرگەن ئەركىنلىك ئىلاھى بىزنىڭ بىر پۇتۇن ۋۇجۇدىمىزغا سىڭىپ كەتسۇن. ئاۋازىڭنى قويۇۋېتىپ، تاغ ئۆڭكۇرىدە بىمەھەل ئۇيقۇغا كەتكەن قۇياشنى چاقىرغىن، نۇر يامغۇرىدا قىپقىزىل تاۋلانغان جىمىكى ئالەم ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ بىزنى مۇبارەكلىسۇن ھەم بىزنىڭ ئىشقى خىتابلىرىمىزدىن ھاياجانغا تولسۇن!

يىراق بىر جايدا[1]

1

يىراق بىر جايدا ھېلىھەم روھىڭنىڭ ئىپتىخا-
رىغا تەلپۈنىپ، قەلبىمنىڭ پىنھان شۇنىرلاشلىرى
بىلەن سۆكۈتلىرىڭگە قايتىمەن.

سۆكۈتلىرىڭ ياز ئاخشىمىنىڭ ئىلھامبەخش
ساپ كۈيىگە ئوخشاش جانلىرىمنىڭ گۈلشەن دالا-
سىغا تارايدۇ. مەن ئاڭا سېغىنىشلىرىمنىڭ ئاپئاق
نۇرىنى تولۇنئاي مىسالى تۆكۈپ، بالىلىرىڭنىڭ
قاينىاق توپىدا قايتا روھ ئىزدەپ ئاداققىچە يۈرگۈم
كېلىدۇ.

روھ ئىزدەش... ئاھ، بۇ نەقەدەر ئۇلۇغ باشلا-
نىش ئىدى — ھە! ياپېيىشىل سەھرالارنىڭ ئوتلۇق
يۈرەكلىرىنى تىڭشاپ ئۆزۈم چىققان سەھەرنىڭ يار-
قىن چاقىرىقلىرىغا قوشۇلۇپ كېتەتتىم. تەبىئەت-

① ئانا يۇرتۇم كېرىيىدىكى قەدىردان ئۇستازلارغا بېغىشلايمەن.

نىڭ جىسمىدا ئۆز جىسمىمنىڭ بارىنى، ئۇنىڭ روھىدا ئۆز روھىمنىڭ قىيانىنى ئىدراكلاپ ئادەم-لىك ئۇلۇغلۇقىنىڭ چەكسىز چىنلىقىغا سىڭىپلا كې-تەتتىم. تارىخنىڭ ئىستىكى، ئەشۇ يىللارنىڭ زوق - شوخى ۋە كېلىچەكنىڭ قاينىق ئۇمىدلىرى ئارا قىيانلار ياساپ، ئۇپۇقلىرىم سىرتىدىكى ئىككىنچى دۇنيانىڭ ئىشىكىنى چېكەتتىم...

ئېھ، يىراقتىكى دۇنيا، يىراقتىكى سۆكۈت، يىراقتىكى رۇخسار، سەن بالىلىق تۇنلىرىنىڭ چې-رىقى، بالىلىق قەلبىنىڭ سەھىرى، بالىلىق پەرۋا-زىنىڭ بىپايان ساماسى ئەمەسمۇ! ؟

2

يىراق بىر جايدا ھېلىھەم روھىڭنىڭ ئىپتىخا-رىغا تەلپۈنىپ، قەلبىمنىڭ پىنھان شۇئىرلاشلىرى بىلەن سۆكۈتلىرىڭگە قايتىمەن.

ھەر سەھەر ئۇپۇق قىزارغان دەملەردە سېنىڭ ئەسلى رەڭگى - رۇخسارىڭنى كۆرگەندەك بولـ-مەن. ئاڭا قىزغىن دۇئا - سالاملار قىلغىنىمدا، قەلبىم ئۇپۇقىدىن تېشىپ چىقىپ سەن سۆزلەپ

كەلگەن كائىناتنىڭ پۈتكۈل تىلسىمىغا يېيىلىمەن.

ھالقىش، ئۆز-ئۆزىدىن ھالقىش بەختى... ئۇ، ئېھتىمال سېنىڭ بىر ئۆمۈر ئەستىن چىقىرالمايدىغان ئەڭ سۈزۈك چۈشلىرىڭدۇر، ئېھتىمال مېنىڭ دىكى، ماڭا ئوخشاش رىشتىڭگە ئۆتكۈزۈلگەن تالاي جان مارجانلىرىڭدىكى زاھىر نىجادىيىتىڭدۇر!

3

يىراق بىر جايدا ھېلىھەم روھىڭنىڭ ئىپتىخارىغا تەلپۈنىپ، قەلبىمنىڭ پىنھان شۇرلاشلىرى بىلەن سۈكۈتلىرىڭگە قايتىمەن.

ئەنە، كېسىلگەن ئۈزۈك شاخلىرىدا ئېسىلىپ تۇرىمەن، ئۈزۈلگەن يوللار چېكىدە سوزۇلۇپ ياتقىمەن، ئۈزىغان سۈرەن - چوقانلار كەينىدە ياش تۆكۈپ بارىمەن. كۆزۈڭدە ھەم كۆزۈمدە چاقنىغان ئارمانلار ئەۋجىدە دولقۇنلار يېرىپ، باسقۇسى مەزىل تاڭلىرى ئارا قۇياشتەك پارلاپ تۇرىمەن!

سۈكۈتلىرىڭ، ياق، ئۆتكۈنچى يىللارنىڭ رەڭدار خاتىرىسى سېنىڭ مۇقەددەس ئابىدەڭنى ئالقىلىبورۇن قەلبىم ئۆيلىرىگە تىكلىدى، سېنى كېلە-

چەكسىڭ نۇرلۇق سەھىرىدىن ئىپتىخارلىنىپ چاقىرىمەن. سەن روھلار ماكانى، سەن جانلار ئارامى، سەن ئارزۇلار گۈلىستانى، بالىلىق چۆللىرىنىڭ قايناپ تۇرغان مۆجىزىكار بۇلاقلىرىسەن.

يىراق بىر جايدا ھېلىھەم روھىڭنىڭ ئىپتىخارىغا تەلپۈنىپ، قەلبىمنىڭ پىنھان شۇرلاشلىرى بىلەن سۆكۈتلىرىڭگە قايتىمەن...

ئۆتۈنۈش

كۆڭۈل ئۆزىنىڭ ياشلىق ساھىلىدا ھەيۋەت بىر ئېتىقاد سارىيىنى قۇرۇپ سىرلار چوڭقۇرىغا شۇڭغۇدى ھەمدە بارلىق بىلەن يوقلۇق ئارىسىدا ۋەزمىن قانات قېقىپ كۈلۈمسىرىدى. ھەقىقەتلەر خىتابى ئۇنىڭ ھېكمەت كۈيلىرىدە مەزمۇن تېپىپ سۈزۈلىشكە باشلىغان چاغلاردا، ئىشىكىنىڭ نازۇك چېكىلگەن زىلگىنە ئاۋازى ئاڭلاندى.

ئەي كۆڭۈل، ساڭا ئۇمىدۋار تىكىپ تۇرغان ئۇ پىداكار قىزنى ئۆزۈڭ بىلەن بىرگە ئېلىۋال. ئۇنىڭ يامغۇردىن كېيىنكى قۇياش نۇرىدەك نازۇك تىترەشلىرىدىن تەنىنىڭ قاباھەتلىك ئۆيىدىن قېچىپ چىققانلىقى بىلىنىپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭ كۆز نۇرى قاراڭغۇ كېچىلىرىدە يۇلتۇز بولۇپ چاقنىسۇن، ئۇنىڭ كۆز يېشى قاغجىرىغان تۇپراقلىرىدا گۈل - غۇنچىلار ئېچىلدۇرسۇن. يۇ، ئۇنى كۆرمەسكە سېلىپ ئۆتۈپ كېتىپ، چىرىگەن ۋاقىت خازانلىرى

ئارىسىغا تىرىك كۆمۈۋەتكىنىڭدىن مىڭ مەرتىۋە ياخشى ئەمەسمۇ!

ئەي كۆڭۈل، ساڭا ئۈمىدۋار تىكىلىپ تۇرغان ئۇ خۇشناۋا قىزنى ئۆزۈڭ بىلەن بىرگە ئېلىۋال!

ئۇنىڭ ئىشتىياق بىلەن ئېچىلغان كىچىككىنە ئېغىزلىرىدىن ئاجايىپ جەزبىدار شېرىن كۈيلەرنىڭ تۇكۇلىدىغانلىقى بىلىنىپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭ خۇشناۋا-سى جىمجىت دالىلىرىڭغا زوقمەنلىك ئاتا قىلىپ قىسىلغان سەزگۈلىرىڭنى يۇمشاق ئەركىلىتىپ بار-سۇن. ئۆتكۈنچى قۇنالغۇڭدىن چىققان دەملەردە، ئېھتىمال ئۇنىڭ بىلەن بىرگە جۆر بولۇپ يېڭى تاڭنىڭ يارقىن يوللىرىغا ئەڭ مۇقەددەس تىلسىم كۈيلەرنى تۆكەرسەن. بۇ، ئۇنى تەنها قالدۇرۇپ ساراسىمگە سالغىنىڭدىن، ئىلھامدار قاناتلىرىدىن ئايرىپ مەھكۇملۇققا مەجرۇھ تاشلاپ كەتكىنىڭدىن مىڭ مەرتىۋە ياخشى ئەمەسمۇ!

ئەي كۆڭۈل، ساڭا ئۈمىدۋار تىكىلىپ تۇرغان ئۇ گۈل سۈپەت قىزنى ئۆزۈڭ بىلەن بىرگە ئېلىۋال!

ئۇنىڭ غۇنچە بويلىرىدىن ھويلاڭدىكى توپ-توپ قىزىلگۈللەرنىڭ مەست قىلغۇچى شېرىن خۇش

پۈرىقى كېلىۋاتىدۇ. ئۇ سېنىڭ پايانسىز گۈلزارلىرىڭدا ئەركىن بوي تارتىپ ئېچىلسۇن ۋە ياكى شۇ ئەڭ گۈزەل ۋىسال پەيتىدە ئۆز تۇرالغۇسىغا قايتىپ، ئۇندا مەڭگۈلۈك سائادەتىنىڭ يېپىيېڭى ئالتۇن بەتلىرىنى ئاچسۇن. بۇ، ئۇنى پەرۋىشلىرىڭدىن ئايرىپ تاشلاپ، هايات جۇدۇنلىرىدا خازان قىلىپ سورۇۋەتكىنىڭدىن مىڭ مەرتىۋە ياخشى ئەمەسمۇ!

ئەي كۆڭۈل، تەنهالىقىنىڭ پىغانى چېكىگە يەتسە، ئېهتىمال دۇنيا ئۇنىڭ چاقماقلىرى ئاستىدا گۇمران بولىدۇ ياكى ئۇ، دۇنيانىڭ رەڭلىرىنى ئاچچىق كۆز ياشلىرى بىلەن پاكپاكىز يۇيۇپ تاشلاپ يوقلۇق دەشتىگە مەڭگۈلۈك چىقىپ كېتىدۇ. ئېهتىمال ئۇ يەنە ئۆز تۇرالغۇسىغا مەيۇسانە هالدا قايتىپ بېرىپ، ئۇمىدسىزلىكنىڭ چوڭقۇر قاينامىلىرى ئارا تەنىنىڭ شېرىن هەم قاباهەتلىك چۈشلىرىگە بىر - بىرلەپ سىڭىپ كېتىدۇ...

مانا، ئېقىنلىرىڭ ئۆركەش ياسىدى، ئۇچار قاناتلىرىڭ شادلىنىپ شوخ سايرىدى، قەۋەت - قەۋەت ئىمارەتلىرىڭدىن ئالتۇن قوڭغۇراقىنىڭ زىل ئاۋازى ئاڭلاندى، كۆك سەتهىڭدە توپ - توپ بولۇپ ئۇيۇشقان جىلۋىگەر يۇلتۇزلار زوق بىلەن نۇر -

يورۇقلۇق تارقاتتى، تاشلاندۇق چۆل - جەزىرىلە-
رىدىن ھۇۋلىغان ياۋا ئاۋازلار دەھشەت سېلىشقا
باشلىدى.

يېگانە ئالەم ئۆز يوقلۇقلىرىدا پىغان چېكىدۇ.
ئېتىقادىنىڭ پولات زەنجىرىدىن ئەركىنلىكنىڭ
ئىسسىق قېنى ئاقىدۇ.

ياشلانمىغان رۇخسار كۆكلەم پەسلىگە قار -
مۇز تۆكۈدۇ.

كېچە بىلەن كۈندۈز ھاياتنىڭ قىممىتىنى ئىس-
پاتلاپ مەۋھۇم ھەرىكەتنى كۆڭۈل خانىلىرى ئارا
روھقا ئايلاندۇرىدۇ. شۇندىن كېيىن، كۆڭۈلنىڭ
مۇقەددەسلىكى ئايان بولۇپ، سىرلار چوڭقۇرىدىن
نۇر بېرىدۇ.

ئەي كۆڭۈل، ئالدىڭدىكى ئۇ جۇلالىق نۇرغا
كۆلۈمسىرەپ تىكىل! جان گۈللىرى جۇپ — جۇپ
يەلپۈنۈپ ھەقىقىي چىن ياشلىق سائادىتىگە گۇۋاھ
بولسۇن. كۆلۈمسىرەش — ئىككى ئالەم پاسىلىنىڭ
غايەت زور تاش قورغانلىرىنى بۇزۇپ تاشلاپ، ئۇ-
نىڭ چەكسىزلىكىگە تاراپ كەتسۇن! ئادەمنىڭ ھەق-
قى ئالەمنىڭ ھەققىدە كېڭىيىپ مۆجىزىلەر تاشقە-
نىدىن پۈتۈنلۈك ئابىدىلىرى تىكلىسۇن!

تەنها بۇقا

ئۆزۈڭگە سىغمايۋ، قۇتۇلغان بۇقىغا ئوخشاش ئۆزۈڭنى ھەر تەرەپكە ئۇرۇشلىرىڭدىن ئىنتايىن خۇشالمەن.

يېتىلدىڭ، ئەي تەنها بۇقا، سېنى ئارامسىزلاندۇرغان نەرسە ئۆزۈڭنى ھەم دۇنيانى قايتىدىن يارىتىدىغان نەرسىنى ئىسپاتلاپ تۇرۇپتۇ.

پەيت كەلدى، پارچىلىنىپ زەررە - زەررە چاڭ - توزانغا ئايلىنىپ كېتىشتىن ياكى تەمەننا يۇزىسىدىن ھايۋانىي ئىشتىقا قول بېرىشتىن ئىلگىرى ئۆمۇرلۈك نىشانىڭنى تاللىۋال.

مانا، شەكلىڭ ئىچىدە ئېقىۋاتقان ھەيۋەت تۇيغۇلارنى، چېقىۋاتقان دەھشەت گۇلدۇرماما - چاقماقلارنى، يېڭى ئۇپۇق سىماسىنى سۈرەتلەپ بەرگۈچى قاينىاق رەڭلەر جۇلاسىنى كۆرۈپ تۇرۇپتىمەن!

ۋاقىت ئالدىرايدۇ، خۇددى سېنىڭ تاشقىنلىق

هالىڭغا ئوخشاش پەسللەر ئۇنى ئۆزىگە چىللايدۇ، كۆرۈنمەس يىپ بىلەن ئۆزىگە تارتىپ تۇرىدۇ.

ۋاقىت بىلەن نۇسرەت قۇچۇش پەسللەر ئارزۇسى، پەسىل بىلەن نۇسرەت قۇچۇش سېنىڭ ھەم ئادەمىيلىكىڭ ئارزۇسى ئەمەسمۇ!

سەھەر پەيتىنىڭ ئابىي شەبنەمى چۈشكە بارغاندا پارغا ئايلىنىپ كېتىدۇ، چاڭقىغان گىياھلاردا ئۇيقۇ ۋە ئېغىر خىيال ھۆكۈم سۈرىدۇ.

گۈگۈمغا ئۇمىد باغلىما، ئۇ چاغ ئۇ يەردە بەختسىز ئادەملەرنىڭ نادامەتلىرى مېڭەڭنى قوچۇۋېتىدۇ. ساڭا نىسىپ بولىدىغىنى نۇسرەت قۇچقان ساماۋى يۇلتۇزلارغا قاراپ ئېغىر ئۇھ تارتىش، ئەسلىمە يۈكىدىن ئاھ ئۇرۇپ پارچىلىنىش، ئۇيقۇ ۋە چۈشىنىڭ شېرىن ئەللىيىگە ئىختىيارسىز باش قويۇپ ئۆلۈم ساھىلىغا يېقىنلىشىش بولىدۇ.

زېمىننىڭ ئۇلۇغ ھەم مۇبارەك تەۋەللۇتىسەن!

ھاياتىڭ بىلەن ماماتىڭنى سېخىيلىق بىلەن ئىلكىڭگە تۇتقۇزغان دۇنيا سېنىڭمۇ ئۆز ئالدىڭغا يېگانە بىر دۇنيا بولۇپ ھەيۋەت پارلىشىڭنى، ئۆزگىچە ئۇلۇغ بىر سىماھ بولۇپ قايتىپ كېلىشىڭنى سەمىمىي ئۇمىد قىلىدۇ.

دۇنيانىڭ بۇ ئاۋازسىز، كەمتەر، ئالىيجاناب ئۇمىدىگە قۇلاق سال، ئۇنىڭ جەريانىدا بارلىق قاشا- قوتانلاردىن بۆسۈپ، ھالقىپ كەتكەن ياۋايى بۇقىغا ئايلان! سېنىڭ بېپايان يايلىقىڭ سېنى باش- لاپ ماڭغان تۇيغۇلىرىڭ ئىچىدە ياپيېشىل ئوت - چۆپلەرنى مەيىن يەلپۈتىپ تۇرغان بولىدۇ...

سوۋغا

چاقناشلىرىمغا تىكىلىپ سېنى ئۇزاققىچە خىيال قىلىمەن، كۆز ئالدىمدا تەنھالىقنىڭ ئايان بولىدۇ.

ئۆزۈمدىن بىرەر سىمۋولغا ئېرىشسەم، ئۇنى تەنھالىقىڭغا سوۋغا قىلىۋېتىپ ئارامسىزلىقنىڭ پۈتۈنسۈرۈك چىنلىقىغا قايتىپ كەتكۈم كېلىدۇ.

پارچىلىنىش ئېھتىياجى قەدىمدە بىر دولقۇن ياساپ گۈزەل ئىستەكنىڭ چاڭقىغان قىرغاقلىرىغا شىددەتلىك ئۇرۇلىدۇ.

چاقىرىقلار سەھەرنىڭ سۈلغۇن كۆزلىرىدىن تۆكۈلۈپ سايلىرىڭدا ئاجايىپ ھەيۋەت تاشقىن ھاسىل قىلىدۇ. ساھىللاردا قوغلىشىپ ئويناپ يۈرگەن يالىڭاچ بالىلارنىڭ كەپسىز قىلىقىدىن كەيپىڭ ئۇچۇپ جىمجىت خانەڭگە قايتىپ كېتىسەن، يۈرەكىڭنىڭ ئادەتتىن تاشقىرى دۆپۈلدەپ سوقۇشلىرى يىراقتا سوزۇلۇۋاتقان پىنھان ئويلىرىڭنى ئۇزۇپ

قويدۇ...

گۈگۈم پەرىسىنىڭ ئىلھامدار لەرزان ئۈسسۈلى ئارزۇ گۈلىستاندا ئەۋجىگە چىقىپ، شېرىن چۈشلەرنىڭ ئالتۇن قوڭغۇراقلىرىنى جىرىڭشىتىدۇ.

تەنھا خانەڭدە، چاقناشلىرىڭدىن پاكىز يۈيۇلۇپ قەلبىڭنىڭ پىنھان چىغىر يوللىرىغا تىكىلىپ ئولتۇرىسەن. يېقىن بىر يەردىن شەمشەر تۇتقان مەجنۇن ئادەم سىماسىدا كۆرۈنىمەن، ئېچىرقىغان قەلبىڭ تەشۋىش ئارا ئىگىلىپ سالام بېرىدۇ. چۈشىتىن ھالقىغان ئاجايىپ سىرلىق ھايات ئەۋجى باشلىنىدۇ.

ئېھ، يىراقتىكى ۋەتەن!

تۇنەشلىرىمنىڭ شېرىنلىكى قەلبىڭنىڭ ئوتلۇق كۈيىگە ئايلىنىپ نىگاھلىرىڭغا زوقمەنلىك ئاتا قىلىدۇ، بارچىدىن ھالقىغان جان ئېقىنىدا مەستخۇش ئاقىمىز.

سەھەرنىڭ مۇزلىغان يېشى جان تەبەسسۇمىدا ئېرىپ نۇر يامغۇرى مىسال گىياھلىرىڭنىڭ بەرگىگە قونىدۇ، بارچىدىن ئۈستۈن سائادەتنىڭ سىرلىق ئوتىدا گۈلخان بولۇپ كۆيۈمىز...

چاقناشلىرىمغا تىكىلىپ سېنى ئۇزاقتىچە خىيال قىلىمەن، كۆز ئالدىمدا بىر جۈپ ئاپئاق گۈل-چەر تاش جۈلاسى ئايان بولىدۇ.

بىر جۈپ ئاپئاق گۈلچەر تاش، بىر - بىرىگە ئوخشاش ھەم تۈتاش، سىمۇۋلىدىكى كەڭلىكتە تاش-قىنلايدۇ بىر جۈپ قوشماق ياش.

بىر جۈپ ئاپئاق گۈلچەر تاش، گۈگۈمىمدا چاقنىغان، سەھىرىكدە پارلىغان ئەشۇ ئىللىق يۈل-تۈز ھەم قۇياش.

بىر جۈپ ئاپئاق گۈلچەر تاش، مەندىن ساڭا سوۋغا بولسۇن، گۈگۈملىرىڭغا جۈدالىقتىن توسۇل-غان نۇرنىڭ ئەسلى رۇخسارىنى ئايان قىلسۇن.

بىر جۈپ ئاپئاق گۈلچەر تاش، ئاڭا ئىشقىڭنىڭ غورۇرىدا تىكىلىپ قاراۋەر، قەلبىم تاكى قەلبىڭگە ئايلىنىپ تەنھالىقىڭ پىنھان قالغانغا قەدەر!

بىر جۈپ ئاپئاق گۈلچەر تاش، بىر - بىرىگە ئوخشاش ھەم تۈتاش، سىمۇۋلىدىكى كەڭلىكتە تاش-قىنلايدۇ ئىككى ئالەم — ئىككى ئوتلۇق ياش...

كەچ لىرىكىسى

كەچكى شەپەق ئۆيگە قايتىش ھوزۇرىدا چەكسىز ھاياجانغا چۆمگەنىدى.

ئاق قۇشقاچلارنىڭ شاخلار ئارىسىدىكى شوخ چورۇقلاشلىرى بۇ ھاياجان دەملىرىگە جۆر بولۇپ كۈي قاتماقتا ئىدى.

تېلېفون سىملىرىمۇ بىردىنلا تىترەپ، ئۇنىڭ يۈرەك تومۇرلىرىدا شېرىن ھىسلار ئېقىنى تولغىنىپ ئېقىشقا باشلىدى.

ئۆيگە قايتىش يولىدىكى ئادەملەر توپى ۋەھىمىلىك دولقۇن ھاسىل قىلىپ، ئارامبەخش ئۆي جەنىتىنىڭ نۇرانە سىماسىنى سىزماقتا ئىدى.

كەچ كىرىپ قالدى، ئالەم جىمجىتلىق ئىچىدە كۈۋەجەپ سىرلىق ۋەھىلەر بىلەن قاپلاندى. يۈگرۈك ئاتلارنىڭ پەيلىمۇ ھەم بوشاپ، ئاستا ـ ئاستا يەم ـ بوغۇزغا تۇتۇندى.

كەچ كىرىپ قالدى، كۆڭۈل ئەسلىمە بىلەن

خىيال ئارىلىقىدا چېچىپ ئاخىرقى كۆ-
چىدىن قالدى...

قارا، ئېھ، قەدىردان، مېنىڭ قاراڭغۇ ئور-
ماندىكى يېگانە كەپەمدە نۇر جۇلاسى كۆرۈنىدۇ،
ئېھتىمال، بۇگۈن قۇياش ئۇ يەردە تۇنەپ قالدى!

كەچ كىرىپ قالدى، يۇر، بىز بىرلىكتە ئۆيگە
قايتىپ، قۇياشتىن تارىخنىڭ ئاپئاق چېدىرىدىكى
قۇياش ئىلاھى — مېترا[1]نىڭ ھىكايىسىنى ئاڭلاي-
لى. ۋۇجۇدىمىز پاكلىنىپ نۇر - زىياغا سېغىز-
سۇن، ئۆتمۈش بىلەن كېلىچەكنىڭ ۋاقىت دەشتە-
دىكى گۈلخانلىرى بۇ ئۇزاق تۇن قاراڭغۇلۇقىنى
يورۇتسۇن!

كەچ كىرىپ قالدى، بىزنىڭ سۆزلىرىمىز ئو-
چۇق دالادىكى ياڭراق ساداسىنى يوقىتىپ، جىم-
جىت كائىناتنىڭ شەكىلسىز مەۋجۇلەنگەن كەڭ ھەم
چوڭقۇر مەزمۇنلىرىغا تۇتاشتى.

مانا، بىز بىرگە يۇغۇرۇلۇپ، بىر پۈتۈنلۈكتە
يەككە شەكىلىمىزنى ئەستىن چىقاردۇق. قەلب -
قېنىمىزدا شېرىن ئۆركەشلەر ياساپ تىلسىز سۆھ-

---

① مېترا - ئوتتۇرا ئاسىيا خەلقلىرىنىڭ قەدىمكى ئېتىقادىدىكى قۇياش ئىلاھى، ئۇ يەنە مەرگەن تەڭرى دەپمۇ ئاتىلىدۇ.

بەتنىڭ ئەڭ مۇقەددەس دەملىرىنى ئىلكىمىزگە ئالـ
ـدۇق!

كەچ كىرىپ قالدى، كۆزلىرىمىز تېلىپ ھەمـ
ـمىنىڭ بىر - بىرلەپ ئۆتمۈشكە ئايلىنىۋاتقانلىقى
بىلىندى. تەشۋىش بىلەن ئۈمىد ئارىلىقىدا ئويچان
ئولتۇرۇپ، تەننىڭ نېرىقى قىرغىقىدىكى يۇلتۇزـ
لۇق بوشلۇققا تىكىلدۇق. مۆجىزە تۇغۇلماقتا،
كۆك نۇر ئۇچقۇنلىرى بىر ئىلاھى مەبۇدىنىڭ كۆپـ
كۆك كۆزلىرىدىن شىددەتلىك تاشماقتا ئىدى...

كېلىكىلار، سۆيۈملۈك ئۇيقۇ - چۈش پەرىلـ
ـرى، ۋۇجۇدىمىز ئارام ۋە زوق مەستخۇشلۇقىدا
سىلكىنىپ، يېڭى تاڭنىڭ تەۋەللۇت ئەسناسىدا يېپـ
ـيېڭى شەكىللەرگە كىرسۇن! ياڭراق ئەكس سادايـ
ـمىز مەنزىل بويلىغان ئۇيناق ئېقىنلارنىڭ يۇرىكىدە
ۋىسال تېپىپ، قاقاس خىلۋەت ئېتەكلىرىنىڭ يېڭى
بىخ - چۆپلىرىنى يەلپۈتىپ، ئەركىلىتىپ بارـ
سۇن!

ئۇچرىشىش ئەسنالىرى

مەن ئالدىرايمەن، ئۇچرىشىش ئىشتىياقى قەلبىمگە زوقمەنلىك ئاتا قىلىپ قەدەملىرىمنى يېنىك ئېلىپ ماڭىدۇ. قارىسى كۆرۈنمەيدىغان نامەلۇم مۇقلار ئىچىدىكى نامەلۇم بىر ئىمكانىغا ئەگىشىپ، ئۇنىڭ غايىۋى رىشتىسىدە لالمەن تارتىلىپ بارىمەن.

مەن ئالدىرايمەن، تۇنۇگۈنىنىڭ جۇلدۇر كېچىلىرىنى كېيىپ، چىرىگەن ۋاقىت خازانلىرى ئاستىدا ئاپئاق چاقماقتاش تېرىپ يۇرۇشكە رايىم يوق. قەلبىم چوغدانلىرى سەھەر قۇياشىدەك لاۋۇلىدايدۇ، ئۇندىكى پۈتمەس هايات يانغىنىنىڭ سېھرى كارامەتلىرى ئەتىنىڭ پىنهان ئىمكانىنى هەيرەتتە قالدۇرىدۇ.

مەن ئالدىرايمەن، سەۋەبلەرنىڭ لالىرەڭ هۇجرىسىدا بىر نۇرسىياق دىلرەبا سۆكۈتلۈك نازغىپ ئولتۇرىدۇ. ۋىسال ئېقىنىنىڭ مۇز قاتمىسىدا يەلـ

كىنى چىقىرىلمىغان چىرايلىق بىر كېمە قىيسىيىپ ياتىدۇ. مەنزىل قىرغاقلىرى كۆلرەڭ تۇمانلارنى دەممۇدەم سۈمۈرۈپ، ئۇزاققا سوزۇلغان قۇمساڭغۇ يوللارغا تىكىلىپ تۇرىدۇ.

مەن ئالدىرايمەن، يول بويى ياۋا گۈل تىرىپ يۈرىدىغانغا، چۈش قونالغۇلىرىدا ئارام ئېلىپ چۈش چېچەكلىرىدىن گۈلچەمبىرەك ياساپ ئېلىۋالمىدىغانغا ۋاقتىم يوق. قەلبىمدە بىخ ئۇرغان يېشىل مايسىلار ئۇچرىشىش ئەسنالىرىدا بىردىنلا بوي تارتىپ رەڭدار گۈل - چېچەكلەرگە پۈركىنىدۇ.

مەن ئالدىرايمەن، كېۋەزلىكتىن ۋاقتسىز سارغايغان پاختىكارلارنىڭ ئېچىنىشلىق نالەشلىرى ئاڭلاندى، كەتمىنىنى تاشلاپ شەھەرگە قېچىپ كەلگەن مۇساپىر بالىلار ئەرزان مالىلار بازىرىدا تاشقىن هاسىل قىلدى، يېقىملىق ئەزان ئاۋازى خىيالىي چۈشتىكى سۈلغۇن ئىلتىجادەك بىردىنلا توزۇپ يىراق سەھرا ئاسمىنىدا هالىدىن كەتتى. ۋاقتسىز گۈگۈم مەسۇم تەنلەردىن قان شارابى ئىچىپ، رەڭدار چىراقلار ئاستىدا بەھوزۇر ساماغا چۈشتى.

مەن ئالدىرايمەن، كۆجە - ئىسرىقلارنىڭ ئاتەش - چوغدانلىرى ئۆچتى، قاتتىق سوقۇلغان چوت

ئاۋازى ئىچىده يارىلىش ئەپسانىلىرى زېكرىدىن قالـ
دى، ئۆلۈم ئوچاقلىرىدىن قۇترىغان قاپقارا كۆمۈر
گازى هايات ئۇمىدىگه قىيا ئېچىلغان ئىشكىلەردىن
شۇڭغۇپ كىرىپ كەتتى. مۇسىبەت خەۋەرلىرى
كەچ كۈز ياپراقلىرىدەك هەر يان ئۇچۇپ جان بېغـ
چىنى دەهشەت تىترەتتى.
مەن ئالدىرايمەن، شەمشىرىم كۆموش بېزەكـ
لىك ئالتۇن قېنىنى يېرىپ تاشلاپ تۇن ئاسمىنىدا
ۋەهىمىلىك جاراڭلىدى. ئۇنىڭ كۆپكۆك تىخلىرىدا
ئاپئاق ئاي ـ يۇلتۇز شولىسى ئەكس ئېتىپ زوقمەن
تەبەسسۇم ئەيلىدى. بۇرگۇت قاناتلىرىدىن يۇلۇنغان
نۇرلۇق پەيلەرنى بېشىمغا قاداپ، ئۇچرىشىش ئەسـ
نالىرى ئۇچۇن جەڭگىۋار سەپلەر ئالدىغا ئۆتتۇم...
مەن ئالدىرايمەن، ئەي سۇكۇتلۇك مەهبۇب،
هىم ئېتىلگەن سۆيگۇ ئۆيىڭنىڭ ئىشىكلىرىنى جالاـ
قلىتىپ ئېچىپ، يېقىن دالىدا چاپچىپ كېلىۋاتقان
شاش ئارغىمىقىمىنىڭ كىشنەشلىرىگه قۇلاق سال.
هۆرلۈك يۇرتىدىكى رەڭلەر جىلۋىسى هەسەن ـ هۇـ
سەن بولۇپ ئۇيۇشۇپ بۇ ئۇلۇغ نۇسرەت سېپىنى
ئۆز دائىرىسى ئىچىگه ئالسۇن. ئاندىن نۇر قىيامىدا
ئېچىغان سۇپسۇزۇك بەخت شارابىڭنى جامىڭغا تولـ

دۇرۇپ چوڭ يول بويىغا چىققىن - دە، ئۇنى ئالدىڭدا تىزلىنىپ بەرگەن سالىمىدىن كېيىن ماڭا ئىپتىخار بىلەن ئۇزات. ئون سەككىزمىڭ ئالەم بۇ ئۇچرىشىش ئەسنالىرىدىن چەكسىز ھەيرەت ئىلكىدە ئۇزاقتىچە سۈكۈتكە چۆمسۇن!

كۆلكىلەر تىلسىمى

1

كۆلكە جان ئارامى، كۆلكە سۆيگۈ تەنتەنىسى،
كۆلكە غالىپ روھنىڭ مەھكۈم ۋۇجۇد مىقياسىدا
قوزغىغان گۈزەل ھەم شېرىن غەلىيانى!

2

بىز كۆلەتتۇق، قەلبىمىز شېرىن تەشۋىش ئىچىدە بەختىيارلىق تاپاتتى.

ئېھ، پەرۋەردىگارنىڭ كۆز نۇرىدىن تامغان سۆيۈملۈك ساھىبجامال، بىز زەنجىرلىرىمىزنىڭ شاراقلاشلىرىدىن كۆلۈمسىرەش ئىزدىگەنمىدۇق؟!

بىز تەبىئىيلىكتىن ئوڭايسىزلىنىپ ئۆز - ئۆزىمىزگە تەلپۈنگەن چېغىمىزدىن باشلاپ كۆلۈمسىرەشنى ئۆگەنگەنىدۇق. كىملەرنىڭدۇر مۇڭلۇق ئىلتىجالىرى، سۆرۈن بېقىشلىرى، ئاچچىق نو-

قۇشلىرىمۇ ئەستىن كۆتۈرۈلگەنىدى. ئۇياتچان، ئەما مەردانە تىكىلگەن كۆزلەردە، ئېغىر، ئەما ئوتلۇق تىنىشلاردىن تىترەپ كەتكەن لەۋلەردە ھەق-كە ئىنتىلگەن ئېزگۈ ئىستەك گۈلخانلىرى ئۇچقۇن چاچرىتاتتى. سۈكۈتلىرىمىز ناخشىغا، ناخشىلىرى-مىز سۈكۈتكە ئوخشاش مەۋجلىنەتتى. بىز ئۇنىڭ چوڭقۇرىدا ئىختىيارسىز قوشۇلۇپ بىر غايەت ئېقىن مىسالى ئۆركەشلەپ ئاقاتتۇق. قىرغاقلىرىمىز پەر-ۋەردىگارنىڭ تاڭ پەيتىدىكى ئۇلۇغۋار كۈلۈمسى-رەشلىرىنى تەنتەنە قىلاتتى.

3

بىز كۈلەتتۇق، قەلبىمىز شېرىن تەشۋىش ئى-چىدە بەختىيارلىق تاپاتتى.

ئېھ، تەقدىر مۇنقەرىزلىكىدە زاھىر بولغان سۆيۈملۈك نىگار، بىز يول ئاچاللىرىدىكى مەڭگۈ-لۈك جۇدالىقتىن كۈلۈمسىرەش ئىزدىگەنمىدۇق؟!

بىز باتىن دۇنيادا ئەڭ تاپقان جەسۇر سەر-گەردانلاردىن ئىدۇق. پەزىلىتىمىز ئىمكانسىز، كۈچ - قۇۋۋىتىمىز چارىسىز، چوقان - نىدالىرى-

مىز يېگانە، مۇڭلۇق ئىدى. زاھىر دۇنيادا باشپا-
ناھ ئىزدەپ تىنەپ - تەمتىرەپ يۈرۈشكە، دىل
رىشتىمىزنى نىشانلاپ ئېيتىلغان ناخشىلارنى ئاڭ-
لاشقا، قىيا دەرىزىلەردىن مارىلانغان كۆزلەرگە بې-
قىشقا رايىمىز يوق ئىدى. ھەمىشە بېپايان كۆك
ئاسمانغا قاراپ بوي تارتقان سۆيگۈ ئۇلۇغۋارلىقىغا
تەلپۈنىپ يۈلقۇناتتۇق، جۇدالىقنىڭ قارانغۇ ھاڭ-
لىرىنى مەسخىرە قىلىپ قانغۇچە كۈلەتتۇق. سۆيگۈ
كۈلكىسى بىزنى بىر - بىرىمىزگە تېخىمۇ مۇستەھ-
كەم قىلىپ باغلايتتى، بىزنى يېتەكلەپ ھەم شېرىن
پەرۋىشلەر ئېتىپ، ئەپسانە گۈزەللىكى جىلۋىلىنىپ
تۇرغان سۆيۈملۈك بىر ماكانىنىڭ ئېزگۈ قوينىغا
ئېلىپ كېتەتتى.

4

بىز كۈلەتتۇق، قەلبىمىز شېرىن تەشۋىش ئە-
چىدە بەختىيارلىق تاپاتتى!
ئېھ، سۆيگۈ ئالىمىدىكى يېڭى ئەپسانە!
بىز ئەڭ سۆيۈملۈك كۈلكىمىز بىلەن ئەڭ سۆ-
يۈملۈك بىر ئەپسانىنى يېزىپ قالدۇرغانىدۇق.

ئەپسۇس، ئۇنىڭ ھەر بىر قۇرى ئارىلىقىدىن ئىسسىق ياشلار ئېقىپ چۈشكەنىدى...

5

بىز كۆلەتتۇق، قەلبىمىز شېرىن تەشۋىش ئىچىدە بەختىيارلىق تاپاتتى!

مانا، ئۇلۇغ ئەزىم دەريانىڭ ئىككى قىرغىقىدا مەڭگۈلۈك سۈكۈتكە چۆكۈپ، ئۇزاققا كېتىۋاتقان كۆلكىلەرنىڭ شېرىن دەملىرىنى ئەسلىمەكتىمىز. قىرغاقلارغا ئۇرۇلغان دەھشەتلىك دولقۇنلار كۆلكە سادالىرىنى يۇتۇپ، ئۇنىڭ قەلب قىيالىرىغا چېكىلگەن رەڭدار ئىزلىرىنى يۇيۇپ بارماقتا ئىدى.

ئېھتىمال، تۇيغۇلىرىمىز خىرەلىشىپ، ئۇندا نۇر ئەمگەن گۈزەل سائەتلەر ئۆتمۈش قاراڭغۇلۇقى ئىچىدە ئاللىبورۇن غايىپ بولغاندۇر. ئەمما مەن يۈرىكىڭنىڭ سەن ھېس قىلىشتىن قالغان پىنھانە جايلىرىدا ھېلىھەم سېنىڭ بىلەن بىرگە نەپەسلىنىپ، ھېلىھەم سېنىڭ بىلەن ئەشۇ كۆلكىنى بىرگە كۆلۈپ تۇرۇپتىمەن!

6

بىز كۆلەتتۇق، قەلبىمىز شېرىن تەشۋىش ئىچىدە بەختىيارلىق تاپاتتى...

ئاھ، قارىلىق ئورمان بىچارە ئاق پەرىشتەم، بىز كۆلۈپ تۇرۇپ كۆلەلمەي يېغلىغان، يېغلاپ تۇرۇپ يېغلىماي كۆلگەن ئىكەنمىز! ئەمدىلىكتە ساڭا مۇمكىن بولمايدىغان چاقنىشى يوق ئۈمىدلەرنى خۇپيانە پىچىرلاپ، يېشى قۇرۇپ بولغان كۆلكىلىرىڭنىڭ ئارامىنى بۇزغۇم يوق. سېنىڭ بىلەن ھېچبىر ئالاقىسىز كىشىلەردىن مەخپى سالام يوللاپ كەيپىڭنى بۇزغۇمۇ يوق!

سەن قەلبىمدە مەڭگۈ يىمىرىلمەس بىر مۇقەددەس ئابىدە. مەن ئاڭا كۆنلەر بويى تۇنىشتىن شېرىنلىك تاپقان، ھايات يوللىرىڭ ئېگىز - پەس داۋانلىرىدا چەكسىز پەرۋىشلىنىپ جۇشقۇن قانات قاققان يېگانە ھاياتىي پەرۋاز!

قايتىش

1

ھەربىر ئىچىدە قاينىاپ تېشىپ تۇرغان بىر پىنھانە سېھرى كۈچ ئاستا - ئاستا تىنىچلانماقتا ئىدى.

ھەممىگە ھاردۇق يەتكەندەك قىلاتتى، ھەممە نېمىلەرنىڭدۇر ئوتلۇق مېھرىگە تارتىلىپ، قىسقا - قىسقا مەنزىللەرنىڭ چېكىدە شېرىن مۇگدەشكە باشلىغانىدى.

ئادەم ئايىقى ئۇزۇلگەن قۇپقۇرۇق يوللاردا ئۇزاققىچە تەنھا ئايلاندىم. ئۆيگە قايتىپ كېتىۋېتىپ، ھېچقاچان يادىمدىن كەچمىگەن بىر تاسادىبى، ئۇشتۇمتۇت ئوي - خىيالدىن ھەيرانلا قالدىم:

ئاللىبورۇن دۇنياغا ئوچۇق - ئاشكارە كىرگەن تۇرۇقلۇق، ئۆي بىلەن تەن قەپەسلىرىگە سولىنىپ سۇكۇت ئىچىدە شېرىن مۇڭدىشىمنىڭ ۋەجى نېمە؟!

هاياتلىق، ئېھتىمال بىر خىل ھالەتتىن يەنە بىر خىل ھالەتكە ئۆتۈپ، مۇشۇ خىل تەكرارلىق ئىچىدە سۈپەت ۋە قىممەت يارىتىدىغانلىقى ئۈچۈن، بارچە، ئىككى خىل ھالەتنىڭ پاسىلىدا ئۆي بىلەن تەڭگە قاراپ شىددەتلىك دەۋرەپ ئاقسا كېرەك.

چەكسىزلىكىم دۇنيانىڭ چەكسىزلىكىگە ئوخشاش زاھىر بولمىسىمۇ، ئەمما ئۇنىڭ باتىنلىقى زاھىرلىقتىن خېلىلا ئۇزاققا ھالقىپ ئۆتۈپ كەتكەنىدى. دۇنيا بىلەن قارىشىپ تۇرغىنىمدا، ئۆزۈمنىڭمۇ بىر دۇنيا ئىكەنلىكىنى كۆرۈشتىن تاشقىرى، يەنە سەۋەبلەر تەرىپىدە دۇنيانىڭ داۋامىنى يارىتىقۇچى خاس بىر ئۇلۇغۋارلىق ئىكەنلىكىمنى ھېس قىلاتتىم.

مەن تۇغۇلۇشتىن ئاۋۋاللا چۈشەشكە باشلىغان دۇنيا مەن تۇغۇلۇپ كۆرگەن دۇنيانىڭ نەق ئۆزى بولۇشى ناتايىن ئىدى. خۇددى دوزاقتىن جەننەتكە ئۆتۈش ئالدىدىكى ئۇلۇغۋار تۈيغۇلارنىڭ ئىلكىدە روي بەرگەن چەكسىز زارىقىش دۇنيانىڭ كونا، تەييار نېمەتلىرى بىلەن مەنپەئەتدارلىنىشنى ئاساسى خاھىش قىلغان بولسا، ئۇنىڭ تۇنجى يېغىدىن ئاخىرقى ئۆلۈم پەيتىگىچە داۋام قىلىدىغان ئۇزۇلمەس

دولـقـۇنـنى ئـمـزاهـلاش تـەسكە تـوختـايتتى. تۇغۇلۇش — يەپيېڭى بىر باشلىنىش، ئۇ ئاۋۇالقى دۇنيانى مۇقەررەر يوسۇندا رەت قىلىدۇ. چۈنكى ئۇنىڭ باشلىنىشى ئاۋۇالقى دۇنيانىڭ ئۈستىگە توغرا كېلىدۇ.

2

دەرىزەمنىڭ پاكىز، سۈزۈك ئەينىكىدىن ھېچ-نەرسە كۆرۈنمەيتتى. ئۈيقۇسىز، تىمتاس بۇ قاراڭ-غۇ كېچىدە تۇيغۇمنىڭ ئويناق، شاش دولقۇنلىرىغا ئەگىشىپ يىراق - يىراقلارغا شىددىەتلىك ئاقماقتا ئىدىم.

بىر پەستىن كېيىن، يەقىن ئارىدىكى قومۇش - يۇلغۇنلۇق ساتمىلاردىن جىنچىرىقىنىڭ غۇۋا نۇرى كۆرۈندى. كىملەرگىدۇر، نېمىلەرگە-دۇر خۇددى ئۆز - ئۆزۈمگە سۆزلىگەندەك خىتاب قىلدىم:

— مېنى رايىمغا قوي، تونۇش ئايالىنىڭ ئەل-لەي ناخشىسى كېچىنىڭ يۈرىكىنى مۇجۇۋەتكەن مۇ-شۇ پىنھان دالىدا تۇنەپ، قەلبىم چوڭقۇرلۇقىغا نۇر

ئاتا قىلغۇچى مەكتىۋىلۇك ئەسلىمىلەر ئارا سەھەرگە كىرىمەن!

بۇ، ھاياتنىڭ ئالمىشىش پەيتى، كۆرەشلەر ئەۋجىگە چىققان قاينام جەڭگاھ ئىدى. ئۇندا زاھىر بولۇۋاتقان سىرلار ئۈيقۇ ۋە ئۇنىڭ قىزىقارلىق شەرىن چۈشلىرى تۈپەيلى ھەمىشە پىنھان قېلىۋېرەتتى. تەكرارلىق ئىچىندە ئەس - خاتىرىلەر خىرەلىشىپ كۆنۈكىشكە بوي بېرەتتى. شۇنداق قىلىپ، ھاياتنىڭ ئەڭ جىددى ئالمىشىش پەيتىدىكى ئىككى خىل ھالەت بىر - بىرىگە ۋە ئۇنى ئىدراك قىلغۇچى ئاڭغا نىسبەتەن ئۆز پەرقىنى يوقىتىپ، تۇغۇلۇش بىلەن ئۆلۈمنىڭ قىممىتى سۈزۈلمەس دۇغ، لاي سۇغا ئوخشاپ قالاتتى...

ئۆيگە قايتقۇم يوق ئىدى.

تەنىنىڭ ئىچىگە قىسىلىپ كىرىپ روھنىڭ ئۆلۈمنى تاماشا قىلغۇم، ئۈيقۇ سىرتىدا يۇز بېرىدىغان تىلسىملىق كۆرەشلەردىن بىخەۋەر قالغۇمۇ يوق ئىدى.

مەن، ئۇ ئۆي، ئۇ تەنلەرگە سىغمايتتىم، روھىم مەكتىۋىلۇك كۆرەش ئىلكىدە كەڭرى دالا - تۈز، بىپايان جەڭگاھلا ئىزدەيتتى.

3

چەكسىزلىكتىن چەكسىزلىككە سوزۇلۇپ باراتتىم.

كېلىچەكنىڭ چىغىر يوللىرى يەنىلا شۇ تونۇش قومۇش - يۇلغۇنلۇقلار ئارىسىدا جىمجىت تولغىنىپ ياتاتتى.

قومۇش پۈپۈكلىرىدىكى ئۇزۇلمەس چاقىرىق، يۇلغۇن چېچەكلىرىدىكى قىپقىزىل سەھەر رۇخسارى كېلىچەك پىنھانلىرىغا تاشلىنىپ تۇرغان مەڭگۈلۈك ئەڭگۈشتەر ئىدى.

ئۇ يەردە، ياشىنىپ قالغان بىر جۈپ ئەر - ئايال توپا بىلەن ئاددىغىنە دۆۋە قىلىپ قوپۇرۇلۇپ بېشىغا بىر تۇپ ئايىنماس قاخشال دەرەخ تىكىپ قويۇلغان كونا قەبرىنى ئايلىنىپ ئېچىنىشلىق يىغا - زار قىلىشماقتا ئىدى. ئېھتىمال، بۇندىكى سۈكۈتلەردىن كۆڭلى تالغان ئادەملەر ئۇچۇن ئۆتكەنكى جەسۇر روھىيەتنىڭ سۇر - ھەيۋىسىدىن تەسەللىي ئىزدەش بىر تۇرلۇك زۆرۇرىيەت بولۇپ قالغاندەك قىلاتتى.

يوللارنىڭ ئۆز ئارا كېسىشىدىغان جايىدا بىر

نارەسىدە بالىنىڭ قورقۇنۇشتىن تاتىرىپ كەتكەن چىرايىنى ئىلغا قىلغىنىمدا، ۋۇجۇدۇمغا ھەسرەت تاغلىرى بىراقلا يېقىلغاندەك بولدى، پەقەت چوڭقۇر ئىچكى تىنىقلىرىمدا ئېھتىيات بىلەن تەكرار پىچىرلايتتىم:

— نارەسىدە يېتىم بالا...

ھەممە نەرسە ماڭا خۇددى ئۇنىڭ يەلكىسىدە تۇرۇپ دوق - ئاھانەت قىلىۋاتقاندەك بىلىنىشكە باشلىدى. شۇ ناھەق دەقىقىلەرنىڭ ئۆزىدە ئۇ ئاجىز ۋۇجۇدنىڭ بەرداشلىقى خوراپ، تۇڭەپ كېتىۋاتاتتى. ئۇنىڭ ئۆزىنى تاشلاپ زوڭ ئولتۇرۇپ يېغلاشلىرى قەبرە بېشىدىكى يېغا - زارلەر بىلەن قوشۇلۇپ گۇگۇم قوينىغا ئىز - دېرەكسىز سىڭىپ كەتمەكتە ئىدى. ئاسماندا كۆرۈنگەن ئاندا - ساندا خىرە يۇلتۇزلارنى پەرۋەردىگارنىڭ كۆز ياشلىرىغا ئوخشىتىپ تەسەللىي تېپىشلا مۇمكىن ئىدى...

ئۆيگە قايتقۇم يوق ئىدى.

تەننىڭ ئىچىگە قىسىلىپ كىرىپ روھنىڭ ئۆلۈمىنى تاماشا قىلغۇم، ئۇيقۇ سىرتىدا يۇز بېرىدىغان تىلسىملىق كۆرەشلەردىن بىخەۋەر قالغۇمۇ يوق ئىدى.

مەن، ئۇ ئۆي، ئۇ تەنلەرگە سىغمايتتىم، رو-
ھىم مەڭگۈلۈك كۈرەش ئىلىكىدە پەقەت
كەڭرى دالا - توز، بىپايان جەڭگاھلا ئىزدەيتتى.
قەلبىم ئىنتىلگەن سەھەرگە بىرلا ئىلتىجائىم
بار ئىدى:

— مەن سەندىن كەلگەن بەختىيار بالا، پاك
ھەم ئاق نۇرىڭدىن چىغىر يوللىرىمغا يامغۇر ئاتا
قىل. قوينۇڭغا بارلىقىم بىلەن يەنىلا بەختىيار قاي-
تىمەن، ئالقانلىرىڭ قۇتلۇق دۇئا ئىلىكىدە كەڭ
ئېچىلىپ يۇز - كۆزلىرىڭنى تاتلىققىنە بىر سىپاپ
ئۆتسۇن!

كۆنلەر

ھەر سەھەر كۆنلەرگە بىرەر سۆزغا ھەدىيە قىلىش ئارزۇسىدا غەمگە پاتىمەن، ۋاقىتتىنكى كۆلرەڭ تۇمانلىرى ئارىسىدا يوللار قوپقۇرۇق سوزۇلۇپ ياتىدۇ.

ئىس باسقان دەرىزە ئەينەكلىرىدىن سىرتقا قاراپ ئۆزۈمنىڭ ئەكسىنى كۆرۈمەن. نامرات ھۆجرامدا ئۆزۈمدىن بۆلەك ئالاھىدە بىساتىم يوق.

ھىم ئېتىلگەن ئىشكلەرنىڭ سوغۇق كەيپىدە قەلبىم ئاللىبورۇن مۇزلىدى.

ئۆيلەر ئارا قۇتۇرغان ئاچچىق شىۋىرغان دەستىدە جان گۈللىرى خازان بولۇپ توزىدى.

مانا، كۆك نۇر خاسىيەتىدىن ھۆرلۈك بەختى تاپقان يىراق ۋاقىت قىرغاقلىرىدىكى تەڭداشسىز باھادىرنىڭ ئىزلىرىدا توختاپ، مۇز ئۈيۈغان سۈپسۈزۈك ئوغۇز كۆلىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى خاسىيەتلىك قاخشال دەرەخنىڭ ئەتراپىدا ھۇۋلاپ، ھۆركىرەپ

رەپ يۈرگىنىمگە نەۋاخ!

دالىلارغا يېيىلغان سەرسان نەرىلىرىم نۇسرەت قۇچمىدى، كىرىچتىن ئۈزۈلگەن ئالتۇن ئوقلارنى ئىزدەپ تاغ - داۋانلار ئاشتىم، قارارگاھتىكى ئاپ-ئاق چىدىرلارنىڭ ئورنىدا ئۆچكەن گۈلخان كۈللىرى ئەسىرلەر بويى جىمجىت ئاقتى، ناغرا - سۇنايلارنىڭ بەھەيۋەت ساداسى ۋاقىت دەشتىدە ئاللىبۇرۇن ھالىدىن كەتتى، ئاقارغان ھەر بىر كۈننىڭ خاسىيىتى ئۆتمۈش بىلەن كەلگۈسىنىڭ پىنھان قەرزىدە ئۇھسىنىپ كۈيدار رىتىملىرىدىن جۇدا بولدى...

ئېھتىمال، پاكلىنىش پەيتى يېتىپ كەلگەندۇر.

ۋۇجۇدۇڭنى سىقىپ تۇرغان غەشلىكتىن يېشىنىش ئىشتىياقىڭنى قوزغات، چىلىق - چىلىق ياشلىنىپ كەلگەن كۈنلەرگە چۆمۈلۈپ، ئۇنىڭ نېرىقى قىرغىقىدا جىنچىراقتەك ئاجىز پىلدىرلاپ كۆرۈنگەن ئۇمىد نۇرىغا يېپىشايلى. ئۆتمۈش بولۇپ قالىدىغان بۇ كۈنلەرنىڭ ئازابى قولدىن كېتىشتىن بورۇن، ئۇنىڭ ئاجايىپ كۈچ - قۇدرىتىدىن ھەرىكەتكە كېلىپ قانغۇچە يېغلىۋالايلى.

ئېرىگەن قەلبىتىن مۆجىزىكار نۇرلار يېيىل-
سۇن.
يۇيۇنغان قەلبىتىن سېھىرلىك جاكالار تۆكۈل-
سۇن.
سىلكىنگەن قەلبىتىن ھېكمەت سوۋغىلىرى
كەڭ تارالسۇن!
ئىشكىلەردىن تەكەللۇپسىز ئۇسسۇپ كىرىدە-
غان ھەر بىر سۇلغۇن كۇننى خۇشچىراي كۇتۇۋې-
لىشقا تېزدىن ھازىرلان!
ئېھتىمال، ئۇنىڭ جۇلجۇل كېيىملىرىنىڭ
يانچۇقىدا بىز ئەتىگە ئالغاچ كېتىدىغان بىرەر پارچە
مۇھىم خەت باردۇر.
ئېھتىمال، ئۇنىڭ شۇ بىچارە تۇرقىنىڭ ئۆزى
بىز تېخى ئوقۇپ مەنىسىگە يېتىپ بولالمىغان تۇنۇ-
گۇنىنىڭ مەخپى خېتىدۇر.
ئېھتىمال، ئۇنىڭ كۆز ياشلىرىدا سۇس چاق-
نىغان نۇردا ئەتىنىڭ پىنھان سائادەتلىرى پىنھان
ئەكس ئېتىۋاتقاندۇر...

ئايرىلىش

ئاخىرقى خېتىڭنى قالدۇرۇپ كەتكىنىڭدىن كېيىن، روھىم ئازاتلىققا ئېرىشىپ دۇنيانىڭ پاياۋسىزلىقىغا چىقىپ كەتكەندەك قىلاتتىم.

مانا ئەمدى يىراق سەھرانىڭ سۇلغۇن كۈيىگە بۆلىنىپ، ۋاقىت پىنھانلىرىدا جىمجىتلا توزۇپ كەتكەن ياشلىق ئىستەكلىرىگە مەھلىيا بولۇپ ئۆتۈدىغان ئازابلىق كۈنلىرىڭمۇ يېتىپ كەلدى. ئارزىمىزنى تارام - تارام ئۇيناق ئېقىنلىرى بىلەن تۇتاشتۇرۇپ بىر مەھەل جەننەت هوزۇرى بەخش ئەتكەن سۈپسۈزۈك شادلىق بۇلىقىمۇ تىنىپ ئوت - چۆپلەر ئۆسۈشكە باشلىدى ھەمدە بىپايان ھاياتلىق يايلىقىنىڭ قوينىغا پەرىسىزلا قوشۇلۇپ كەتتى.

ياشاش ھەم ئالغا مېڭىش ئېتىبارىدا جىددى ھاسىراپ، ئۆتمۈشكە ھېچبىر نەتىجىسىز، قۇرۇق قوللا قايتىپ كەتكەندەك قىلاتتۇق. ئۇچرىشىشىمىز بىلەن ئايرىلىشىمىزنىڭ پەرقى ئارىمىزدا زاھىر بو-

لۇپ ئۆتكەن بىر مەھەللىك شەرىن چۈشكە باغلىق ئەھۋالاتتى. ئالدىدا ھەم ئالدىمدا، ھەممىنى يېڭىباشتىن باشلاش زۆرۈرىيىتى خۇددى قەسەسكارنىڭ يالىڭاچلانغان قېلىچىدەك سۈرلۈك، ۋەھىمىلىك يالتىراپ تۇراتتى.

كەچ كۈز ياپراقلىرى مىسال ئىزغىرىن شامالىلار مەيلىگە ئەگىشىپ تەرەپ - تەرەپلەرگە رايىش ئۇچماقتا ئىدۇق. مەنزىللەر قاراڭغۇ، نىشانمۇ خەتەر، تۇرمۇشنىڭ ھەر بىر سۇنۇق رۇجەكلىرىدىن قىسمەتداشلىق نالىسى ئاڭلىنىدۇ. ھەر نەپەستە قىستاپ كەلگەن بىر ئاچچىق بوغۇلۇشتىن ئۆمۈرلۈك تولغاق ئازابىنىڭ نادامەتلىرى داۋالغۇپ تۇرىدۇ. سەرخۇش تۇيغۇلاردىن، سۈزۈك چاقناشلاردىن، جانغا سىڭمىغان سۆيگۈ خىتابلىرىدىن ئۇزاق قىچە خەۋەر يوق ئىدى.

يىراقتىكى جىمجىت ئۆيۈڭدە مېنى ساڭا ئەسلەتكۈدەك ھېچنەرسە تېپىلماس ئىدى. مېنىڭ قەلبىم ئاۋۋالقىغا ئوخشاش ساڭا گۈزەل ھەم شېرىن ئىستەكلەرنى بەخش ئېتەلمەيتتى، شۇ تۈپەيلى قەلبىڭدە يانغان ئوتلارمۇ ئۆچۈپ قالىدۇ. ئۇ يەردە، ئېھتىمال كۆيگەن ئوتنىڭ دېغىلا قالار ياكى ئىككى

كىنچى يانغىن ئۇنىمۇ يوق قىلار ۋە ياكى تۇرمۇش-
نىڭ تەڭقىس، جىددى، ئاۋارە رىتىمى تۈپەيلى ئۇ
ۋەقەلەر بىلەن غايىۋانە ھەلەك بولۇپ ئولتۇرغۇدەك
پۇرسەتمۇ تاپالماسسەن.

سېنى قارشى ئالالمايدىغان ئۇ دۇنيانىڭ سۇل-
غۇن سۇكۇتى ئارىمىزدىكى مەڭگۈلۈك جۇدالىق بە-
لەن قوشۇلۇپ يۇرىكىمگە ئاستا - ئاستا ئېقىپ
كىرمەكتە ئىدى. ئۇ يەردە، سېنى ئۆز قوينىغا
چىللاپ سۆيگۈ نازاكىتى بەخش ئېتىدىغان يېشىل
قوناقلىق، سېنىڭ قىزغىن ئۇچرىشىشىڭنى ئىپتە-
خار بىلەن مۇبارەكلەپ شادىيانە كۈي تۆكۈدىغان
كۆمۈش يوپۇرماقلىق جىگدىلىكلەرمۇ يوق. ھەممە
نەرسە ئۆزىنىڭ تاقىر، چاڭقاقلىقى بىلەن بىر غايەت
سۈلغۇن ھاياتلىق كۈيىگە بۆلىنىپ ئارامسىز چايقا-
لىدۇ، ئارامسىز تەكرارلىنىپ بارىدۇ. ئاق قۇش-
قاچلارنىڭ ئاندا - ساندا چۇرقىلاپ، ئۇركۈپ ئۇ-
چۇشلىرىلا ھاياتنىڭ تېخى ئۆچمىگەن ئەركىن، قاي-
ناق ئەۋجىنى ئەسكە سېلىپ تۇرىدۇ.

ئايرىلىش، بەختنىڭ ئەمدىلا يورۇغان ئۇمىد
شامىنى ئۆچۈرۈپ، دۇنيانىڭ زۇلمەتلىك ئېتەكلە-
رىنى كەڭ يايغان چاغلاردا، ھاياتنىڭ مەنىسىز

چىنلىقى بىردىنلا ئايان بولدى. سېنىڭ ئەشۇ مەڭگۈلۈك بوشلۇق ئىلكىدىكى يېگانە ھالىڭ ئاياغلىرىڭ مىقلانغان ئانا تۇپراقنىڭ چەكسىز سۇلغۇنلۇقى بىلەن قوشۇلۇپ ياشلىق ساھىلىدا يارقىن جۇلا قىلىپ تۇرغان سۆيگۈ ئۆيىمنىڭ پىنھان نىداسىنى تىڭشىماقتا ئىدى:

— ئاسىيلىقىڭغا خوشتارمەن، ئەي ساھىبجامال!

ئاسىيلىق، بىزنىڭ مەڭگۈلۈك كۆڭۈل رىشتىمىزگە ئايلىنىپ، يوقلۇق ئىلكىدىكى ئېزىقىشلىرىڭغا ئۇلۇغۋار كۆيلەرنى ئاتا قىلىدۇ. رۇخسارىمىدىن نۇر ئالسەن، زۇلمەتلىرىڭ يورۇشقا باشلاپ غورۇرىمنىڭ مۇقەددەسلىكىدىن توۋا ـ ئىستىغپار ئوقۇيسەن.

ئەنە، بېشىڭ قايغۇدەك ئېگىز مۇئەللەقتە ئاۋ-ۋالقىغا ئوخشاش مۇلايىم كۇلۇمسىرەپ تۇرۇپتىمەن!

— ئاسىيلىقىڭغا خۇشتارمەن، ئۆزۈڭگە قاراپ مېنى كۆرمەكتىسەن، ئىككىنچى سائادەتنىڭ تىنىقلىرى يۈزلىرىڭنى تىنىقلىرىم بىلەن غىدىقلايدۇ. شامالالار بىلەن چاچلىرىڭنى پىنھان ئوينايمەن، قۇ-

ياش نۇرى بىلەن كۆزلىرىڭگە سۆيۈپ، ئۇندا تىنغان سۆيگۈ بۇلاقلىرىنى چۆللىرىڭ ئۈچۈن قاينىتىمەن!

— ئاسىيلىقىڭغا خۇشتارمەن، چۆللىرىڭ مېنىڭ ئىسمىمنى زىكىرى قىلىپ دۇئا قىلىدۇ، دەريا - ئېقىنلىرىڭ ئىسمىمنى كۆيلەپ ناخشا ئوقۇيدۇ، گۈل - چىمەنلىرىڭ ئىسمىمنى يادلاپ لەرزان ئۇسسۇل ئويناىدۇ. يۇرتكىڭ، ئاھ، ئاسىي يۇرتكىڭ ئىسمىمنىڭ ھەر بىر تاۋۇشىغا ئۆزگىچە كۈي نوتىسى تۇزىدۇ.

— ئاسىيلىقىڭغا خۇشتارمەن، قەدەھلىرىڭدىكى قىپقىزىل گۈلگۈن شاراب مىسال زوق - مەيلىڭنى تارتىپ، مەسخۇشلۇق چايقاپ تۇرىدىغان سۇپسۈزۈك تۇيغۇلىرىڭغا چۆمۈلىمەن. ھاياتىڭ ئارىزىدىكى خۇپىيانە ئەۋجى باشلىنىدۇ، سىمسىم يامغۇرۇڭ بۇلۇتلارنى يېرىپ ئۆتۈپ مەڭگىمگە تامچىلىغاندا، ئۇنىڭ بەھرى بىلەن گۈللىرىمنى ئاينىتىپ سەھرىڭگە سۇغا قىلىمەن. تەئەججۇپلىرىڭ قۇياشىنىڭ كۈلۈمسىرەشلىرى ئالدىدا نومۇسقا قالىدۇ...

ئايرىلىش، ياق، پەردازلانمىغان چىنلىققا قايتىش، مانا بۇ بىزنى كۈتۈۋالغان ھەقىقى تەقدىر.

ئېھتىمال ئۇندا، ئۆچكەن ئۇمىدتىن پارلاقراق، تو-
زىغان چۈشتىن رەڭدارراق، ئىستەلمىگەن ئىستەك-
تىن مۇقەددەسراق مەزمۇن تاپارمىز. ئۇ، سېنىڭ،
مېنىڭ ھەم بارچىنىڭ ھەققى سۈپىتىدە تېخىمۇ ئۆز-
گىچە، تېخىمۇ پارلاق نۇر تارتار.

ئايرىلىش، ياق، پەردازلانمىغان چىنلىققا قاي-
تىش — بىر ئۆمۈر ساختا رەڭ - بوياقلار ئىچىدە
نىقابلىنىپ، تەشۋىش، ۋەھىمە ۋە قۇللۇق كىبىر-
لىرىدە خالىسانە كۈلۈمسىرەپ، ئىشىك - ئىشىك-
لەرگە زەنجىرلىنىپ، ئۆي - ئۆيلەرگە تەقىپلە-
نىپ، يول - يوللارغا تاشلىنىپ چېچىلىپ ئۆتۈش-
تىن ئۇلۇغ ھەم مۇقەددەس ئەمەسمۇ!؟

بېرىڭەر، يۈرۈڭەر، كېتىڭەر، ئۆزۈڭنى ئۆز-
ۈڭدىن زوقلاندۇرۇپ ئۆتمۈشنىڭ سېھىرلىك كۈ-
چىگە نائىل بولغانغا قەدەر! ئۆزۈڭنى ئۆزگىلەردىن
شادلاندۇرۇپ كەلگۈسىنىڭ شېرىن ئۇمىدىگە تۇتاش-
قانغا قەدەر! ئايرىلىش، بەخت - سائادەتنىڭ ئەسلى
چىنلىقىغا ئايلانغانغا قەدەر!...

كاۋاپ

كاۋاپ — چوغ ئۈستىدە ئويغانغان ياۋايى روھ-نىڭ سىماسى، نىداسى ھەم ھالاكىتىدۇر!

... كاۋاپلاندىن ئىس - تۈتەك كۆتۈرۈلگەندە، قوي پادىسىنىڭ چاك توزىتىپ يۈگۈرۈشلىرى كۆز ئالدىمدا نامايان بولدى. تەشۋىش، ۋەھىمە ئىچىدە سۈزۈغان روھ يۆۋاش - رايىش بىر ھالدا قوتىنىغا — قۇربانلىق قەپىسىگە قايتىپ، قاچاندۇر بىر چاغلاردا يۈقىتىپ قويغان ئەركە - مەيلىنى جىمجىت كۆشەشلىرىدە ئەسكە ئالماقتا ئىدى.

ئۇلار شۇنداق يارىتىلغان، ئەمما ئۇلارنىڭ تەبىئەتتىكى ئەسلى بىر ئۇلۇش ھەققى پەقەت بەلگىلەپ بېرىلگەن كىچىككىنە دائىرە ئىچىدىكى ئوت - چۆپلەر بىلەنلا چەكلىنىپ، ئۆزلىرىدىن نەچچە ھەسسە ئالغا كەتكەن كۈچلۈك ۋە قۇدرەتلىك رەقىبىنىڭ ھاياتلىق ئېھتىياجى تەرىپىدىن مەڭگۈلۈك ئۆچۈرۈۋېتىلگەن...

ناۋادا، سېنىڭ مەۋجۇتلۇقۇڭ تەبىئەتنىڭ ئەشۇ

جانۋارغا ئوخشاش يىمەك - ئىچمەك قاشالىرى ئۈچىدىلا قاپسىلىپ، ئادەملىكنىڭ ئەسلى ئۇلۇغۋارلىقى بىلەن ئەسلى قىممەتلىرىنى يوقاتقان چاغدا قىسمەت ئوخشاش بولىدۇ: ئېھتىياج تەرىپىدىن تۆتۈلۈپ قۇربانلىق قىلىنىسەن، ئېھتىياج تەرىپىدىن ۋاستە - قورالغا ئايلىنىپ يىيىلىسەن.

كاۋاپداندىن كېلىۋاتقان پۈرلىدىغان ئاۋاز قويۇق پادىسىنىڭ سەكرىشىپ، ئويناقشىپ مەرەشلىرىنى ئېسىمگە سالدى. ئۇلار شۇ يوسۇندا ئۆزلىرىنىڭ ئۇزاپ كەتكەن، يىراق تەبىئەتتە قالغان ياۋايى روھىنى چاقىرىشىپ، تاناسىغا چۈشەك ئىلكىدە ئانچە-مۇنچە تېپىرلىغاندىن كېيىنلا جىمجىت ئارام تاپقانىدى. ئۇلار، ئېھتىمال شۇ ھالەتتە ئاجايىپ تاسادىبى مۆجىزىنىڭ يۈز بېرىشىنى كۈتۈۋاتقاندەك، ئۆزلىرىنى يارىتقۇچىنىڭ ئىلكى - ئىختىيارىغا تاپشۇرۇۋاتقاندەك، يەنە كىملەرگىدۇر، نېمىلەرگىدۇر ساداقەت بىلدۈرىۋاتقاندەك قىلاتتى. ئۆتكۈر تىغنىڭ مۇقەررەر ئۇرۇلۇشى بىلەن ھەممە كۆپۈككە ئايلانىدى:

تەبىئەتتىكى رايىش بىر جانۋار ئەمدى باشقا بىر نەرسە — پەقەت ئۆلۈك ھالدىكى، يىيىلىدىغان جانلىق گۆشكە ئايلىنىپ قالغان ئىدى.

سىز ، تەييار گۆش.

ئاخىرقى تىركىشىش شۇ قەدەر دەھشەت ھەم تەسىرلىك بولماقتىكى ، شۇ پەيتلەر بىلەن ، ئېتىلىپ چىقىۋاتقان قىپقىزىل قانلىرىڭ ، ئىچ - ئىچىڭدىن قايناپ تېپىۋاتقان ياۋايى كۈچلىرىڭ ، ھەتتا گۆشلىرىڭنىڭ چوخ ئۇستىدە قاقلىنىشلىرىدىن كېلىۋاتقان ئاداققى ئاۋازلىرىڭ بىلەن ئۇلۇغ ھەم قەدىرلىكسەن ، ئەي بىچارە جانىۋار!

ناۋادا ، سەن ، يەم - بوغۇزغىلا ئۆگەنگەن بولساڭ ، مەۋجۇد بولۇشۇڭ مەۋجۇد بولۇشتىن تاشقىرى بىرەر سېھرى كۈچنى نامايان قىلىپ ، ئۇنىڭدىن تۇرلۇك - تۈمەن رەڭدار شەكىللەرنى يارىتىپ چىقالمىسا ، ئۇ ھالدا ، سەن بەربىر قۇربانلىق قوي ، يىيىلىدىغان گۆش ، پىشۇرۇلىدىغان كاۋاپ-تىن باشقا نەرسە ئەمەسسەن. سېنىمۇ زىخقا ئۆتكۈزۈپ ئوتقا قاقلىسا ، ئاۋازىڭ چىقمىغان تەقدىردىمۇ بەربىر پىژىلداپ ھەم گىژىلداپ يېغلايسەن ، ياش تېمىپ تۇرغان مەززىلىك كاۋاپ يېگۈچىنى قالتىس ھوزۇرلاندۇرىدۇ. بۇ ، ئاجاجىپ بىر ئىش...

كاۋاپ — چوغ ئۇستىدە ئويغانغان ياۋايى روھىنىڭ سىماسى ، نىداسى ھەم ھالاكىتىدۇر!

بەخت زۇننارى

1

ئىمكانلار ئارا قۇتۇرغان بورانغا ئوخشاش ھەر-يان ئۇچمىز.

بەخت زۇننارى ئارىمىزدا يېيىلغان ئۇزاق بىر سۇلغۇن ئازاب بوشلۇقىدا جۇلالىنىپ تۇرىدۇ.

ئىمكاندىن ئىمكانغا ئۆتۈشنىڭ كاجلىقى، تەلەيسىزلىكى ۋە مۇشكۇللىكى بەرق ئۇرۇپ ۋايىغا يەتكەن گۇل - غۇنچىلارنى سۇلدۇرۇپ، كۈتۈلمىگەن، تاسادىبى يولۇچىلارغا ھەدىيە قىلىنغانلىقى ئۇچۇن بەختسىز بىز.

تېنىمدىكى ئېچىرقاش غايەت زور گۇلدۇرمامىغا ئوخشاش روھىمنىڭ ھەر بىر ئاپئاق سەھىرىگە قارا بۇلۇتلارنى سۇرۇپ، دەھشەتلىك يامغۇر - يېشىندىن بېشارەت بېرىپ تۇرىدۇ. ساڭا تېنىمنى بەخش ئېتەلىسەملا روھىمنىڭ ھۆرلۈكىگە، سۆيگۈ ئاتلىق سائادەتنىڭ شېرىن تۇيغۇسىغا ئېرىشكەن بو-

لاردىم.

نامەلۇم ئىمكانىيەتلەر ئېگىز قاشالىرى ئىچىدىكى ئازابلىق سۈكۈتلىرىدىن يېشىنىپ، تېنىمدىكى ئىللىق ۋەتەنگە قاراپ يول ئال. ئۇ، سېنىڭ ئايال-لىق مۇجىزە يارىتىدىغان مەڭگۈلۈك ئۇسسۇلگاھىڭ-غا ئايلانسۇن، بىز روھ ئەۋجىدە بىر - بىرىمىزگە قوشۇلۇپ مۇجىزىلەر تىلسىمىنى يېشەيلى.

دۇنيا، چىرايلىقنىڭ دەردى، گۈزەللىكنىڭ ئىشقى ئەمەسمۇ!؟

سۆيگۈ، هاياتنىڭ بىر تېنىق شادلىقى ئەمەس-مۇ!؟

بەخت، ئۆزۈڭنى ئۆزگىدە كۆرگەن دەملەرنىڭ رىسقى هەم شەۋقى ئەمەسمۇ، جانجان!؟

مەن، مانا شۇلارنىڭ هەممىسىنى دائىملىق تۇيغۇمدا ساقلاپ قېلىپ، ساڭا ئوتلۇق كۆزلىرىم ۋە ئىللىق تەبەسسۇملىرىم بىلەن باقالىغان كۈنىدىن ئېتىبارەن، بىز بىر - بىرىمىزگە تامامەن ئېرىشكەن بولىمىز.

2

هاياتنىڭ قۇمساڭغۇ تۇپراقلىرىدا ئايىنىمىغان بىر تال ياۋا ئەتىرگۈلسەن.

سېنى ھەمىشە جانلىرىمدا سۈغۇرۇپ ياشارتىپ تۇرمىسام، كەچ كۈز ياپراقلىرىدەك سۇلۇپ - سارغىيىپ خازانغا ئايلىنىسەن.

چاڭقاقلىقىدا ھاياتبەخش دىلدارىڭمەن.

توقلۇقۇڭدا، بەرق ئۇرۇپ ئاينىشلىرىڭدا روھىڭنىڭ سىرتىدىكى چۆل - جەزىرىلەردە ساياق يۇرگەن دەردىمەن سەرگەردانمەن...

3

كۈن بويى، قىل - يىپلار بىلەن رىشتە توقۇپ مۇزلىغان، ئۆلگەن بىر روھنى ئىسسىق تېنىڭگە تارتىشلىرىڭ ۋەھىمە باسقان يوقلۇققا يېقىن قاراڭغۇ خىلۋەتتە تەنھا ئولتۇرغىنىڭنىڭ ۋەجىمۇ، ئەي ناتەۋان قىز؟!

يۇر، بىز سەھرا بويلاپ مېڭىپ دۇنيانىڭ پايانسىزلىقىغا چىقىپ كېتەيلى. ئۇ يەردە ئالغان بىر تىنىق ئەركىن نەپەستە سەن ئۆمۇر بويى مۇھتاج بولۇپ ئۆتۈدىغان ھاياتبەخش سېزىم - تۇيغۇ زاھىرىدۇر.

كۆزلىرىڭنى تېرىۋالغۇم بار، ئەپسۇس يەرگە قاراپ ئۇزاققىچە سۈكۈتتە تۇرۇش بەخت ئاتا قىلغۇ-

چى ئەخلاق ئەمەس!

مەن ساڭا پەقەت ئۆزۈمگىلا خاس، ئۆزۈمگىلا تەئەللۇق نەرسىلىرىم بىلەن بەخت ئاتا قىلغۇچى تىلسىم!

مېنى بويلاپ يىراقتا تىكىلسەڭ، ئارىمىزدىكى يارقىن چەكسىزلىكنى كۆرەلەيسەن. ئۇنىڭ سىرتىدىكى دۇنيا بۇ چەكسىزلىككە نىسبەتەن ئاللىبورۇن ئۆز مەنىسىنى يوقاتقان بولىدۇ.

بەختكىگە ئېرىشىپ، ئۇمىدلىرىڭنىڭ سۆرۈلمىكىدىكى غەلبە - غەشلەردىن يېشىنمەكچى بولساڭ، قەددىڭنى تىك تۇتۇپ كۆزلىرىمگە ئوتتەك يېنىپ يالت قىلىپ قاراپ قويۇپلا ئۆتۈپ كەت. كەچقۇرۇن، مەززىسىز ئىشلاردىن خالاس تېپىپ سۆيگۈ ئۆيىمگە قايتىمەن، سېنىڭ ئۇچۇن ئىشكىمنى ئوچۇق قويۇپ هوزۇرىڭغا ئېسىل شاراب - مەيلەردىن تەييارلايمەن. ئاندىن، كۈي ئىچىدە مەستخۇش بولۇپ، تىرىلگەن تۇيغۇلارنىڭ بەھرىدە قاناتلار ياساپ دۇنيانىڭ سىرتىغا چىقىپ كېتىمىز.

تەنىڭ ئوتلۇق تەپتىدە يوقاپ روھىمدا قايتا پەيدا بولالىساڭ، سەھەردە ساڭا بەخت زۇنناردىمنى ئېسىپ لەۋلىرىڭدىن سۆيىمەن...

روھ تاشقىنى

ئىشىكىم تاقالغان بولسىمۇ، سىنىڭ سۆكۈت ئىچىدە تۇرۇۋېرىپ سارغايغان ئۆتمۈشكە قۇرۇق قول قايتىپ كېتىشىڭنى خالىمايمەن.

نازۇك بارماقلىرىڭنىڭ ھەر بىر ساداسى يەنىلا يۈرىكىمگە بىمالال ئېقىپ كىرىۋېرىدۇ. ھايال ئۆتمەيلا مەن ئۇنىڭدىن ئەڭ شېرىن كۈي شارابى تەيىارلاپ قولۇڭغا كۆمۈش قەدەھ بىلەن تۇتىمەن.

كېچىككىنە ھۇجرىدا تەنھا تۇرىمەن، تەشۋىشلىرىڭگە ئەپسۇسلانغىچە بولغان ئارىلىقتا بۇ سائادەتىنىڭ مۇقەررەر چىنلىقىغا ئىشەنچە ھاسىل قىل! تەجرىبىنىڭ كۈلى كۆككە سورۇلسۇن، ئەپسۇنلارىنىڭ سېھرى ئۆزىنىڭ قەدىمىي بۆشۈكىدە مەڭگۈلۈك ئۇيقۇغا كەتسۇن، ئەڭ قاراڭغۇ خىلۋەتلەرمۇ تۇيغۇڭنىڭ ھەر بىر چاقنىشىدىن نۇر - زىيالارغا تولۇپ يورۇپ كەتسۇن!

ئۇچرىشىش بەختى كۆتۈشلەرگە شىرىك ئە-

مەس، ئۆلۈمنىڭ سىرتىدا كۈلگەن چەكسىز بەرنا چاغلارنىڭ رىسقىغا پۈتۈنسۈرۈك چېچىلغانمىز. ئۇ-تۇڭ كۆيدۈرگۈ يانغىنغا، سۈيىڭ كۆيۈك جانغا ئارام بەرمىش ئەزىم دەريا‌غا تىمسالدۇر. مانا ئەمدى تەبـ-ئەتنى ۋۇجۇد مىقياسىدا كۆرۈش، ئۇنىڭ رەڭدار ھۆسۈن - جامالىدا نازغىپ يەلپۈنىش سائادىتى ئا-يان بولماقتا. سېنىڭ كىچىككىنە قۇرۇلماڭدىن شۇ ۋەجى پايانسىز ئالەمنىڭ تىنىقلىرىنى ئاڭلايمەن.

تـامـلار نېـمە، ئىشـكىلەر نېـمـە، سۈك-ـۈتلەر نېمە؟!

بارچىسى بىزنىڭ بىر مەھەللىك تۇرالغۇمىز، ئەشۇ تەبىئەت ئالدىدىكى ئېزىقتان كۆلەڭگىمىز، خۇددى سەھەردىكى تۇماندەك تىزلا ئۇچۇپ، تاراپ كېتىدىغان ئۆتكۈنچى چاڭ - توزانلىرىمىز...

كىچىككىنە ھۇجرىدا تەنھا تۇرىمەن، ئەمما قا-ناتلىرىم بىلەن سەن كەلگەن دۇنيادا ئەركىن پەرۋاز قىلىمەن.

شارابىمنى ئەشۇ چەكسىز ھۆر دۇنيادىكى بىر جۈپ شېرىن جانىنىڭ سائادىتىگە نىشانلاپ ئاتىغان تىلەكلىرىم بىلەن جىمجىت كۆتەرگىنىڭدە، شە-كىللەرنىڭ ئەھمىيىتى غۇۋالىشىدۇ، ئۇنى گويا تو-

سۇلغان غايەت نۇردىن پەيدا بولغان سايىلەرگە ئوخ-
شىتىپ ھەيرەتتە قالىسەن. مۇزلىرىڭ يالقۇنلۇق
ئوتلار تەپتىدە ئېرىپ ئېقىن ھاسىل قىلىدۇ، ئې-
قىنلىرىڭ شىددەتلىك ئۆركەشلەر ياساپ چاڭقىغان
قىرغاقلارغا ئۆزىنى ئۇرىدۇ ھەمدە يىراق - يىراق
دالىلارغا سۇزۇك تامچىلىرى بىلەن يامغۇر - يېشىن
ئاتا قىلىدۇ.

ئىشكىم تاقالغان بولسىمۇ، سېنىڭ سۇكۇت
ئىچىدە تۇرۇۋېرىپ سارغايغان كوچىلارغا ئۇمىدسىز
قايتىپ كېتىشىڭنى خالىمايمەن.

نازۇك بارماقلىرىڭنىڭ ھەر بىر ساداسى يەنىلا
يۇرىكىمگە بىمالال ئېقىپ كىرىۋېرىدۇ.

كىچىككىنە ھۇجرىدا ئالەمنى ئۆزۈمگە سىغدۇ-
رۇپ تەنھا تۇرىمەن. خىياللىرىڭ ئېلىشىپ چۇۋۇل-
غۇچە بولغان ئارىلىقتا سېنى ئېلىپ كەلگەن مۇبا-
رەك تۇيغۇڭغا ئەگىشىپ ئەقىلىنىڭ ئۇچقۇر قاناتلە-
رى ئۇستىگە چىقىۋال.

پارچىلانغان ئادەمنىڭ سىماسى يىراق چۆللەر-
دىكى ئالۋۇن - ۋىلۋىللارغا ئوخشاش كۆز ئالدىڭدىن
بىراقلا غايىپ بولسۇن.

روھ تاشقىنى ساڭا ھەق سېھرىدىن ئەڭ غەيۇر

ئىرادە ئاتا قىلىپ ۋۇجۇدۇڭ پىنھانىدا جىددى ھەرىكەتكە كەلسۇن.

بوشلۇقلىرىڭنىڭ پايانىدا سەھەر قۇياشىدەك ئاپئاق رۇخسارىڭ ئايان بولسۇن!

ئوت ئىچىدىكى لەۋ

هېلىغىچە سېنىڭ سوغۇق ئاقىرىپ تۇرغان سۇكۇتلۇك لەۋلىرىڭگە قاراپ تەشۋىشلىنىمەن، گەرچە لەۋلىرىم ئوت ئىچىدە چوغلىنىپ هاياتىنىڭ شېرىن رىسقىغا كۈيدار ئۇچقۇنلىرىنى چېچىۋاتقان بولسىمۇ.

لەۋ — سائادەت ئەلچىسى، ۋۇجۇد چوڭقۇرلۇقىغا ئوت تۇتاشتۇرغۇچى سېھىرلىك چوغدان، تەشنالىق كۈچىدە هەريەكتەكە كەلگەن مەھكۇم روهىيەتنىڭ هۆرلۈك جەڭگاهى، قايتىش داۋامىدىكى ئوتلۇق تۇيغۇلارنىڭ شېرىن هەم ئىلهامدار ئارامگاهى!

هېلىغىچە سېنىڭ سوغۇق ئاقىرىپ تۇرغان سۇكۇتلۇك لەۋلىرىڭگە قاراپ تەشۋىشلىنىمەن، گەرچە لەۋلىرىم ئوت ئىچىدە پورەكلەپ ئېچىلىپ هاياتىنىڭ شېرىن رىسقىغا ئايلانغان بولسىمۇ...

ئوت ئىچىدە ئېچىلغان بىر جۈپ لەۋنىڭ پايانسىز لىقىدا ئويغىنىمىز. ئارام، شۇندىن ئېتىبارەن

بەخت ئىلتىجاسىدا غايىپ بولۇپ، روھنىڭ سەرسانە پەرۋازى باشلىنىدۇ.

بەخت، دەپ ھالسىرىغان ئادەم ۋۇجۇد قاشالىرى ئىچىدە توزۇغان غۇنچىلارنىڭ ھەسرىتىدە ئۆز - ئۆزىگە قايتىپ چەكسىزلىككە ئايلىنىدۇ ۋە ئۇندا لەۋنىڭ ئاتەش - چوغدانلىرىنى قىزدۇرىدۇ. ئۇنىڭ كۆيۈلمىگەن ھەم كۆيدۈرمىگەن، سۆيۈلمىگەن ھەم سۆيدۈرمىگەن لەۋلىرىدىن ھەقىقەت نۇرى تۆكۈلۈپ بەخت چۆلىنى يورۇتىدۇ.

ئىمكاندىن ئىمكانغا ئۆتۈش — روھىيەتنىڭ سائادىتى! لەۋ، بۇ سائادەت ئەسنالىرىدا يىگانە بىر ئارامگاھقا ئايلىنىپ رەڭلىنىدۇ ۋە ئويغانغان پەرۋازلارنىڭ ئۇچرىشىشىدا كۈچلۈك يالقۇنجاپ نۇر چاچىدۇ. قاراڭغۇ خىلۋەتلەر يورۇيدۇ، روھ مۇڭلار ئىچىدىكى بۇرۇقتۇم ھاۋانى سۈرۈپ پايخان ئېتىپ، مۇقەددەس دىل قۇياشى بولۇپ پارلايدۇ. تۇيغۇ بەلەن ئەقىل روھنىڭ ئىككى تەرىپىدە جەزبىلىك قانات قېقىپ، تەن چۆللىرىنى سائادەت يامغۇرى بىلەن سۇغۇرىدۇ.

سېنىڭ سوغۇق لەۋلىرىڭ ئاللىبورۇن قاشالىرىڭنىڭ ئىچكىرىسىدە بەخت كۈيى تۆكۈلۈپ تۇرغان

نۇرانە بىر ئىمكانىنى پىنھان تۇتۇپ ياتىدۇ. ئىمكان-لار ئارىسى، نىگاھلار ھەم تىنىقلار ئۇچرىشىپ تۇر-غان شۇ قەدەر يېقىن ئارىلىق مۇھەببەتنىڭ چۆلىنى ھاسىل قىلىپ، بەخت ۋە ۋىسالنىڭ قەدرىنى تۆكۈپ سورۇۋېتىدۇ. ئۇلۇغ پەرۋاز، شۇ تۇپەيلى روھنىڭ ئەسلى ماكانلىرىدىن ھالقىپ ئۆتۈپ كېتىدۇ. ئۇ-نىڭ سەرسان - سەرگەردانلىقى ئۇلۇغلۇق كۇچىدىن بەخت بىلەن ۋىسالنىڭ تۇرلۇك - تۇمەن سىمۋولە-نى يارىتىپ، سىمۋوللار ئارا تېخىمۇ چەكسىز، تېخىمۇ رەڭدار مەزمۇن تاپىدۇ...

ھېلىغىچە سېنىڭ سوغۇق ئاقىرىپ تۇرغان سۇكۇتلۇك لەۋلىرىڭگە قاراپ تەشۋىشلىنىمەن، گەرچە لەۋلىرىم ئوت ئىچىدە چوغلىنىپ ھاياتنىڭ شېرىن ىسقىغا كۇيدار ئۇچقۇنلىرىنى چېچىۋاتقان بولسىمۇ ۋە ياكى ئوت ئىچىدە پورەكلەپ ئېچىلىپ ھاياتنىڭ شېرىن ىسقىغا ئايلانغان بولسىمۇ.

ئېھ، ئوت ئىچىدىكى لەۋ، بارلىق مۆجىزە سېنىڭ ئىككىنچى بىر ئىمكان بىلەن جۇپلىشىپ تۇيغۇلار ئارا ئۇلۇغ بىر پارلاق ئېقىنغا ئايلانغان چېغىڭدىن باشلاپ يۇز بېرىدۇ!

پاجىئە

ۋاقىتنىڭ تاسقاشلىرى بىمەنە، ئۇنىڭ ۋۇجۇ-دىدا ئىدراك نېمە قىلسۇن!

ئېھتىمال، ۋاقىت قۇل، ئۇ سېنى ھەم مېنى ئۆزىنىڭ ئۆلۈك كۆلىگە ئاپىرىپ تەقدىرنىڭ ئاچ بېلىقلىرىغا يەم قىلىپ بېرىدۇ.

مەن ئالدىرىمايمەن، ئالدىمدا نىشانسىز بىر سۆرۈن كەڭلىك جىمجىت سوزۇلۇپ ياتىدۇ. ئۇندا مېنىڭ تەشنالىق مەنزىلىمۇ، ئىلھامدار شېئىر ئارامگاھىمۇ يوق. قەلبىم تەن قەپەزلىرىگە سولاڭ-غان، ئەخلاقنىڭ پولات سىملىرى ئىستەكلىرىمنى بوغۇپ تۇرىدۇ. بۇ يوللاردا مەن پەقەت ساڭا ئوخ-شاشلا بىر تەنها ساختا يولۇچى...

مانا، بىز قارىمۇقارشى يۆنىلىشتىن كېلىۋاتى-مىز.

بىز ئۇندا بىر نەچچە دەقىقە ئۇچرىشىپ، چۈ-شىنىكسىز ھېس - تۇيغۇلار ئىچىدە بىر - بىرىمىز-

گه قارىشىپ قويۇپلا ئۆتۈپ كېتىمىز. بۇ يوللار بىزنى ئىككى خىل، قارىمۇقارشى مەنزىلگە ئېلىپ كېتىدۇ، شۇندىن كېيىن قايتا ئۇچرىشىش بەختى نېسىپ بولمايدۇ، مەڭجۇتلۇقىمىز بىر - بىرىمىزگە نىسبەتەن ئاۋۋالقىغا ئوخشاش ئۆز مەنىسىنى يوقىتىدۇ.

پاجىئە، ئاھ، پاجىئە!

بىز قارىمۇقارشى يۆنىلىشتىن كېلىۋاتىمىز.

مەن ساڭا قىزغىن سالاملار بېرەلمەيمەن، ئۇچرىشىش ھەم تونۇشۇش بەختىنى زوق - شوخ بىلەن ئىزھار قىلالمايمەن، تېلېفون - چاقىرغۇ نومۇرۇمنىمۇ قالدۇرۇپ قويالمايمەن. ھەممە قەلبىمدە قاياپ تېشىپ، پەقەت مەيۇس، مۇلايىم، ئاسىي نىگاھلىرىمغا جۇغلىنىدۇ. سەنمۇ ھەم ماڭا ئوخشاشلا ئەشۇ خىل نىگاھلىرىڭ بىلەن تىكىلىسەن.

بىز بىر دەۋر، بىر قىممەت، بىر ئەخلاق، بىر ئالڭ ۋە بىر قانۇنىڭ تامچىسى بولغانلىقىمىز ئۈچۈن، سۈرىتىمىز بىلەن ماھىيىتىمىز ئىككى دۇنيا، ئىككى ئالەمنىڭ تەۋەلىكىدە ئايرىم - ئايرىم تۇرىدۇ. ئۆمۈر، مۇشۇ ئارىدىكى بوشلۇق ۋە مۇساپىلەرنى

بىسسىپ ئۆتۈپ بولالماي كۆپۈك، لەش ھەم تۈپراققا ئايلىنىدۇ.

پاجىئە، ئاھ، پاجىئە!

مەن كەينىمگە قارىيالمايمەن، ساڭا ئوخشاشلا يېنىش - يېنىشلاپ قايرىلىپ قاراشنىڭ، نىگاھلار-نىڭ تىلسىز سۆھبەتلىرىنى ئۇزاققىچە ئاڭلاپ تىڭ-شاشنىڭ ئوتتەك قىزغىن ئىستەكلىرىدە گويا گۈل-خان بولۇپ كۆيىمەن. سۈكۈتكە چۆمگەن چاغلىرىم سەن قەلبىمدە مەڭگۈلۈك ئەسلىمگە ئايلىنىپ پىن-ھان ئازابقا ئەسىر بولغان چاغلىرىم پولىدۇ.

پاجىئە، ئاھ، پاجىئە!

بىز قارىمۇقارشى يۆنىلىشتىن كېلىۋاتىمىز.

بىزنى تارتىپ كېتىۋاتقان مەنزىللەرنىڭ قىم-مىتى ئارىدا يۇز بېرىش ئالدىدا تۇرغان ئۇچرىشىش-نىڭ قىممىتىگە ئەرزىمەيتتى. شۇڭا يولدىن ئۆزگە نەرسىلەر ھەققىدە ئويلاشنىڭ ھېچبىر مەنىسى يوق ئىدى.

يول، ئىمكانلار جۇلاسى!

يول، بىزنىڭ تاللىشىمىزدىن سۆيۈملۈك چە-راي ئاچىدۇ، ئەمما ۋاقىتنىڭ بىمەنە ئويۇنلىرى تۇپەيلى، ئۇندىكى ئامەتلەر سىرى ھەمىشە كۆڭۈل-

دىن پىنھان قالىدۇ.

بىز يېقىنلاپ كەلمەكتە ئىدۇق. ئىككى قارا سايە، ئىككى سوغۇق سۈرەت يېقىنلاپ كېلىپ دە-قىقە ئىچىدە بىر پۈتۈن گەۋدىگە ئايلاندى - دە، يەنە شۇنداق تېزلىك بىلەن بىر - بىرىدىن ئايرىلىپ يىراقلاپ كەتتى. ئەمدىلىكتە، بۇ يوللاردا ئىككى ئوتلۇق سايە، ئىككى رەڭدار سۈرەت نامايان بولماق-تا ئىدى.

ئەي، ئۇچرىشىش بەختىدىكى سۆيۈملۈك سا-ھىبجامال، مېنى ئىككىنچى دۇنيادا — سۈرىتىڭ ئىچىدىكى ماھىيەتتە، ئۆزۈڭگىلا خاس ئەسلى چىن-لىقىڭدا ئېلىپ قال. بىز شۇ مۆجىزىلەر يۈرتىدا مەڭگۈ بىر - بىرىمىزنىڭ رەڭدار گۈللىرىنى پەر-ۋىش ئەتكۈچى ۋاپادار باغۋەنلەردىن بولۇپ قالايلى!

روھ سەپىرى

تۇنۇگۈنكى خەتلەردىن ئۈچۈر كەلمەي تۇرۇپ گۈگۈمنىڭ قانلىق قىرغاقلىرىغا يېقىنلاشتىم.

تۇن، كۈننىڭ ئاداققى كۆز ياشلىرىغا بەھوزۇر چۆمۈلۈپ ئۆزىنىڭ تىمتاس زەپەر ناخشىسىنى ئېيتماقتا ئىدى.

ۋاقىتنىڭ سۈرئىتى ئالدىدا تۈيغۇلار خىرەلىشىپ، مەۋھۇم بىر شادىيانە كۈينىڭ ئەسىرىگە ئايلانغان ئىدى.

ئۆستەڭ بويىدىكى قاۋاقخانىدا ئېلېكتىر لامپىسى تولغىنىپ ئۈسسۈلغا چۈشكەن، ئەتراپقا ئولاشقان ئادەملەرنىڭ قانلىرىدىكى سۈلغۇن رىتىم ھەر بىر سىلكىنىشىدە ھەزىل - لەتىپىگە ئايلانماقتا ئىدى.

كۈلكە ئاۋازى دەرىزىلەرنى تىترىتىپ ئۆتۈپ يىراق جاڭگالدىكى پادىچى - چوپانلارنىڭ شېرىن چۈشىگە ئېقىپ كىرمەكتە ئىدى...

تۇننىڭ ناخشىسى ئۇزۇلدى، ئۇ ئۇزۇن قارا تونىنىڭ ياقىسىنى مەھكەم چىشلىگىنىچە چۈش پەي-رىسىنىڭ گۈلدار قېيىقىغا ئولتۇرۇپ ئالدىراشلا يۈ-رۈپ كەتتى.

لەتىپە داۋاملاشماقتا، ئادەملەر ھەر بىر كۈل-كىدىن سىلكىنىپ ئۆزلىرىنى ھەريان ئېتىشماقتا ئىدى.

مەھەللە ـ مەھەللىلەردىن بالىلارنىڭ چىرقى-رىغان، مۈشۈكلەرنىڭ مىياڭلىغان، ئىتلارنىڭ خىرقىرىغان ۋەھىمىلىك ئاۋازى ئۆز ئارا قوشۇلۇپ بوۋاي ھەم مومايلارنىڭ ئاجىز يۈرىكىگە دەھشەت سالماقتا ئىدى.

تۇن نىسپى كۆزۈمدە ئويۇپ قالغانىدى، ۋۇجۇ-دۇمدا جىددى تاشقىنلاپ كېتىپ باراتتىم. كۆڭۈل ئەينەكلىرىمدە تۇنۇگۈننىڭ جەننەتتەك نۇرانە سىما-سى ئەكس ئېتىپ تۇراتتى. دۇنيانىڭ ھەققى ـ ھۆرمىتى ئالدىدا ئەشۇ قۇياش تۇغمىنى ئېگىز كۆتۈ-رۈپ، شەكىللىرىمنى يوققا چىقىرىپ، سەھەرنىڭ ئىپتىخارى بىلەن ماھىيىتىمدىن بىر پۈتۈن گەۋدىگە ئايلىنىپ كەتسەم، دېگەن ئىستەك روھىمدا قاناتلا-ناتقا ئىدى.

مانا، قان بىلەن روھ ئارىسىدا قىسىلىپ دۇنـ
يانىڭ ئىپتىخارىنى كۆردۈم، ئادەمنىڭ چەكسىز
كەتكەن مۆجىزىكار چىنلىقىدا ئۇ بىر تال قىزىلگۈل
بولۇپ ئېچىلغانىدى.

قەلبىم بىلەن تېنىمنىڭ ئىشقىدا كۆيۈپ دۇنـ
يانىڭ مۆجىزىلىرىنى كۆردۈم، ئادەمنىڭ پىنھانە
تۇرغان بوشلۇقلىرىدا ئۇ بىر توپ يۇلتۇزلار تۇركۈـ
مى ھاسىل قىلغانىدى.

كېچە بىلەن كۈندۈزنىڭ سۆھبەتلىرىدە بولۇپ
دۇنيانىڭ مەڭگۈلۈك يۇرىكىنى تىڭشىدىم، ئادەمـ
نىڭ ئېقى بىلەن قارىسىدا ئۇ بىر غايەت زور يانغىن
بولۇپ كۆيمەكتە ئىدى.

ئەي دۇنيا، چەكسىزلىكىڭدە چەكسىزلىك بو-
لۇپ تەنھا ئېقىشىمنى قوبۇل قىل. قانغا ئايلىنىپ،
ئايىقى چىقماس تۇرغۇن تىمتاسلىق ئىلكىدىكى كۆل
سۈيىدەك قۇرتلاپ ۋە ياكى زەي ئېرىقلار
ئارا كۆپۈك ـ لەشكە ئايلىنىپ كەتكۈم يوق. روھقا
ئايلىنىپ مەڭگۈلۈك پارلاش، ئەڭ پاكىز تۇيغۇلار
ئىچىدە چوغدەك جۇشقۇن يېلىنجاش، ئۇنىڭ قاپقا-
راڭغۇ غار ـ ئۆڭكۈرلىرىدە چوقان سېلىپ پاراسەت
پەزىلىتىنى سىلكىپ ئويغىتىش ئىشتىياقى قەلبىمـ

نى لال ئېتمدۇ!

مەن، يارىلانغان يۈرەكتىن زېمىنگە ئاققان تۇنجى تامچە قان.

مەن، قۇياش بىلەن تۇنجى ئۇچراشقان زېمىن-دىكى يېگانە پەرزەنت.

مەن، ئاسمان - زېمىن ئارىسىدا ئېگىز بوي تارتقان تۇنجى خاسىيەتلىك جەننەت دەرىخى!

ئەنە، هاياتلىق دەرىخىمىنىڭ شاخلىرىدا ئېچىلمۇاتقان ئوتقاشتەك قىپقىزىل گۈل - چېچەكلەرنى كۆردۈم.

مېۋىلىرىمىنىڭ شېرىنلىكىدە هۆرلۈك ئالمىدىكى پىنهان بىر ساهىبجامالنىڭ مۇلايىم تەبەسسۇمىنى هېس قىلدىم.

ياپراقلىرىمىنىڭ هەريان ئۇچۇشلىرىدىن قىشلاق يايلىقىنىڭ رەڭدار مەنزىرىسى هاسىل بولدى.

مال - چارۋىلارنىڭ باش چۆكۈرۈپ ئوتلاشلىرىدىن هاياجانغا چۆمۈپ يېپيېڭى بىر جەزىرىگە چىقتىم.

ئېهتىمال ئۇندا تەكرارلىنىمەن، ئاخىرقى تامچە قان زېمىنىنىڭ يۈرىكىگە تامام سىڭىپ كەتكەنگە قەدەر...

بوشلۇق ۋە ئىمكان

ئۇلۇغ ھەم سۈزۈك بىر ئىمكانسەن!
ساڭا سەن تېخى ئۆزۈڭدىن بايقىمىغان ھېكمەت-
لىرىمنى ئايان قىلسام، قەلبىڭنىڭ پىنھانە بۇلاقلىر-
ى ئونىڭ دەۋەتلىرىدە بىر - بىرلەپ ئېچىلىپ،
ھايات ئېكىنزارىڭدىن ئۆزگىچە خۇش ھ ا لار تارايدۇ.

ئەمدى ماڭا قارىغىنكى، نىگاھلىرىڭنى بىر دە-
قىقىمۇ سەرسان ئەيلىمە. بىز بۇ ئاردىدا ئۇزاققىچە
جىمجىت ئولتۇرۇپ تىلسىز سۆھبەتنىڭ مۇقەددەس
دەملىرىنى پۈتۈنلەي ئىلكىمىزگە ئالايلى. قوشۇ-
لۇشنىڭ ئېپتىخارى رېئاللىقنىڭ چىركىن، غەلە -
غەش تۇمانلىرىنى سۈرۈپ توقاي قىلسۇن.
ھاياتنىڭ ئەڭ يېڭى دەقىقىلىرى بىلەن ئەڭ
يېڭى تۇيغۇلىردا ياشا!
ئىستەلمىگەن ئىستەكنىڭ قەدرى ھايات ئاللە-
بورۇن پايخان ئېتىپ تاشلىغان چىركىن رېئاللىق-

نىڭ باياۋاندا مەۋجۇد ئەمەس.

چەكسىز غەيۇر رومانتىكالىق بىلەن قۇرۇپ چىققان يارقىن، سۈزۈك تۇرمۇش ئىچىدە ئۆز - ئۆزۈڭنىڭ ئەۋلىياسىغا ئايلانغىنىڭدا، ئۇندا ئىرىشكەن ھەر بىر سەرخۇش تۇيغۇلىرىڭ بىلەن ئالەمگە مەغرۇر نەزەر سېلىش، ھايات ھەققىدە ھاياتقا سۆزلەش شەرىپىگە ئىرىشسەن. ھەممە نەرسىنىڭ، ھەتتاكى ئۆز - ئۆزۈڭنىڭ پاسىلى، چەك - چېگرىسى يوققا چىقىپ، بىپايانلىق ئىلكىدە نۇر بولۇپ ئاققان سائادەتمەن ئەۋلىيانىڭ رېئاللىقى زاھىر بولىدۇ.

ئىستەكلىرىڭ ئىستەكلىرىڭنىڭ قارشى قىرغىقىدىكى پىنھانە ئىمكاندا قاناتلىنىپ ھاياتنىڭ ئەسلى رەڭگى - رۇخسارىغا نۇر ھەم رەڭ ئاتا قىلغان چاغلاردا، مەڭگۈلۈك قەدىر - قىممەتنىڭ سۈزۈك، مەنىدار رېئاللىقى تۇغۇلىدۇ.

سېنىڭ جۇلالىرىڭ ھايات لاتقىغا ئايلانغان ئاۋۇالقى رېئاللىقنى نومۇستا قويىدۇ.

سېنىڭ جاكارلىرىڭ ئىستەلمىگەن ئىستەكنىڭ كېچىسىدە ئىشرەت سۈرگەن سوغۇق، سەرگەردان قەلبلەرنى ھەيرەتتە قالدۇرىدۇ.

سېنىڭ مەۋجۇتلۇقۇڭ دۇنياغا تەڭداش دۇنيا بولۇپ، ئۇنىڭ مۆجىزىكار چەكسىزلىكىدە بارچىنى ئۆز - ئۆزىگە جەم - مۇجەسسەم قىلىدۇ...

سەن، سەھەردىن چىقىپ دۇنياغا كىرگەن يېپيېڭى بىر مۆجىزە.

سەن، دۇنيانىڭ ئۇلۇغ ھەم سۇزۇك بىر ئىمكانى.

سەن، رېئاللىقنىڭ چوڭقۇر لاتقىسىدا تېخىچە ئىستەلمىگەن بىر يېگانە ئىستەك.

سەن، ھاياتنىڭ جىمجىت، بىر خىل تەكرارلىقىدا ئۆز - ئۆزۈڭگە تىكىلىش بەختى - سائادىتىنى ئىدراك قىلالمىغان مەجنۇنانە ئەۋلىيا!

تاۋاپ تۇغى

تۇيغۇ بىلەن ئەقىل ئۆز ئارا بىرىكىپ ھاسىل بولغان پارلاق نۇر چەمبىرىكى ئىچىدە دۇنيانى تەپەككۇرەن ئايلىنىپ يېڭىچە قىممەتلەرنى ئىدراك قىلاتتىم.

غايىلەرنىڭ قىممىتى ئۇنىڭ پەردازلانغان شەكلىدە ۋە ياكى ھادىسۋي توزانلىرى ئىچىدە ئەمەس، بەلكى ئۇ تۇغۇلغان ئىچكى خاھىشنىڭ ھەل قىلغۇچ سېھرىي كۈچىدە ئىدى. شۇڭا سىنالمايتتىم، تاسادالمايتتىم، مۇقەررەر ئۇيغۇنلۇق ئارا نۇرغا ئوخشاش تەرەپ - تەرەپكە بەھوزۇر يېيىلاتتىم.

دۇنيانىڭ سىرى ئۆزۈمدە ئايان ئىدى، ئۆزۈمدىن تاشقىرى بارلىققا ئۆزۈمدىن مەنا ھەم سىمۋول ئىزدەيتتىم...

ھەر كۈنى سەھەر، ئىشىكىم ئالدىدىكى چوڭ يولدىن بىر توپ ئادەم ئالدىراشلا ئۆتۈپ كېتەتتى. ئۇزۇنغا سوزۇلغان بۇ قاينام توپنىڭ سەپلىرىدە

بىرەر نەرسىدىن نام - نىشان يوق ئىدى. ئۇلارنىڭ قوللىرىدا تۇغ - ئەلەم كۆرۈنمەيتتى، باشلىرىدا بۇركۈت پەيلىرىمۇ چېلىقمايتتى. ئۇلار شۇ يوسۇندا تارىخنىڭ كونىرىغان، چۆۋۈلغان تىمتاس ئۆيلىرىگە قاراپ ئىپتىخار، قورقۇنچ ھەم ئۇمىد بىلەن ئىلگىرىلەيتتى.

سۈكۈتلۈك بۇ يۇرۇشلەرنىڭ مەنزىلىدە ئۇزاققا قالمايلا چەكسىز كەتكەن بىر ۋەيرانە قەبرىستانلىق كۆرۈندى. ئۇ يەردە، قەبرە خادىلىرىغا چېگىلگەن رەڭگارەڭ تۇغ - ئەلەملەر لەپىلدەيتتى، قان قىلىنغان جان - جانىۋارلارنىڭ سۆڭەكلىرى ئاپئاق تاۋلىنىپ ياتاتتى، جاننى سۈكۈت دەھشىتىگە سالغۇچى بىر مەۋھۇم سۈر - ھەيۋە ھۆكۈم سۈرەتتى.

ئۇلار قەبرە خادىلىرىغا، ئەتراپتا بەرق ئۇرۇپ ئېگىز بوي تارتقان توپ - توپ يۇلغۇن شاخلىرىغا يېڭىدىن يېڭى تۇغ - ئەلەملەرنى قاداپ قايتىشتى. سەپ يەنىلا ئاۋۋالقىدەك جىمجىت، سۈرەنسىز داۋالغۇپ باراتتى. قېتىپ قالغان ئىپادىسىز جۈپ - جۈپ قارا كۆزلەرنىڭ قاراقلىرىدا سۈكرى - سانا، توۋا - ئىستىغپاردىن باشقا بىرەر روھىي ئۇلۇغۋار لىقنىڭ چېقىن - ئۇچقۇنى كۆرۈنمەيتتى.

مەن، ئۇلار ئىشىكىم ئالدىغا يېقىنلاپ كەلگەن گۇگۇم پەيتىدە، دەرىزەمنى قىيا ئېچىپ بەئەينى تۇن ئوغرىسىدەك تۇيۇقسىز خىتاب قىلدىم:

— قېنى سىلەر ئۆلۈكلەر قېشىدىن ئېلىپ كەلگەن تەۋەررۈك؟

ۋۇجۇدۇم يالقۇنجاپ بىلىپ بولماس بىر پىنھانە ئوت سېھرىدە كۆيۈپ كۈلگە ئايلانماقتا ئىدى. ئۆتـ-ھۇش بىلـەن بـۇگـۇن، بـۇگـۇن بىلـەن كېلـ-چەك بىر - بىرى بىلەن زەنجىرسىمان ئۇلىنىپ، كۆز ئالدىمدا ھاياتنىڭ بىباھا قىممەتلىرىنى خىلمۇ خىل سىمۋوللاردا سۈرەتلىمەكتە ئىدى.

ئۇلارنىڭ ھەيرانلىقى، ئۇلارنىڭ تەئەججۇپلـ-رى ئەۋجىگە چىقىپ، سۈكۈت غايەت زور بىر تاغ بولۇپ يەلكىلىرىدىن باسقان شۇ مىنۇتلارنىڭ ئۆزـ-دە، كۆپكۆك دەرىزە پەردەمنى يۇلۇپ ئالدىم - دە، ئۇنى ئۇزۇن بىر ياغاچنىڭ ئۇچىغا باغلاپ سەپ ئالدىدا تېڭىرقاپ تۇرغان ياش يىگىتكە تۇتقۇزدۇم، ئاندىن مېھرى ئوت چېچىپ تۇرغان ياۋايى ئاۋازىم بىلەن سۈربەتلىك سۆزلەشكە باشلىدىم:

— بۇ تۇغنى ئېگىز كۆتۈرۈپ بېرىڭلار! كۆككە رەڭداش بۇ سىمۋولدا كۇندۇزى سىلەرنىڭ قۇياش

يەڭلىخ يۇزىڭلار، كېچىسى كائىناتنىڭ چەكسىزلىكىدىكى ئاي - يۇلتۇز سىماسى نامايان بولسۇن. سىلەر شۇ ئوتتۇرىلىقتا تۇرغۇچى گىگانت گەۋدە، شۇ ئوتتۇرىلىقنى تۇتاشتۇرغۇچى ئۇلۇغ مۆجىزىكار ئەۋلىيا. تاۋاپ، يۇرىكىڭلاردىن باشلىنىپ كائىناتنىڭ چەكسىز تىلسىملىرىغا تۇتاشسۇن!

سەن يەنىلا ئاۋۇالقى بالا

بەختىنىڭ سىرتىدىكى چاڭقاق جەزىرىدە ھەممە بىلەن ئۇچرىشىشىم مۇمكىن ئىدى.

شېرىن، ئەمما يەنە مۇزدەك سوغۇق قاشالار ئىچىدە سىقىلغىنىمدا، بەختىمگە قاراپ شۇنچىلىك مەيۇسلەنمىدىم، تەنھا پەرۋازنىڭ مۆجىزىلىرى قەلبىمنىڭ تېخى خىرەلەشمىگەن سۇپسۇزۇك ئەينەكلىرىدە سۇر - ھەيۋە ھەم زوقمەن شەكىللەرنى پەيدا قىلغانىدى.

تەنھالىقىمنى ئېتىراپ قىلماي ھەققىم يوق دەپ بىلگەن نەرسىلەرگە نەزەر سالمىغانلىقىم ئۈچۈنلا سېنى ئىككىنچى قېتىم يوقاتقاندەك قىلاتتىم.

ئاھ، قايسى ئۆيۈ قەپىسىدە باغرىڭ يارا، ئەي بۇلبۇلۇم؟!

يىراقتىكى ئورمان، يىراقتىكى دەريا ساھىلى، يىراقتىكى سەبى سەھرا بۇ ۋەقەلەر بىلەن ھېچبىر ئالاقىسىز ھالدا تىمتاس مۇڭلىنىپ، شاۋ-

قۇنسىراپ ياتاتتى.

ياق، بەخت تىلسىم ئەمەس، ئۇ ھاياتنىڭ بىر-دەملىك ئەخمىقانە قىزىق ئويۇنى ئىدى. ئويۇن ئۈيىناپ ھارغان چاغلاردىلا ئاندىن ئەشۇ جەزىرىگە قايتىپ، بەختنى، بەخت تۇغقۇچى تىلسىم كۈيلەرنى ئەسكە ئالغىلى بولاتتى.

ھەر كۈنلۈك ئۇچرىشىشنىڭ سىرىدا مەنا يوق، ئۇندا ھاياتنىڭ سۈزۈكلۈكى ئۆچكەن لەش - كۆپۈكلەر غەمكىن ئاقىدۇ.

قەسەملىرىڭنىڭ شورى قۇرىسۇن!

قەسەملىرىڭ ئۆلۈكلەر روھىغا سەدىقە قىلىنغان بىچارە تەسەللىغۇ ئاخىر.

يېڭىلىشىمسەم، سېنى بارلىقنىڭ سىرتىدا ياۋايى ئەپتىم بىلەن قۇچاقلاپ سۆيۈمەن. شۇ چاغدىن ئېتىبارەن يېڭىباشتىن باشلىنىشقا ئۈمىد ئاتىمايمەن، ئاللىبورۇن جېنىمنىڭ ھوزۇرىدا يالىڭاچلانغان ئاشىق ساھىبجامالسەن!

ئازابنىڭ قىستاشلىرىدا تەكرار - تەكرار پاكلىنىمەن. ئازاب، ماڭا سېنىڭ يېڭىدىن يېڭى گۈزەل ھېكايىلىرىڭنى سۆزلەپ بېرىپ كۆڭلۈمنى

ئوڭلايدۇ. مۇھەببەتنىڭ چەكسىز پاك كەتكەن سەبى سەھراسىدا يېشىل قوناقلارنى ئارىلايمەن، دىماقلىرىمغا ئەمدىلا ئېچىلغان جىگدە چېچەكلىرىنىڭ خۇش پۇرىقى ئۇرۇلىدۇ. ئېھتىمال شۇ ئەتراپتا ئوت ئېلىپ، ئوسما تېرىپ، يىلىم كولاپ ئۆيناپ يۈرگەنسەن...

ئىسمىڭ نېمە؟

خاتىرەمدە غۇڭا ئوبرازدىن ئۆزگە ھېچنەرسە قالماپتۇ، شۇنچە ۋاخلاردىن بۇيان ساڭا ئاجايىپ گۈزەل ساھىبجامالىلىق سۈپىتىنى كىملەردىن يۇكلىگىنىمۇ ئېسىمدە يوق. يوقلۇق ئىلكىدىكى تاسادىپىي بىر ئۇلۇغۋار تۇيغۇسەن!

سېنى يەنىلا ئۆزۈمگە ئوخشاش بەختسىزلەردىن سورايمەن:

— قايسى ئۆي قەپىسىدە باغرىڭ يارا، ئەي بۇلبۇلۇم؟!

ئۆلۈڭلىش بەختى ساڭا ھەم ماڭا ئۇزاققىچە مەنسۇپ ئەمەس، ھاياتىنىڭ ئىسسىق قالمىغان بەھوزۇر ئېقىنلىرىدا لەش ـ كۆپۈك بولۇپ ھەريان ئاققىنىمىز ئاققان. جەزىرە يەنىلا قويۇقۇرۇق، توپ

ـ توپ ئاقتىكەنلەرنىڭ ئىزغىرىن شامالىلار بىلەن ئېيتقان تىلسىملىق ناخشىسى ھەممە يەردىن ئاڭلىنىپ تۇرىدۇ.

قىزىلگۈل ئىدىكى، جېنىمنىڭ ئاداققى بوز تۇپراقلىرىدا.

پۈرىقىڭ ھاياتنىڭ ئەڭ ئىچكى نەپەسلىرىگىچە سىڭىپ كەتكەن تۇرسا، سېنى قانداقمۇ ئەسلىمەي ئۆتەلەيمەن، ئەي قىزىلگۈل!؟

ياتلاشقان ئادەمگە ئۆچمەنلىكىم يوق، ناۋادا ئۇ مېنىڭ يوقلۇقلىرىمدىن ھالقىپ ئۆتۈپ ئىككىنچى بارلىققا — ھەقىقىي يوقلۇققا يەتكەن بولسىمۇ.

چىدام ۋە ئويغىنىشتا قايتىش بەختىنى تونۇمىساڭ، سېنىمۇ مېنىڭ بىلەن ھېچبىر ئالاقىسى قالمىغان ئەشۇ يات دۇنياغا سىقىپ چىقىرىمەن. بىر ئۆمۈر سەرسان ـ سەرگەردان يۈرۈپ پاكلىنىش قەرزىگە بوغۇلسەن، ئاخىرقى بەخت مەنزىلىڭ ئۆزۈڭ كەچكەن مېنىڭدىكى چەكسىز يېشىل سەھرا بولىدۇ.

يېنىمدا بولمىغانلىقىڭ ئۈچۈن ئەمەس، بەلكى قېنىمغا ئايلىنىپ كەتكەنلىكىڭ ئۈچۈن سېنى سې-

غىنىمەن.

قايسى ئۆي قەپىسىدە باغرىڭ يارا، ئەي بۇلبۇ-لۇم؟!

سەنسىز جۇلاسى ئۆچكەن، تەم ھەم پۇرىقى قالمىغان رېئاللىقنى تاشلاپ قېچىپ كەتكۈم كېلە-دۇ، ئەشۇ يالىڭاچ قوغلىشىپ ئۇيناپ يۈرىدىغان ئىككىمىزنىڭلا خاس يېشىل سەھراسىغا...

ئېيتىش مۇمكىن بولمايدىغان ئاجايىپ ئۇلۇغ بىر تۇيغۇسەن!

ئارىمىزدا بوشلۇق يوق، ئەمما بۇ ئارىغا ھاياتـ-مۇ، ئۆلۈمۇ كار قىلمايدۇ.

قىينىلىمەن، يارىلانغان قەلبىمدىن قىپقىزىل قان كۈيى بولۇپ ئاقىسەن. جىمىكى نەرسە سېنىڭ تېخى ئۆتمۈشكە ئايلىنىپ بولالمىغان گۈزەل ھېكا-يىلىرىڭنى سۆزلەپ كۆڭلۈمنى ئالىدۇ، ياشىشىم، بەرداشلىقىم ھەم ئويغىنىشىم تامامەن سېنىڭ ئۈ-چۈن بولمىسىمۇ.

سەن، ئاداققىچە يەنىلا شۇ ئاۋۇالقى بالا — قوناقلىقلاردا ئوت ئېلىپ، جىگدىلىكلەردە يىلىم كولاپ، دەريا بويلىرىدا چاكانتاش تېرىپ ئۇيناپ

كۆلگەن.

سەن، ئاداققىچە يەنىلا شۇ ئاۋۇالقى بالا — تۈيغۇ چەمبىرىكىمدە نۇرلىنىپ ئەقلىمدە لالەن ئىشرەت سۈرگەن.

سەن، ئاداققىچە يەنىلا شۇ ئاۋۇالقى بالا — هاياتىنىڭ ئىچى ۋە سىرتىدا بەختسىز، سەرسان، سەرگەردان كېزىپ يۈرگەن...

ئوچۇق ئىشىك

ئىشىكىم ھەمىشە ئوچۇق تۇرىدۇ، مەن تەنھا ھۇجرامدا دۇنيانى بىمالال كۆتۈۋېلىپ ئۇنىڭ ئەڭ ئاخىرقى بىر چېكىگە ئايلىنىمەن. قايتىش داۋامىدىكى دۇنيا مېنىڭدە ئۆز سازلىرىنىڭ پەدە - ئودا-رىنى تەڭشەيدۇ.

ئىشىكىم ھەمىشە ئوچۇق تۇرىدۇ، ئۇنىڭ كىچىككىنە قاناتلىرى كەڭ تارتىلىپ، قىسىلغان دۇنيا پەرۋازىغا ھۆرلۈك ئارامى ۋە سۆيگۈ ساماسى بېغىشلايدۇ. قوشۇلۇش، شۇ ئەسنالاردا ئەسلى ئىمكانىنى ئىككىنچى بىر ئىمكان كەڭلىكىگە ئۇلاپ، ئۇنىڭ مۆجىزە تاشقىنىدىن پۈتۈنلۈك ئابىدىسى تىكلەيدۇ. مەن تاڭ شەھەر ئورنۇمدىن تۇرۇپ، دۇنيا-غا دۇنيانىڭ ئىخچام ۋە مۆكەممەل سۈرىتىدە كۆلۈمسىرەپ چىقىمەن.

ئىشىكىم ھەمىشە ئوچۇق تۇرىدۇ، مەن ئىچىكىرىدىكى سۈپىدا يۇكۇنۇپ ئولتۇرۇپ، قەلب ئەي-

ىنكىمنى قىزغىن سۆيگۈ ساماسىدىكى ھۆر دۇنيا نۇرىغا تۇتىمەن، ئۆي ئىچىدە ئىككىنچى قۇياش پار-لايدۇ. ئاندىن نۇتۇق شارابىمنى قەدەھلەرگە تولدۇ-رۇپ ئالدىمدا قاتار تىزىلغان تۇن ئوغرىلىرى بىلەن كۈندۈز قاراقچىلىرىغا سۇنىمەن. قايتىش داۋام قى-لىدۇ، قوشۇلۇشتىن ئۇلۇغ بىر جەڭگىۋار سەپ مۆجىزىسى يارىلىپ، رەڭ قىرغاقلىرى-دىكى ھايات - ماماتلىق جەڭلەرگە ئاتلىنىپ يۈ-رۇپ كېتىدۇ. مەن ئىككى قۇياش تەڭلا كۈلگەن سەھەردە، ئۇلارنى ئىشىك ئالدىغا چىقىپ ئىپتىخار بىلەن كۈتۈۋالىمەن...

ئىشىكىم ھەمىشە ئوچۇق تۇرىدۇ.

ئۆي - ئۆيلەردىن ئۆي قەپەسلىرىدە دېمى سى-قىلغان پىنھان ئادەملەرنىڭ مۇڭلۇق ناۋالىرىنى ئاڭلاپ تەئەججۇپلىنىمەن. دۇنيانىڭ مېنىڭكى تاشقىنىدا ئۇلارنىڭ نام - نىشانسىز جۇلالىرى ئەر-كىلەپ رەڭدار ئېقىنلارنى ھاسىل قىلىدۇ.

ئەي دۇنيادىكى دۇنيا، يۇرىكىڭگە سادالىرىم-دىن دۇنيا ئوتلىرى تۇتاشقان دەملەردە، مەجنۇن ئاياقلىرىڭ بىلەن ئۆيىمگە بىر رەت كىرىپ ئۆت. مەن، ئېھتىمال قەلبىڭ سېغىنغان نۇرلۇق سەيلە-

گاھ ۋە ياكى ئىستەكلىرىڭدىكى ساڭا ئوخشاش ئۆ-
زۈمدە ئەرك تاپقان تەنھا سەييياھ.

ئىشىكىم ھەمىشە ئوچۇق تۇرىدۇ، ئاخىرقى ھۇجرا دۇنيانىڭ بىپايانلىقى ئىچىدە ئۇلۇغ يولغا ئايلىنىپ، بارا - بارا شەكىلسىز باتىن ھالەتكە ئۆتۈدۇ. ئۇ بىپايانلىق ئىچىدە، بىپايانلىق ئۇنىڭ ئىچىدە بىمالال ئېقىپ، مەڭگۈلۈك يارقىنلىقنىڭ مۇقەددەس تىلسىملىرى يېشىلىدۇ.

ئىشىكىم ھەمىشە ئوچۇق تۇرىدۇ...

پەرزەنت ئىشقىدىكى مونولوگلار

1

پەرزەنت ئىشقى — ئۆلۈملەر ئارىلىقىدا پارلىغان ئۇمىد، مەڭگۈلۈككە تېشىپ چىققان ھاياتلىق ئىشەنچىدۇر.

پەرزەنت ئىشقىدىكى مونولوگلار ئەشۇ ئۇمىد بىلەن ئەشۇ ئىشەنچىنىڭ قاتقېتىدىن ئۇرغۇغان، پەرزەنت چۆللىرىنى لەرزىگە سېلىپ ئۇندا ئادەمنى ئېتىقاد بىلەن ئادەمنى بۇرچ - ئىپتىخارنىڭ مەڭگۈلۈك سۈزۈك بۇلاقلىرىنى قاينىتىۋچى مۇقەددەس كۈي - مەرغۇللاردۇر.

پەرزەنت — ئاتا - ئانا ئامەتلىرىدە شېرىن مۇگدىگەن بەختىيار بالا.

پەرزەنت — ئاتا - ئانا قىسمەتلىرىدە ئاچچىق سىلكىنگەن سەرگەردان بالا.

پەرزەنت — مەۋجۇتلۇق پاسىللىرىدىن ئاتلاپ ئۆتۈپ دۇنيانىڭ رەڭدار قوينىدا ئۆزىگە تىكىلگەن

چەكسىز مۇمكىنلىكتىكى تەنها بالا.

پەرزەنت ئىشقىدا لاۋۇلداپ كۆيۈۋاتقان پىنهانه قەلب ئۆيلىرىده سېنىڭ، مېنىڭ — بالىنىڭ مۇبا-رەك رۇخسارىنى كۆر. ئەشۇ سۆيۈملۈك جانلارنىڭ بەختى - ئىقبالى ھەلەكچىلىكىده سەكپارە بولغان كىشىلەر زادى كىم؟ سېنىڭ، مېنىڭ — بالىنىڭ ئاتا ھەم ئانىسى! ئۇلارنىڭ كىرسىز تەسەددۇق قەل-بىده تىنىمسىز مەۋج ئۇرغان پىنهانه كۇي - مەر-غۇللار خېلى بورۇنلا ئاۋازغا كىردى، قەلبىڭ بىلەن قۇلاق سال، ئۇ ھەتتا زېمىننىڭ، پەلەكنىڭ، تەڭ-رىنىڭ ساداسىدۇر...

2

— مۇبارەك ئەي قۇياش، مۇبارەك ئەي زې-مىن، مۇبارەك ئەي ئوغۇل!

سەن قۇياشتىن تامىدىڭ، ۋۇجۇدۇڭ نۇر - زىيا بىلەن پۈتۈلدى، ئىمكانلاردا پارلىغۇچى قۇتلۇق يې-كى قۇياشسەن!

سەن زېمىندىن ئۇندىڭ، ۋۇجۇدۇڭ مۆجىزە-لەر بىلەن تولدى، ئاسمان - زېمىن ئارىلىقىدا

يىپيېڭى بىر دۇنيا ياراتقۇچى مۆجىزىكار ئەۋلىيا-
سەن!

ئەي ئوغۇل، باتىن ئالەمدىن كېلىۋاتقان زىل ھەم مۇڭلۇق كولدۇرما ئاۋازىغا قۇلاق سال، ئۇندا تارىخنىڭ، تارىخ داۋانلىرىدا ئىز قالدۇرۇپ كەتكەن سانسىز ئەجدادنىڭ ساداسى بار. سەن ئەسىرلەر بويى ھاياتلىقنىڭ پىنھان قوينىدا پىنھان ئېقىپ كەلگەن شۇ ئۇلۇغ سادانىڭ داۋامى، مېنىڭدىن ھەم ئاناڭدىن تاشقان قىسمىدا ھۆرلۈك تاپقان ئىككىنچى بىر چەكسىزلىك سائادىتىسەن. چەكسىزلىكنىڭدە بىر ئۆزۈڭ خۇددى گىگانت ئادەمدەك بارچىنى تەرەپ تۇرىسەن. بارچە سېنىڭ چەكسىزلىكنىڭدە سېنى ئوراپ - قورشاپ تۇرىدۇ. دېمەك، سەن ھەممىگە يېيىلسەن، سىڭىپ تارايسەن. ھەممە ھەم ساڭا يېيىلىدۇ، سىڭىدۇ ۋە تارايدۇ. بۇنىڭدىن مۇھىمىتىڭنىڭ رەڭدار چېچەكلىرى ئېچىلىپ بۇ دۇنيا ھۆسنىگە ھۆسۈن قوشۇدۇ.

ئىجتىھات قىل، ئىجاد - مېھنەت سېنىڭ يۇرۇشلىرىدىكى كىر ھەم چاڭ - تۇزانلىرىڭنى يۇيۇپ تاشلاپ قەلبىڭنى پاكىزلايدۇ، ئەڭ سۈزۈك تۇيغۇلىرىڭنى سۆيگۈ ئارا دولقۇنلىتىدۇ، ئەڭ ئۆتكۈر

پاراسەتلىرىڭنى زىددىيەت تۇمانلىرى ئارا چاقماقتەك چاققۇزىدۇ. خىسلەتلىرىڭ ئارزۇ - ئىستەك گۈل-شەنلىرىدە شەكىلگە كىرىپ، قۇياشقا، زېمىنغا، مېنىڭ ئوغلۇمغا خاس يېگانە دۇنيايىڭ نامايان بولىدۇ. ساڭا سەن تۇتاشقان ھەم ساڭا تۇتاشقان چەكسىز لىك خىلۋەتلىرىدىن ئالقىشلار ياغدۇ.

ئەي ئوغۇل، ئېسىڭدە تۇت، يوللار تۇپتۇز، خەيرلىك ئەمەس. ئۇنىڭ داۋانلىرى، ئوي - چوڭقۇرى، تىلسىملىق دوقمۇشلىرى بار. ئاياقلىرىڭنى تۇيغۇڭ بىلەن ئەقلىڭنىڭ مەيلى - ئىختىيارىغا تاپشۇر. سېنى يېتەكلىگەن ماھىيەت سەن يېتەكلىگەن مەنزىل - نىشانىڭ بىلەن بىر تۇز سىزىققا توغرا كەلگەن كۈنىدىن ئېتىبارەن روھىڭدىن ئادەملىك كۈينىڭ ئۇلۇغ يارالمىش ساداسى پارتلايدۇ. سەن يۇرگەن دۇنيا ئاڭا ئىپتىخار بىلەن زەن سېلىپ، سېنىڭ نۇسرەت - بالاغىتىڭگە ئۆز ئىمكانلىرىنى تاپشۇرىدۇ.

قۇياشتىن تامدىڭ، ۋۇجۇدۇڭ نۇر - زىيا بىلەن پۈتۈلدى.

زېمىندىن ئۇندىڭ، ۋۇجۇدۇڭ مۆجىزىلەر بىلەن تولدى.

يىراق قەدىم زاماندىن ئېقىپ كەلدىڭ، ۋۇجۇ-
دۇڭدا ئۇلۇغ روھىيەت دولقۇنلىرى شاۋقۇن سال-
دى.

يېقىندىن ئۇپۇق سۈزۈلدى، ئەنە سېنىڭ گۈل-
گۈن سەھىرىڭ باشلاندى...

3

ئەي ئوغۇل، ئادەم ئاتىدىن بۇيانقى ھاياتلىق سەلتەنەتى ئەرلىك جاسارەت، پولاتتەك ئىرادىنىڭ ھوقۇقى ۋە ئەقىل - پاراسەتنىڭ ئاپئاق نۇرلىرىدا ياشناپ كەلدى. ھاياتنىڭ ئۇلۇغلۇقى ئادەمنىڭ قىممىتىدە، ئادەمنىڭ قىممىتى ئۇنىڭ ئۆزىدىن، ئۆزىگە دۇچ كەلگەن تۇرلۇك - تۇمەن خەۋپ - خەتەرلەردىن، ئازاب - ئوقۇبەتلەردىن ھالقىپ ئۆ-تۈپ بەخت - سائادەت يارىتىشىدا، ئۆز ۋۇجۇدىدىكى ئىمكانىي بارلىقنى ئىجادىي يوسۇندا قېزىپ چىقىپ شەكىل ھالىتىدە چەكسىز مەنىگە ئىگە قىلىشىدا ئىپادىلىنىدۇ.

ئۇمىدۋارلىق، مانا شۇ ھاياتلىق جەريانىنىڭ نۇر ئۇچقۇنلىرى بولۇپ، ئۇ ئىشەنچىتە ئۆزئارا زىچ

ئۇيۇشۇپ ئوت - مەشئەل ھالىتىگە كېلىدۇ. سەن ئۇنى ياندۇرۇپ ئېگىز كۆتەرگەن چاغلاردا، بارچە قاراڭغۇ خىلۋەتلىرىڭ بىردىنلا يورۇپ كۆز ئالدىڭدا دۇنيانىڭ يارقىن چەكسىزلىكى ئايان بولىدۇ. ئەما-لىقتىن خالاس تاپسەن، يۇرۇشلىرىڭ خۇددى نۇر تېزلىكىدە ئىمكاندىن ئىمكانغا تۇتۇشىدۇ، تەسەۋ-ۋۇرلىرىڭ چاقماقسىمان قاناتلار ياساپ ھادىسىلەر كەينىدىكى ماھىيەتلەرنىڭ باغرىغا قادىلىدۇ، ھاسە-لاتلىرىڭدىن مۆجىزىلەرنىڭ چىرايلىق تونىنى پە-چىسەن.

ئەي ئوغۇل، سەن ھاياتلىقنىڭ شېرىن مېۋە-سى، كائىناتنىڭ سوقۇپ تۇرغان ئوتلۇق يۈرىكى، تەڭرىنىڭ بۇ دۇنيا ئېتەكلىرىدىكى ئەركە بالىسە-سەن! ھاياتنىڭ تۇمان باسقان، غەلە - غەشلەر قاپلىغان زۇلمەتلىك قارا كېچىلىرىدە روھىڭنىڭ پەقەت ئۆزۈڭگىلا خاس پىنھانە شاۋقۇنلىرىغا قۇلاق سېلىپ ئۇيقۇدىكى قۇياشنى ئۇيقۇسىدىن ئويغات. ئىشەنچ مەشئىلىنى ئېگىز كۆتۈرۈپ ئۇلۇغ يۈرۈش-لەرنىڭ جەڭگىۋار سەپلىرىنى ھاسىل قىل. ساڭا يۇز تۇتقان جىمىكى غەلە - غەشلەر، ئازاب ۋە قىسمەتلەرنىڭ يوچۇن كۆلەڭگىلىرى قولۇڭدىكى

هەم دىلىڭدىكى ئەشۇ نۇر چەمبىرىكىنىڭ باغرىدا كۆيۈپ كۈلگە ئايلانسۇن. سەھىرىڭنىڭ ئۇپۇقى ئاقىرىشتىن ئاۋۋال ئۆز ئۇپۇقلىرىڭنى ئىشەنچ مەشئىلى بىلەن يورۇتۇپ ئاڭا نۇر ۋە يورۇقلۇق ئاتا قىل. ھەربىكەتتىكى دۇنيا ئۆز ۋاقتى - قەرەلىدە خۇش چىراي ئېچىپ، بۇ كۈرەشچان روھىڭغا ئالقىشلار ياغدۇرىدۇ.

ئەي ئوغۇل، روھىڭنى تىڭشا، ئۇندىكى مۇقەددەس ئاۋازلاردىن ئىلھام ۋە كۈچ - قۇۋۋەتلەر ئېلىپ، تۇيغۇ ۋە ئەقىل دولقۇنىڭنى شىددەت بىلەن ئۆرلەتكىن. يېڭىش ۋە يارىتىش ئىشقى بۇ دۇنياغا تۆرلىشىڭنىڭ ھەققى - ھۆرمىتى سۈپىتىدە بارچە ئىستەكلىرىڭنى بېسىپ چۈشسۇن. ھالقىش ۋە پەرۋاز روھى ھەرقاچان سەھەرنىڭ يېپىيېڭى مۆجىزىلىرى بىلەن تۇتىشىپ ئىشقى سۆھبەتلەرنىڭ شاۋقۇنلۇق ئەۋجىنى ھاسىل قىلسۇن. ئۆزۈڭنى تۇيغۇنىڭ سۈزۈك ئېقىنلىرىغا قانغىچە چۆمۈلدۈرۈپ ئۆز چېكىدە ئەقىل بىلەن تېزگىنلە. چىركىنلىك، مەستىلىك، بىخۇتلۇق ۋە غەپلەت ئېغىشلىرى ھاياتلىق چەمبىرىكىڭنىڭ سىرتىدا بويۇن قىسىپ قالسۇن. جاسارەت سائادەتنىڭ مۇشكۈل يوللىرىدا توسۇن ئاتقان

تەك تېز چېپىۋاتقاندا، ئىرادىنىڭ شەرتسىز ھوقۇ-
قى سائادەت ئىشكىلىرىنى چېكىپ بولغان بولسۇن.
ئۇلۇغ بارلىق بول، بارلىقلار زەنجىرىدە خاس جۇلا-
يىڭ ئارىدىكى نۇر بىلەن قىزغىن قوشۇلۇپ كەت-
سۇن. ئەبەدىيەتنىڭ ئەسلىمىسىدە ئەبەدىيەت بولۇپ
قال، مەھلىيالىق كېلىچەك ھۆرلىرى سېنى ئۆزئارا
قىزغىنىپ قىزغىن سۆيۈشسۇن!

4

ئوغلۇم، تاڭ ئاتماس كېچە، ئۇزۇلمەس چۈش-
خىيال، يېشىلمەس سىر - تۈگۈن بولمايدۇ. مانا،
يېڭى سەھەر يەنىلا ئاۋۋالقىدەك خۇش چىراي ئې-
چىپ، سېنى، سېنىڭ نۇرۇمغا چۆمۈلگەن، بەخت
- سائادەتكە قېنىپ تۇرغان مۇبارەك سىمايىڭنى
سوراۋاتىدۇ. يوللىرىڭمۇ يىلاندەك تولغىنىپ يىراق
- يىراقلارغا سوزۇلدى، ئۇندىكى بوشلۇق ۋە ئىم-
كان سېنىڭ قاراڭغا زارىنىپ مۇڭلارغا پاتتى. ساڭا
تۇتاش قەلبلەرنىڭ مېھرى - مۇھەببەتلىك ريشتىلە-
رى تارتىشىپ ھىجران ئازابىغا دۇچار بولدى.
سەن نەدە، سەن يامانلىق - قاباھەت دېۋىسە-

نىمىشقا ئازابلىق زىندانلىرىدىمۇ ئوغلۇم؟!

قارا، دەردۇ - غېمىڭدە سەكپارە بولغان ئاناڭ- نىمىشقا هالىڭغا! يۇرىكىم چوغ ئۇستىدە كۆيىدۇ، تاپان- لىرىم نومۇس - هاقارەت تىكەنلىرى ئۇستىدە تې- شىلىدۇ. سەنسىز يېتىمسىرىغان ئۆي، شۇنىڭدەك بارچە هاياتلىق ماڭا خۇددى دەشتى - چۆل بولدى، دوزاق ئازابىنى ئېلىپ كەلدى. سەن نەدە، نېمە ئوي، نېمە كۈي - هەۋەستە ئەي ئارزۇلۇق ئوغلۇم؟!

سېغىنىش مېنى يوقلۇق تەشۋىشلىرىدە بىچارە هەم سەرسانە ئەيلەپ كۈچ - ماغدۇرۇمدىن ئايرىل- دى، ئەقىل - هۇشىمدىن جۇدا قىلدى. سېنى كۆرۈش، سېنىڭ دىدارىڭغا قېنىش ئارزۇسىدا بە- ئەينى كوچىلاردىكى تىلەمچى ئاياللاردەك خارۇ - زار بولدۇم.

كۆڭۈل بېغىمدىكى خۇش پۇراق گۈل ئىدىڭ، سېنىڭ هىد - پۇرىقىڭسىز، بەرگى - ياپراقلىرىڭ- سىز كۆڭۈل بېغىم خازان بولۇپ قاغجىرىدى.

تۇلپارىم ئىدىڭ، پايانسىز يايلاقلىرىمدا چې- پىپ هارمايدىغان. مانا ئەمدى قاياقلاردا، نەلەردە تېنەپ - تەمتىرەپ، بويۇن قىسىپ يۇرىسەن ئەي

تۇلپار سۈيەت ئوغلانىم! سەن چېتىلغان ھاياتلىق زەنجىرىنىڭ سەن تۇپەيلى چىرىپ ئۈزۈلىشى نېمە-دىن دېرەك بېرىدۇ، بىلەمسەن؟ قىسمەت، ئاھ، قىسمەت! دەھشەت، ئاھ، دەھشەت!

ۋەھىمە، قاباھەت ھەممە يەرگە مۇدھىش سايە-لىرىنى تاشلاپ ئاسايىش ۋە سائادەتنىڭ نۇر - ئاپ-تىپىنى يۇتۇپ كەتتى. سېنى چىرماپ ئالغان سىر-لىق تۇمان زەھەرلىك تىللىرىنى ھەريان سوزماقتا. مېھرىمنى قۇياش قىلىپ تۇمانلىق زۇلمەتلىرىڭنى يورۇتسام، جېنىم ئانا دەپ باغرىمغا ئۆزۈڭنى ئې-تىپ كەلسەڭ قايتىدىن تىرىلىپ ياشنار ئىدىم. تەڭرىنىڭ رەھىم - شەپقىتىگە، سېنىڭ ئىرادە - غەيرىتىڭگە ئۈمىد باغلاپ كېچىلىرىمنى كۈندۈزلە-رىمگە كىرپىك قاقماي ئۇلايمەن. سېنى يېنىمغا قايتۇرۇپ بەرگۈچى بىر تاڭ، بىر قۇياش، بىر خىسلەت مۆجىزىسىگە تەلمۇرۇپ دەريا - دەريا ياش-لىرىمنى تۆكۈمەن. مېنى ئويلا، ئاتاڭنى ئويلا، سېنى ھەم بىزنى يۆلەپ - تىرەپ تۇرغان مۇقەددەس روھنى، ئۆزۈڭنىڭ بىزدىن كېيىن سۈرۈدىغان خاس ھايات دەۋرانىڭنى ئويلا، يۈرەك پارەم!

تاڭ ئېتىپ كەتتى، ئېھتىمال ساخاۋەتلىك قۇ-

ياشىنىڭ كىرسىز نۇرى ھېلىغىچە كۆزلىرىڭگە يۇمۇشاق سۆيۈۋاتقاندۇ. ئورنۇڭدىن تۇر، غەپلەت ئۇيقۇسىدىن تامام يېشىلگىن. ئەرسەن، دۇنيانى ئىلكىگە ئېلىپ ھايات چىمەنلىرىدە گۈلى - رەيھانلارنى ئېچىلدۇرىدىغان. ئەرسەن، ئالەم ئارا ئۇلۇغ خىتابلارنى جاكارلايدىغان. سۆيگۈ، تەقدىر ۋە ئىجاد باغلىرىدا شېرىن مېۋىلەرنى ئايىنىتىدىغان. ئەرسەن، ئەلگە ئىپتىخار بېرىپ ئىز ۋە نامۇنە قالدۇرىدىغان...

5

كىرىچىمدىن ئۇزۇلگەن ئوقسەن، تەسەۋۋۇرۇمدىن ھالقىپ كەتكەن ئۆزۈڭنىڭ خاس دۇنياسىدا ئۇچىسەن. ئەجىر - مېھنەتلىرىمگە، ئارزۇ ۋە ئىستەكلىرىمگە ۋىژىلداپ ئۇچقان ئاۋازىڭ ھەم يېتىپ بارغان قۇياشلىق مەنزىلىڭدىن تەسكىن - تەسەللى تاپىمەن. ھاياتىنىڭ جۇدۇن - چاپقۇنلىرى، تۇمان ۋە مانانلىرى سۇرئىتىڭنى ئاستىلىتىپ نىشانىڭنى بۇرىۋەتمىسۇن. ئاگاھ بول، جىسمىڭدىكى كۈچ - قۇۋۋەت، ئەقىل - روھىڭدىكى بۇيۇك ئېتىقاد بىلەن

شددەت سېلىپ ئىلگىرىلە. سۇر - ھەيۋەتىدىن بارچە توسقۇنلارنىڭ يۇرەك - باغرى يېرىلىپ كۆلى كۆككە سورۇلسۇن. ئاداشقان ئوق قورام تاشلارغا ئۇسسۇپ پاچاقلىنىدۇ، سۇنۇپ پارە - پارە بولىدۇ. ئىگىلگەن ئوق ھاياتنىڭ چوڭقۇر يارداڭ - ھاڭلىرىغا چۈشۈپ چىرىپ كېتىدۇ. ئاگاھ بول، مېنىڭ ئوقىمسەن، مەندىن ئاۋۋالقى نەچچە ئەۋلادنىڭ قېنى، جېنى ھەم روھىدا سۇغۇرۇلغان. خاسىيەتسىز، بىپەرۋا ئۇچۇش - يۇرۇشلەر ئۇ جان، ئۇ قان، ئۇ روھ ۋە ئۇ سىماھلارنىڭ ئەبەدىيەت - ئەزەلىيىتىگە نومۇس ھەم ھاقارەت ئېلىپ كېلىدۇ. يېڭى تاڭ، يېڭى باھارنىڭ چەكسىز ئىللىق قوينىدا تەبىئىتىڭدىكى مۆجىزىلىرىڭدىن گۈزەل بىر يېگانە دۇنيا بەرپا قىل. گۈللىرىڭ ئاينىپ ئېچىلىپ، قۇش - جانۋارلىرىڭ خۇشال يايراپ سايرىسۇن. مېۋىلىرىڭ شېرىن تەم بېرىپ ئۆتكۈنچى يولۇچىلارنى ھەيرەتتە قالدۇرسۇن. نۇر - ئاپتاپلىرىڭ ۋىلقىلاپ كۈلۈپ مۇزلىغان قەلبىلەرنى ئېرىتسۇن. يۇرىكىڭدىكى جەزبىدار سۇزۇك خىتابلىرى تاغ قاپتاللىرىدىكى ئەكس سادايىڭ جاراڭلاپ بۇ ھايات رىسقىغا تەتۇر باققان نىمجانلار روھىنى سىلكىپ تاشلىر-

سۇن!

هايات بىر ئەزىم دەريا مىسالى دولقۇنلاپ ئاقىدۇ. ئۇنىڭ ئېقىشلىرىدا ئۇزۇپ بارغان بىر تال تىنىمسىز بېلىقسەن. ئۆزۈڭنى هايات ئېقىنىغا ئەركىن قويۇپ بەر، ئۇزۇشلىرىڭ دولقۇنلار سۇرئىتىدىن ئالغا كەتسۇن. بىلگىنكى، ئۇنىڭ چوڭقۇر قاينامليرىدا ئايلىنىپ تۇنجۇقۇپ قالما، ئېقىنغا قارشى يۆنىلىشتىن يىراق تۇر. مەنزىلىڭ چاڭقاق زېمىن، ئېقىن تارامليرىدىن قېنىپ ياشنايدىغان. مەنزىلىڭ بىپايان دېڭىز، هايات ئېقىنىنى هۆرلۈك-سائادەتكە، ئەركىن چايقىلىشقا، مەڭگۈلۈك ناۋا-خەندانغا ئېلىپ بارىدىغان...

قىسمەت بىلەن ئامەتلەرنىڭ سىرلىق تەڭشىكى ۋە ئاجايىپ قابىل سەۋەبكارىسەن. ئۆز ماهىيىتىڭ-نىڭ چىنلىقىغا يارىشا ئېلىپ بارغان كۈرەشلىرىڭ ۋە ئاققۇزغان قان - تەرىڭ بىلەن قىسمەت هەم ئامەتلىرىڭنى بەلگىلەيسەن. قاچانكى مېهنەتتىن قاچتىڭ، شۇ زامان غەپلەتكە پاتتىڭ، قىسمەت خۇددى ئىبلىس - شەيتاندەك سېنى ماراپ ئىزىڭغا چۈشىدۇ، ساڭا كانىدەك چاپلىشىدۇ. هاياتىڭ نىمجانلىق، قاراڭغۇ زۇلمەت ئىچىدە قالىدۇ. قاچانكى

قىممەت ۋە سائادەت ئىزدەپ ئەمگەك - مېھنەتكە كىرىشتىك، شۇ زامان دىلىك يورۇپ روھىڭدا تە-پەككۇر ئېقىنى شاۋقۇن سالىدۇ. ئامەت دىلبىرى نازلىنىپ بوينىڭغا گىرە سالىدۇ، سائادەت تاڭلىرى مىسلى ئۇز رۇخسارىنى ئېچىپ نۇرجامىنى قولۇڭغا تۇتىدۇ. ھاياتلىك مۇقەددەس قۇياشنىك مەڭگۇلۇك نۇر - يورۇقلۇقىدا مەنا ھەم شان - شەرەپلەرگە نائىل بولىدۇ.

ئەي ئوغۇل، بۇ ئېچىلمىغان دۇنياغا قارا، ئۇندا ئەڭ مۇكەممەل يارىتىلغان گۇزەل ۋۇجۇد قۇ-رۇلماڭنىك جۇلاسى، سىمۋولى ۋە مەنائىي چەك-سىزلىكى ئايانداۇر. ھاياتقا ئەقلىك ۋە ئېتىقادىك بىلەن ھالقىپ تۇرۇپ تىكىل، ئۇ ھېلىغىچە سېنىك ھەققىڭدە سېنى چىللاپ چوقان سېلىۋاتىدۇ. روھە-يەت شاۋقۇنلىرىغا قۇلاق سال، روھىيەت مۇجىزە-لەر كانى، سېنىك تۇنجى ھەم ئاخىرقى بېكىتىڭ-دۇر!

ئاخىرقى كەلىمە

1

بىز ئەمدى ۋاقتىنچە خوشلىشىپ، نېسىپ بولسا يەنە بىر نامەلۇم مەنزىلى پەللىنىڭ بېشارەتچان شوللىرى ئىچىدە ئۇچرىشايلى. ئۆزىمىزگە قايتىشىمىزدا بىزنى كۈتۈدىغىنى، ئېھتىمال تاسادىبىي بەدىئىي زوقتىن قوزغالغان يېڭىچە روھىيەت تاشقىنى ۋە يېڭى چەكسىز كۆنىراپ تىتىلغان ئۇيقۇ - ئارام تۆشەكلىرى بولۇشى مۇمكىن.

2

سەھەر، مەڭگۈ بىزگە يۇزلەنگەن رەۋىشتە ئۇيقۇمىزنى ئېچىپ، بىر يېپىيېڭى ئىمكانىي بوشلۇقنىڭ چەكسىزلىكىدىن دېرەك بېرىدۇ. بىز ئۆيىمىزدىن ھەم ئۆزىمىزدىن تېشىپ چىقىپ، كۆنۈكىشلىرىمىزنىڭ سىرتىدا غەيۇر تۇرۇپ ئاڭا چەك-

سىزلىنىپ تىكىلگىنىمىزدە، تەكرارلىق ئىچىدىكى ئوخشاشلىق، ئوخشاشلىق ئىچىدىكى غايەت زور پەرقلەرنى ھىس قىلىپ يېتىمىز. ئەشۇ ھىس قىلىش، ماھىيەت چوڭقۇرلۇقىغا تۇتاش كەتكەن ئەشۇ ھىس قىلىشلا بىزنىڭ بۇگۈنگە كىرگەنلىكىمىزنىڭ شەرپىسى، بۇگۈنكى ھەربىرىمىزنىڭ مەنىسى ھەم قىممىتى بولۇپ قالىدۇ. شۇڭىمۇ بىزنىڭ قەلبىمىز ھەمىشە تاللاشلار دوقمۇشىدا تەمتىرەيدۇ، ھاياجان شامالىرىنىڭ شىددەتلىك سوقۇشلىرى ئىچىدە ياپراقتەك تىترەيدۇ، جەلبىكار ناز ئۇنلەرنىڭ چىلاشلىرى ئارا تەڭقىسلىق ئىزتىراپلىرىغا پاتىدۇ.

قەلبىنىڭ ئۆز ھەم ئۇز گۈل - چېچەكلىرى تېخى بەرق ئۇرۇپ ئېچىلمىغان شارائىتتا كىشىلەر ئاللىبورۇن پۇراپ تاشلىۋەتكەن، توزۇپ خازان بولغان رېئاللىقتىكى گۈل - چېچەكلەرنى تېرىۋېتىشقا كىمنىڭ رايى بارسۇن!

ئېھتىياج بىلەن تەبىئىي ئىچكى مايىللىق قانات-لىرىدىن ئۇرغۇپ چىققان خاس ئىستەكلەرنىڭ ئارىسىدا بوشلۇق ساقلىنىدۇ. ئادەمنىڭ ئۆزىگە يۇزلەنىشى قانچىكى چوڭقۇر بولغانسېرى ئۇنىڭ دۇنيا بىلەن بولغان ئالاقىسىمۇ شۇنچە كۆچلۈك بولىدۇ. ئادەم بۇ جەريانىدا ھادىسىدىن ھالقىپ ئۇنىڭ ئىككى

تەرىپىدىكى ماھىيەتكە تۇتىشىپ تۇرىدۇ. يەنى ئادەم دۇنيانى ئىچكى قەلبىدە تەبىئىي رەۋىشتە قىياسلاپ، ئۇنىڭ بىلەن ئۆزى ئوتتۇرىسىدىكى بىرلىك ماھىيەتلىرىنى ئاجرىتىپ ئىدراك قىلىپ بارغانلىقتىن، ئادەمنىڭ دۇنياغا بولغان پوزۇتسىيىسىدە تولىراق ھاسىلاتلار بىلەن پىشىپ يېتىلگەن تەبىئىي ئىچكى خاھىش نامايان بولۇپ، ئىجتىمائىي مەنىگە ئىگە ئېھتىياج قاتلاملىرىدىن زور دەرىجىدە ھالقىپ كېتىدۇ. شۇڭا، تاللاش، رېئاللىق ئۇقۇمىغىلا مەنسۇپ ئەمەس. ئۇ، باتىن ھەم زاھىر ئالەم ئۇچۇرلىرىنىڭ ئۆزئارا ئۇچرىشىپ مۇئەييەن سالماقتا ئېغىش ھاسىل قىلىشىدىن مايدانغا كېلىپ، خېلى بىر چاغلارغىچە روھىيەت شاۋقۇنلىرىدىن خالاس تېپىپ كېتەلمەيدىغان پارتلاش ھالىتىدىكى ئادەمنى يېڭىچە بىر ئىمكانىي يۆنىلىشكە بۇرايدۇ. ئۇندا ئادەم كۆزى بىلەن كۆرگەن ئەمەس، بەلكى تۇيغۇسى بىلەن تۇيغان، شۇ تۇيغۇ ئۆزىدە ئاللىبورۇن رېئاللىققا ئايلاندۇرۇپ بولغان ماھىيەت خاسلىقىغا ماس ھالدىكى مۇھىت - كېلىمات بار. شۇڭا، ئادەم، ئۇ يەرلەردە ئىلگىرىكىدىن ياخشىراق كۆكلەيدۇ، ئىلگىرىكىدىن ياخشىراق ئاينىيدۇ، ئىلگىرىكىدىن ياخشىراق ھوسۇل بېرىپ مەۋجۇدلۇق شەكىللىرىگە

هوقۇق، ئىراده ۋە غورۇر ئاتا قىلىدۇ. دەريالارنىڭ تاشقىنلاشلىرى، قۇشلارنىڭ تىن تارتماي چاڭىلداپ سايراشلىرى، يىرتقۇچ هايۋانلارنىڭ ۋەھىمىلىك هۆركىرەشلىرى ۋە هۇۋلاشلىرى ئاشۇ خىل بۇرۇ-لۇش ئالدىدىكى چىڭقالغان روهى هالەتكە تەبىئەتتىن مىسال هەم سىمۋولدۇر.

سۇكۇت — پارتلاش مەنىسىدىكى ئەسەبىيلىك-نىڭ دەسلەپكى باسقۇچى. ئۇنىڭدا تاللاش ياكى پارتلاش ئالدىدىكى تەڭقىس روهىيەتنىڭ شەكىلگە كىرمىگەن ئاۋازسىز ئازابى بار. سۇكۇت چۆلىدىكى ئادەم شۇ يوسۇندا ئۆزىنىڭ ئۆزىدىن تېشىپ، هال-قىپ بېرىۋاتقان قىسمىغا يېڭى مۇهىت - كىلىماتقا ماس شەكىل ۋە ئەسلى ماهىيەتكە خاس ئاۋاز تاللاي-دۇ. چۈشلەر هەر كېچە سىرلىق، سىمۋوللۇق ۋە-هىي قالدۇرۇپ كەتكىنىدەك، سۇكۇت ئۇستىده شاۋقۇن سېلىۋاتقان قىيانلىق رېئاللىق ئېقىنىمۇ ئادەمنىڭ تەڭقىس بىر هالدا يوشۇرۇپ تۇرۇۋاتقان ئىچكى هاياتلىق رېتىملىرىغا تۇرلۇك - تۈمەن يا-شاش مۇمكىنلىكىنىڭ ئەقلىي، تەجرىبىي فورمىلە-رىنى سىغداپ ئۆتىدۇ.

سۇكۇت، سۇكۇت ئىچىده چىڭقىلىش، كۈچ-لەرنىڭ ئۆز ئارا زىچ ئۇيۇشۇپ غايەت زور بىر

قۇدرەت بولۇپ تەشكىللىنىشى ئۇزاققىچە جىمجىتلا داۋام قىلىدۇ.

پارتلاش — چاقماقنىڭ كۈتۈلمىگەن بىر چاغدا چېقىلىشىغا، تاللاش چېقىلغان چاقماقتىن ئۇزۇن-ئۇزۇن، تارام - تارام نۇر - ئېلېكتىر ئېقىنى ھاسىل بولغىنىغا ئوخشايدۇ. بۇ چاغدا يامغۇرنىڭ يېغىشى تەبىئىي ھادىسىگە ئايلىنىپ قالىدۇ.

چاڭقىغان يەرنىڭ سۇغا قېنىشى يېشىللىقتىن دېرەك بېرىدۇ. يېشىللىق — ھاياتلىقنىڭ ئەسلى ھەم ئەزەلىيلىك بۆشۈكىدۇر.

3

مەن ئالەمنى ئۆزۈمگە، ساڭا ۋە سېنىڭ سىر-تىڭدىكى يەنە بىر ئادەمگە باغلاپ قىياسلىدىم. كۆز ئالدىمدا خېلىلا بىپايان بىر بوشلۇق پەيدا بولدى، ئارقىدىنلا ئۇنىڭ باغرىدىن ئۆزۈمنىڭ ھەممىگە تو-نۇش، ھەممىنىڭ ئۆزۈمگە تونۇش ئاۋازى ئاڭلاندى. مەن ئۇ بوشلۇققا قاراپ ئېيتىخار بىلەن ئىنتىلدىم. قەدەملىرىم يېتىپ بارالمايتتى، ئەمما شەكىلگە كىرگەن ئىما - بېشارەتلىرىم ئەشۇ بوشلۇق بىلەن ئاللىبورۇن تىنىمسىز، بىمالال سۆھبەتكە ئۆتكەن-

4

قەلبىمدە ئېچىلمىغان پىنھانە چېچەكلەرنىڭ قەلبىڭدە ئېچىلىشىنى ئۈمىد قىلالمايمەن.

يامغۇرلۇق پەسلىمدە چۆللىرىڭگە يېتىپ بارالىسام، قىيانلار ئىچىدىن مېنى تونۇپ تاتلىققىنە كۈلۈپ بېرەلەرسەنمۇ!؟

بىخلىرىڭدا تومۇردىكى قانداق ئېقىپ ساڭا تامام قوشۇلۇپ كەتسەم ياكى پورەكلىرىڭنىڭ لەۋلىرىدە قىپقىزىل قان نۇرى بولۇپ ئويۇپ قالسام، بەختىڭدە زاھىرلىقىمنى تۇيالارسەنمۇ!؟

قەلبىڭنىڭ گۈللىرىگە ئېرىشىش ئۈچۈن، ئاۋۇال قەلبىمنىڭ گۈللىرىنى ئېچىلدۇرىشىم كېرەك. بەلكى گۈل چاڭلىرىم قەلبىڭنىڭ كىچىككىنە كۆزنەكلىرىدىن ئۇچۇپ كىرىپ بەرگلىرىڭگە قونسا ئەجەپ ئەمەس.

5

كەچۈر، ئەي ئادەم! خوشلىشىش پەيتىدە ساڭا

ئاددىيلا باش چايقىغۇم ۋە ياكى ئىككى ئىلىك قىلىپ «خەير - خوش» دەپلا سۆكۈتىمگە قايتقۇم كەلمەيدى. نەسرلەرگە سىغمىدىم، نەسرلەردىن تېشىپ چىقتىم. مانا، تونۇش ھەم ناتونۇش يوللاردا تونۇش ھەم ناتونۇش ناخشىلارنى بىرگە توۋلاپ ھارغىن چايقىلىپ كېتىۋاتىمىز.

يول تۈرغۇن، مەنزىل مۇئەمما، ئەتراپ گەرىمسەن، ئادەم سايىق. سۆكۈتلىرىمگە قايتىۋېتىپ بۇ مەنزىرىلەر ھەققىدە تۈيۈقسىز ئوي سۈرۈپ قالدىم. ئېيتقىنە، مۇقەددەس ئىستەكلەردە ئۇچرىشىش مۇشكۈل بولىدىغان دەملەرنىڭ ئازابىغا چىدىغىلى بولارمۇ؟

كۆڭۈلگە زوق بەرگۈدەك بىرەر چىمەنزار ئۇچرىسا، تازا قىزىتىپ مەشرەپ تۈزگۈم بار. ئۇسسۇل، ناخشا ۋە مەي كەيپىدە پەلەككە يەتكەن جەنىنىڭ راھەت بەخش شاۋقۇنلىرىغا قېتىلىپ تازا بىر كۈچىنىپ ۋارقىرىسام دەيمەن، ئاۋازىم ئاڭلىنارمۇ؟!...

1999 - يىل ئۆكتەبىر، ئۈرۈمچى

[General Information]
书名=别问我是谁　维吾尔文
SS号=40300686